

DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE IN SKUPŠČINA OBČINE KAMNIK ČESTITAJO VSEM DELOVNIM LJUDEM OB OBČINSKEM PRAZNIKU – 27. JULIJU.

Občanom Kamnika

Ob letošnjem praznovanju občinskega praznika, v soboto, 27. julija, bomo proslavili tudi 100-letnico rojstva generala Rudolfa Maistra.

Te slavnosti se bodo udeležili tudi nekdanji borci – prostovoljci za severno mejo iz vse Slovenije.

Udeleženci bodo prišli v Kamnik predvidoma okoli 10. ure dopoldne. Zbrali se bodo pri spodnji železniški postaji in okoli 10.30 z godbo krenili v povorki po mestu na Trg talcev, kjer bo ob 11. uri slovesnost.

Vabimo občane, naj dočakajo in sprejmejo goste ob prihodu v naše mesto.

Posebej pa prosimo vse lastnike stanovanj, urade, trgovine in gostinske lokale, naj pravočasno izobesijo zastave.

Krajevna organizacija SZDL
KAMNIK

KAMNIŠKI OBČAN

LETO XIII. ŠT. 7-8 JULIJ-AVGUST 1974 DINAR

GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK

DELEGATI O GOSPODARJENJU

Vsi trije zbori občinske skupščine, na svoji drugi seji so se sestali 18. junija, so kot osrednjo točko dnevnega reda obravnavali poročilo o rezultatih gospodarstva v prvem trimesečju. Delegati so izvolili tudi več skupščinskih komisij in obravnavali ter dali soglasje k samoupravnim sporazumom o delitvi osebnih dohodkov v javni upravi in v pravosodju.

Po uvodni obrazložitvi gospodarskega položaja, ki jo je podal ing. Alfonz Boltar, predsednik izvršnega sveta občinske skupščine, so delegati v razpravi posredovali mnenja, stališča in predloge, ki so jih oblikovale njihove delegacije, ko so obravnavale predloženo gradivo. Kritično so ocenili dejstvo, da so poročilo službe družbenega knjigovodstva dobili šele na seji. To se v bodoče ne sme več dogajati.

Med perečimi problemi kamniškega gospodarstva so posebej opozorili na pretiran porast cen surovin in repromateriala, na zaostajanje izvoza za predvidevanji, na izgube v nekaterih manjših kolektivih. Dogovorili so se, da bodo vse delegacije, zlasti pa v tistih TOZD, kjer so v težavah, dale pobudo za sklicanje skupnih sej delavskih svetov in delegacij ter obravnavali svoj gospodarski položaj ter takoj sprejeli ukrepe za izboljšanje stanja. Po mnenju občinske skupščine je treba okrepiti prizadevanja za samoupravno povezovanje gospodarstva v občini in zunaj nje. Izvršni svet naj do prihodnje seje pripravi podrobnejše poročilo o vzrokih in problemih, ki še ovirajo hitrejšo povezovanje kamniške industrije v slovenskem merilu. Poudarili so tudi, naj strokovne službe občine in SDK med seboj uskladijo zbiranje in ugotavljanje podatkov, ker se sedaj nekateri podatki o istih kazalcih med seboj zelo razlikujejo.

Delegati so nato obravnavali predlog za podpis novega družbenega dogovora in nekaterih samoupravnih sporazumov o splošni in skupni porabi. Ker smo v naši občini med prvimi podpisali te dokumente, smo v njih upoštevali takrat predlagane poprečne republiške stopnje prispevkov.

Kasneje pa so se izoblikovale dodatne potrebe s spremembo meril za otroški dodatek, za povečanje pokojnin itd.

Zato so delovni ljudje na zborih ponovno razpravljali o predlogih, da se prispevna stopnja za otroško varstvo (otroški dodatek) poveča od 2.26 na 2.43 % od bruto osebnih dohodkov, enotna stopnja 0.9 % od dohodka za pokojninsko zavarovanje pa se razdeli na 0.35 %, ki jo plačuje rudarstvo in bazična industrija in na 1.35 % za vse ostale, povečan pa je tudi prispevek za solidarnost v šolstvu od 5.40 na 5.50 % od bruto osebnih dohodkov.

Delegati so te predloge sprejeli s pripombo, da je treba ob polletju izdelati poročilo o zbranih in porabljenih sredstvih na vseh področjih in da je treba za prihodnje leto sprejeti programe samoupravnih interesnih skupnosti ter prispevne stopnje še v tem letu.

— C

Predsednik tunizijske vlade v Stolu

Predsednik vlade republike Tunizije Hedi Nuira, ki se je kot gost predsednika ZIS Džemala Bijedića mudil na uradnem obisku v Jugoslaviji, je 3. julija obiskal industrijo pohištva Stol. V spremstvu podpredsednika republiškega izvršnega sveta Rudija Čačinovića se je visoki gost okrog 11.30 pripeljal pred novo tovarno pohištva.

Tu ga je najprej pozdravil predsednik občinske skupščine Franc Svetelj, v imenu Unilesa in delavskega sveta Stola pa je gostu zaželel dobrodoščilo Franc Sikošek.

Gost si je nato ogledal proizvodnjo v novi tovarni. Po ogledu obrata in razstavljenih izdelkov v salonu Interior se je tuniška delegacija pogovarjala s predstavniki Stola in Unilesa. Gost se je zelo zanimal za možnosti navezave poslovnih stikov z Unilesom, saj je tudi Tunizija močno zainteresirana za razvoj lesne predelovalne industrije.

Predsednik Nuira je ob odhodu izrazil zadovoljstvo nad obiskom in razgovori v Stolu.

— jc

SPREJEM VIŠKEGA GOSTA PRED NOVO TOVARNO POHIŠTVA NA DUPLICI.

V SPOMIN NA 27. JULIJ 1941, ZAČETEK OBOROŽENE VSTAJE NA KAMNIŠKEM, BOMO TUDI LETOS PRAZNOVALI

27. JULIJ

PRAZNIK OBČINE KAMNIK PROGRAM PRIREDITEV

Sobota, 12. julija	ob 17. uri	Odprtje košarkarskega igrišča v KOMENDI
Nedelja, 14. julija	ob 20. uri	Veseloigra v novi kulturno-prosvetni dvorani v SREDNJI VASI
Petek, 19. julija	ob 9. uri	Kolesarska dirka na hipodromu v KOMENDI
Sobota, 20. julija	ob 17. uri	Shod mladih Kamničanov v MEKINJAH
	ob 8. uri	Medobčinsko tekmovanje v streljanju Kamnik – Domžale na strelišču v KAMNIKU
	ob 10. uri	Izročitev ključev stanovalcem novega bloka solidarnostnega stanovanjskega sklada na BAKOVNIKU
	ob 15. uri	Srečanje izseljencev in zdomcev v KAMNIŠKI BISTRICI
Nedelja, 21. julija	ob 17. uri	Šahovska simultanka mojstra Germeka s pionirji v KOMENDI
	ob 9. uri	Strelsko tekmovanje z malokalibrsko puško na strelišču v KAMNIKU
	ob 11. uri	Šahovski brzoturnir članov v KOMENDI
	ob 14. uri	Proslava ob 30-letnici ustanovitve 4. bataljona Šlandrove brigade na Vrhpolju pri Moravčah
Torek, 23. julija	ob 13. uri	Proslava 80-letnice ustanovitve gasilskega društva KOMENDA
Sreda, 24. julija	ob 19. uri	Odprtje gasilskega doma, kulturno-prosvetne dvorane in vodovoda v SREDNJI VASI ter skupne vaje gasilcev in civilne zaščite
Četrtek, 25. julija	ob 15. uri	Odprtje novega obrata UTOK na BAKOVNIKU
Petek, 26. julija	ob 15. uri	Odprtje razstave planinskih in alpinističnih fotografij
	ob 15. uri	Odprto prvenstvo v streljanju za mladince iz Domžal v KAMNIKU
	ob 18. uri	Odprto prvenstvo v streljanju za člane iz Domžal v KAMNIKU
	ob 11. uri	Šahovski dvoboj Kamnik – Domžale v DOMŽALAH
	ob 11. uri	SLAVNOSTNA SEJA OBČINSKIH SKUPŠČIN KAMNIK IN DOMŽALE V DVORANI KINA DOM V KAMNIKU
	ob 15.30	SLAVNOST V POČASTITEV 100-LETNICE ROJSTVA GENERALA R. MAISTRA PRED SPOMENIKOM V KAMNIKU
	ob 16.30	Nogometni turnir pionirjev v KOMENDI
	ob 17. uri	Mednarodna nogometna tekma BMW Muenchen – NK Kamnik v KAMNIKU
	ob 18. uri	Promenadni koncert mladinske godbe v Kamniku
		Mednarodna nogometna tekma ženskih ekip AS Ravignano (Udine) – NK Domžale v KAMNIKU
Nedelja, 28. julija	ob 20. uri	TRADICIONALNI MITING NA TITOVEM TRGU V KAMNIKU
	ob 8. uri	Avtorally Litija – Lukovica – Kamnik – Kamniška Bistrica
	ob 8.30	Nogometni turnir članov v KOMENDI
	ob 9. uri	Občinsko strelsko prvenstvo lovskih družin na MALEM RAKITOVCU
	ob 14. uri	Odkritje spominske plošče kmečkemu uporu v ŠPITALIČU.

**OBČANI, POČASTIMO NAŠ PRAZNIK
S ČIM VEČJO UDELEŽBO NA VSEH PRIREDITVAH!**

OBČINSKA KONFERENCA SZDL KAMNIK

OB OBČINSKEM PRAZNIKU DOMŽALSKE IN KAMNIŠKE OBČINE ODGOVARJATA PREDSEDNIKA OBČINSKIH SKUPŠČIN

Ob skupnem prazniku je urednik domžalskega Občinskega poročevalca zaprosil za nekaj odgovorov predsednika domžalske in kamniške skupščine, Postavljena so bila naslednja vprašanja:

1. Z novo ustavo je bil sprejet tudi delegatski sistem, ki prinaša nove momente v delu občinske skupščine. To pomeni bistveni premik k poglobljenejšemu sistemu samoupravljanja in neposrednemu odločanju delovnih ljudi in občanov. Kako si kot predsednik predstavljate uspešno delovanje občinske skupščine kot celote in kaj bi morala po vašem mnenju reševati na svojih zasedanjih, da bi usmerjala gospodarski in družbeni razvoj?

2. Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti imata pri reševanju posameznih vprašanj veliko skupnih nalog. Kako vi gledate na delo obeh zborov in na povezovanje gospodarske sfere s krajevnim samoupravo?

3. Dosedanje sodelovanje med obema občinama je bilo dokaj plodno na mnogih področjih. Delegatski sistem prinaša možnosti še večjega sodelovanja, ker veliko delavcev iz ene občine dela v drugi občini in tako nastopajo novi momenti medsebojnega povezovanja. Ali sodite, da to lahko pozitivno vpliva na reševanje tistih vprašanj, ki iz tega neposredno izhajajo?

4. In končno, kakšne so vaše želje ob letošnjem praznovanju praznika obeh občin – 27. juliju?

JERNEJ LENIČ – DOMŽALE

1. Če sem vaše vprašanje prav razumel, gre za dvojce: za uspešno delovanje občinske skupščine in za vsebino dela nove delegatske skupščine.

Uspešno delovanje občinske skupščine, ki jo sestavlja pravzaprav skoraj 700 delegatov združenih v 108 delegacijah in konferenca delegacij, pogojuje čimbolj poglobljeno samoupravljanje na vseh področjih našega dela in življenja. Doseči in uresničiti to bistvo nove ustave je zelo zahtevna naloga, ki jo skušamo uresničiti in uspešno izvršiti z našo delovno prakso in izkušnjami, ki si jih vsakodnevno nabiramo.

JERNEJ LENIČ, PREDSEDNIK OBČINSKE SKUPŠČINE DOMŽALE.

Izkazati osnovno povezanost delegatov z delegacijami in občani je temeljna naloga delegatske skupščine. Seveda se ta povezanost širi od vodij delegacij do delegacije in članov delegacij, gre za povezanost med delegacijami in samoupravnimi telesi v TOZD in krajevnimi skupnostmi, društvi in organizacijami, nič manj pa niso pomembne vezi med samoupravnimi interesnimi skupnostmi ter končno povezanost delegacij z vsemi občani.

To so le nekatere smeri povezanosti, ki so nujne, da bodo izbrani delegati dobili stališča, ki so jih čimbolj aktivno in neposredno oblikovali občani.

Poiskati najprimernejše metode za te medsebojne neposredne stike je naloga, ki jo moramo skupno razrešiti tako, da se nam ne bo spreverila v golo, suhoparno sestankarstvo, v preveliko zapravljjanje časa brez doseženega uspeha in delovne storilnosti.

Z dosego tega cilja je tesno v zvezi informiranje. Pri dosedanjem delu smo spoznali, da je obvestiti samo vodje delegacij najbrž premalo, ob tem pa ne smemo dovoljevati, da se bomo zgubljali v papirnati vojni. V tem pogledu se bomo morali naučiti pripravljati kratke, jasne in razum-

ljive informacije, ki bodo vsebovale tudi variante za rešitve posameznih odprtih vprašanj. Skratka, poiskati moramo tako vsebino in oblike informacij, da bomo z njimi med občani vzbudili interes, delovno razpoloženje in pripravljenost za aktivno samoupravno sodelovanje. Prepričan sem, da nam bo v tem pogledu lahko veliko pomagal prav Občinski poročevalac.

Da bo naše delo v skupščini uspešno, to pa bo, če bodo delegati in delegacije čim tesneje povezane s svojimi samoupravnimi enotami, si moramo delegati in delegacije izmenjavati svoje delovne izkušnje in se tako stalno ob delu izobraževati. To naj bi bila po mojem mnenju vsebina seminarjev za delegate in delegacije v jesenskem obdobju, ki se bodo občasno stalno tudi nadaljevali. Skrb in organizacija tega bosta vodila SZDL in sindikati kot najbolj odgovorni organizaciji za uresničevanje idej nove ustave, kjer ni na zadnjem mestu uveljavljanje delegatskega sistema.

To široko, obsežno in odgovorno delo je neposredno pred nami. Poleg tega se dobro zavedamo stalne skrbi, da bodo s prakso rasli samoupravni akti. Danes ugotavljamo, da smo premalo storili za sprejem statutov krajevnih skupnosti, čimprej je potrebno ustavno delegatsko formirati samoupravne interesne skupnosti, začasni občinski statut nujno terja dopolnitve, poslovnik skupščine in zborov zahteva takojšnje spremembe in dopolnitve. Tudi vse to je potrebno za uspešno delo delegatske skupščine, ki pomeni globoke samoupravne socialistične odnose, tega pa je sposobna le dobro organizirana družba.

Mislím, da sem s tem v glavnem tudi nakazal vsebino dela nove skupščine. Vso vsebino njenega dela je potrebno predvsem spraviti v okvirni delovni program, ki bo moral obsegati razvojno politiko gospodarstva, šolstva, otroškega varstva, zdravstva, komunalne opremljenosti in vseh ostalih področij. Osnova vsaj dejavnosti bodo seveda nov srednje-ročni program za obdobje 1976–1980.

Na vseh področjih imamo v naši občini ogromno dela. Uspešno ga bomo opravili le s širokim samoupravnim dogovarjanjem in sporazumevanjem, s programi, za katerimi neposredno stojijo naši delovni ljudje in občani v TOZD, SIS in KS.

2. Če imam pred seboj združeno delo, ki predstavlja naše življenje kot celoto vsega dela in dogajanja, celoto vseh možnosti in potreb naše družbe, menim, da je katerikoli od zborov z ostalimi neločljiva celota. Krajevna skupnost, ki povezuje v njej živeče občane s tistimi, ki so tu našli delo, ki povezuje proizvajalce in potrošnike vseh dobrin v eno samoupravno skupnost, mi to misel potrjuje.

Najbrž bodo zbori občinske skupščine včasih reševali svoje naloge na ločenih sejah, imam pa občutek, da so redke stvari, ki bodo v izključni pristojnosti enega zbora, drugega pa ne. Največ bo le takih nalog, za katere bo vsak zbor rekel svojo besedo. Jasno nam mora biti, da oba zbora razpravljata o predlogih in stališčih, ki so jih oblikovale delegacije na svoji in na razširjenih sejah, o našem današnjem in jutrnjem življenju.

Ne moremo mimo tega, kako odgovorno delo opravlja družbenopolitični zbor, ki bo moral svoja stališča razčiščevati na sejah ZK, SZDL, sindikata, ZB, ZM, društev in organizacij. Tako poglobljena in izdelana stališča bo posredoval občinski skupščini. Predlogi DPZ morajo biti idejno, sistemsko in programsko jasni, široko samoupravno podprti in zaradi tega tudi trdni.

3. Dosedanje izkušnje sodelovanja med sosednjima občinama so dokazale, da je to sodelovanje dobro in plodno povsod tam, kjer so bili

razgovori in dogovori jasni. To nam dokazuje zdravstvo, zavarovalništvo, služba socialnega zavarovanja, zaposlovanja, sodelovanja na področju vzgoje in izobraževanja, glasbenega udejstvovanja, kulturne dejavnosti, pa tudi na področjih komunalne dejavnosti SLO smo našli skupni jezik.

Prepričan sem, da nas bo sistem neposrednega samoupravljanja vedno bolj združeval v večja področja z enotnimi in podobnimi problemi. Tudi integracijski procesi v gospodarstvu bodo vedno bolj brisali občinske meje, ki bodo vedno manj predstavljale ovire.

Če bomo v naših medsebojnih odnosih odstranili še nepotrebne predsodke, če bomo vse skupne naloge in pogoje dajali v presojo in odobritev delegacijam in delovnim ljudem, bo sodelovanje med obema občinama normalno, ustvarjalno in plodno, ki bo dajalo korist delovnim ljudem in občanom obeh občin. To pa od nas zahteva tudi uresničevanje idej nove ustave.

4. Vsem občanom kamniško-domžalskega področja ob zgodovinskem prazniku 27. juliju iskreno čestitam. Želim, da bi se vsi skupno prizadevali z vsemi močmi in silami čimprej zaživeli socialistično, samoupravno življenje, s čimer bomo utrjevali ideje NOB in socialistične revolucije.

FRANC SVETELJ – KAMNIK

1. V ustavi in v občinskem statutu smo zelo dobro opredelili vlogo in naloge novih delegatskih skupščin v našem samoupravnem sistemu. Sedaj pa je pred nami naloga, za katero lahko rečem, da ni lahka, namreč, kako v praksi uresničiti s strani delovnih ljudi vsestransko podprta in sprejeta ustavna načela.

Ker so eden najvažnejših pogojev za uspešno delo občinske skupščine dobro usposobljene in delovne delegacije v temeljnih samoupravnih skupnostih, bomo morali prav njim nameniti največ pozornosti. Zato smo se o nekaterih problemih pri delu delegacij že pogovarjali z vodji delegacij. Sedaj že pripravljamo program izobraževanja vseh delegatov v delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih.

Za učinkovito delo posameznih zborov in celotne skupščine sta po mojem mnenju pomembni dve stvari: program dela in obveščanja delegatov. Program dela mora biti izraz dejanskih interesov in problemov delovnih ljudi in občanov. Zato smo se po sklepu zadnje seje občinske skupščine obrnili na vse delegacije in jih povabili, naj s predlogi in mnenji sodelujejo pri nastajanju bodočega delovnega programa skupščine, ki ga bomo sprejeli jeseni. Pri tem pa bo še posebej potrebna aktivnost družbenopolitičnih organizacij, zlasti ZK, socialistične zveze in sindikatov.

Upoštevač dejstvo, da ima občinska skupščina delegatsko osnovo, ki šteje 966 delegatov, se zavedamo odgovorne naloge pri obveščanju delegatov. Izoblikovati bomo morali tak sistem informiranja, v katerem bo vsak delegat lahko prišel do sporočil in podatkov, ki jih potrebuje za svoje delo v delegaciji in v skupščini. Poleg gradiva, ki ga sedaj prejemajo vse delegacije v enem izvodu, razmišljamo še o načinu, kako v kratkem povzetu gradiva za sejo skupščine, sporočil s seji izvršnega sveta in drugih zadev obvestiti vse delegate.

Med vsebinskimi nalogami, ki stojijo pred skupščino, naj omenim samo nekatere. Najprej smo dolžni uresničiti to, kar smo že zapisali v naše dosedanje programe na področju gradnje šol in otroških vrtcev, gradnje stanovanj, cest itd.

Ker je gmočna podlaga za uresničitev načrtov v gospodarstvu, moramo vso skrb nameniti uresničevanju perečih problemov v naših podjet-

jih. Skupščina bo morala usmerjati in spremljati razvojno politiko v gospodarstvu. Odločneje se bomo morali spoprijeti z ovirami, ki se preprečujejo hitrejšo povezovanje kamniškega gospodarstva v okviru republike in širše. Prvi koraki na tem področju so že storjeni.

Veliko dela nas čaka tudi pri ustanavljanju in razvijanju samoupravnih interesnih skupnosti, zlasti za področje stanovanjskega in komunalnega gospodarstva. Izpopolniti moramo tudi sistem samoupravnega sporazumevanja o financiranju splošne in skupne porabe. Letos smo si nabrali nekaj izkušenj. V krajevnih skupnostih bo treba izoblikovati in sprejeti nove statute in programe dela.

In ne nazadnje nas čaka delo pri načrtovanju razvoja občine v letih 1976–1980. Če želimo konec prihodnjega leta sprejeti nov srednje-ročni načrt, potem moramo takoj začeti s pripravi.

2. Teža dela občinske skupščine bo prav gotovo na zboru združenega dela in zboru krajevnih skupnosti. Ta dva zbora mnoge zadeve obravnavata enakopravno, več zadev pa je tudi v pristojnosti samo enega zbora.

Prizadevali si bomo, da bodo zbori čimveč zadev obravnavali na samostojnih sejah. Predvsem zaradi dveh razlogov: prvič, več delegatov bo imelo možnost sodelovati v razpravah, zato bodo problemi bolj vsestransko osvetljeni in drugi, ker bomo z ločenimi sejami bolj uveljavili vlogo posameznega zbora in preprečili ponovno uveljavljanje preživelega enodomnega sistema.

Seveda pa je hkrati potrebno čimbolj povežati združeno delo in njegove rezultate z življenjem in delom krajevnih skupnosti. To povežanje naj bi okrepili tudi z delegati TOZD v svetih in drugih organih krajevnih skupnosti. Pri financiranju programov krajevnih skupnosti s strani gospodarskih delovnih organizacij ne bi smelo biti posrednikov, pač pa predvsem neposredno dogovarjanje.

3. Res je, da smo v preteklem letu spet napravili korak naprej v medsebojnem povezovanju in sodelovanju domžalske in kamniške občine, zlasti na gospodarskem in kulturnem področju. Naj omenim samo sodelovanje pri gradnji nekaterih komunalnih naprav (kanalizacija, vodovod itd.), pri reševanju problemov prometa (železnice, ceste), na področju kmetijstva itd.

Tudi na področju šolstva smo si zastavili nekatere skupne naloge (srednješolski center), zlasti uspešno pa je sodelovanje na kulturnem področju. Simfonični orkester Domžale-Kamnik se je razvil v enega najkvalitetnejših tovrstnih amaterskih ansamblov v Sloveniji. Tudi muzej uspešno povezuje interese obeh občin pri ohranjanju primerkov naše zgodovinske preteklosti.

Vsekakor nam nov delegatski sistem nudi še večje možnosti za tesnejše medsebojno povezovanje, za skupno reševanje problemov in za uspešnejše načrtovanje našega bodočega razvoja. Poseben položaj naših občin v neposredni bližini republiškega centra nas sili, da v načrtu bodočega razvoja jasneje izoblikujemo mesto in vlogo domžalske in kamniške občine v okviru ljubljanske regije.

Moja želja je, da bi v prihodnje še uspešneje obvladovali ozke lokalne interese, ki dostikrat še zavirajo naš razvoj. To pa bomo dosegli le, če se o sodelovanju ne bomo pogovarjali samo v občinskih vodstvih, pač pa naj o teh vprašanjih odločajo ljudje in občani.

4. Ob našem skupnem prazniku v imenu občinske skupščine Kamnik čestitam občanom in delovnim ljudem domžalske in kamniške občine k delovnim uspehom na vseh področjih gospodarstva in družbenega življenja.

Želim, da bi pri našem delu in skupnih prizadevanjih vedno imeli pred seboj svetel zgled iskrenega in tovariškega sodelovanja naših borcev v narodnoosvobodilnem boju.

VI. zbor gorenjskih aktivistov na Poljanah

Na dan borca, 4. julija, je bil že VI. zbor gorenjskih aktivistov. Tokrat so ga pripravili Jeseničani. Srečanje je bilo v prijazni soteski na Poljanah nad Jesenicami. Zbranim aktivistom je spregovorila članica sveta federacije Lidija Sentjurs. Jeseniško-bohinjskemu odredu pa so podelili srebrno priznanje OF.

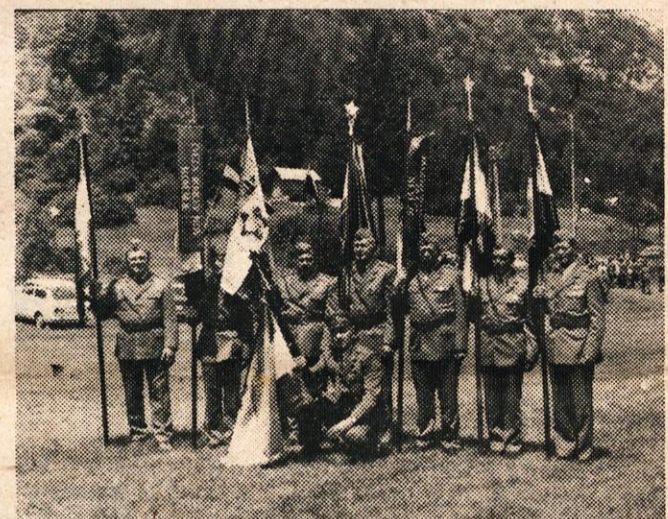
Srečanja so se udeležili tudi številni aktivisti iz naše občine in več praporščakov organizacij zveze borcev s prapori.

Prehodno zastavo zboru gorenjskih aktivistov je na Poljanah prevzel predsednik občinske konference SZDL Domžale, ker bo v tej občini prihodnje leto VII. zbor gorenjskih aktivistov, najverjetneje na Brdu pri Lukovici.

S.

KAMNIŠKI UDELEŽENCI ZBORA GORENJSKIH AKTIVISTOV NA POLJANAH

SREČANJA NA POLJANAH SO SE UDELEŽILI TUDI PRAPORŠČAKI ZVEZE BORCEV.

V Tunjicah odprli vodovod

Na dan borca so občani krajevnih skupnosti Tunjice slavili pomembno delovno zmago. Svojemu namenu so izročili prek 3000 m dolg vodovod, ki napaja vasi Tunjice, Tunjsko Mlako, Laniše in del Koših.

Na slavnosti, ki sta se je udeležila tudi predsednik občinske skupščine F. Svetelj in predsednik izvršnega sveta ing. A. Boltar, je o obsežni akciji, ki je tekla od začetka leta 1972, poročal predsednik sveta krajevnih skupnosti Janez Pregled.

Ze leta 1971 so imenovali gradbeni odbor, v katerem so bili Miha Kosirnik, Pavle Slabe, Peter Stele, Ciril Vinšek in Franc Vrhovnik.

Prvotno zamisel, da bi zajeli vodo pri izviru Tunjščice, so kasneje opustili, ker bi bili stroški gradnje zaradi velike razdalje preveliki. Zato so se odločili za priključitev novo zajetje na Iverjah na voljo zadostne količine zdrave pitne vode, zajema 85 gospodinjev. Za vodovodne priključke pa se zanima še 23 gospodinjev v Lanišah, na Vinskem vrhu in v delu Koših.

Izven vodovodnega omrežja pa je ostalo še 33 hiš, kar sicer po številu ni veliko, pač pa predstavlja problem le velika razsežnost.

V gradnjo vodovoda v Tunjicah so vložili preko 37 milijonov S din, od tega iz sredstev krajevnega samoprispevka 24,6 milijona, dodatna udeležba občanov 10,9 milijona S din in proračun občine 1,5 milijona S din.

Izvajalec del je bilo kamniško komunalno podjetje, občani pa so pri izkopu opravili nad 1000 prostovoljnih delovnih ur.

Poleg pitne vode je v krajevni skupnosti Tunjice zagotovljena poslej tudi boljša požarna varnost, saj so namestili več hidrantov.

jc

IP »ALPREM« KAMNIK KAMNIK, Usnjarska c. 9

razpisuje naslednje štipendije:

- 1 štipendijo na FAGG – oddelek za arhitekturo – 1. letnik
- 1 štipendijo na srednji tehnični šoli – lesni odsek – 1. letnik
- 1 štipendijo na srednji gradbeni šoli – 1. letnik
- 1 štipendijo na ekonomski srednji šoli – 1. letnik

Prosilci naj dostavijo svoje prošnje v tajništvo podjetja do 20. avgusta 1974. Prošnji naj priložijo zadnje šolsko spričevalo.

industrija
pohištva

STOL
kamnik

ZAHVALA

OB PREZGODNJI SMRTI DRAGEGA

FRANCIJA
ŠUNKARJA

SE ISKRENO ZAHVALJUJEM VSEM SORODNIKOM, PRIJATELJEM IN SODELAVCEM, KI SO GA POSPREMILI NA ZADNJI POTI, DAROVALI VENČE IN CVETJE TER IZREKLI SOŽALJE.

ZENA MIRA IN SIN BOŠTJAN

PROGRAM IZOBRAŽEVANJA ODRASLIH v šolskem letu 1974/75 pri Delavski univerzi Kamnik

Osnovna šola

Osnovno splošno izobraževanje je osnova vsakemu drugemu izobraževanju, kar obenem pomeni, da je osnova za razvijanje in opravljanje različnih funkcij posameznika v naši družbi. Odrasel človek je istočasno delavec - upravljalec, roditelj, kulturna osebnost itd. Za opravljanje teh funkcij so mu neobhodno potrebna mnoga in široka znanja, ki jih ne bo mogel pridobiti samo skozi učni proces v šoli, pač pa se bo moral nenehno tudi dalje izobraževati. Pri tem mu bo pomagala osnovna splošna izobrazba, ki jo bo osvojil v osnovni šoli. Ne gre torej za formalno znanje, ki naj najde zunanji izraz v spričevalu o dovršeni osnovni šoli, gre za dejansko osnovno splošno znanje, ki je podlaga za vsako nadaljnje izobraževanje in samoizobraževanje.

- vpisujemo v 5., 6., 7. in 8. razred osnovne šole,
- vpišejo se lahko kandidati, ki so izpolnili šolsko obveznost in ne žele nadaljevati šolanja v osnovni šoli, ker so se zaposlili,
- šolanje traja 17 tednov za vsak razred, torej lahko v enem šolskem letu predelate snov dveh razredov,
- pouk bo štirikrat tedensko po 5 ur, ali petkrat tedensko po 4 ure,
- na željo delovnih organizacij lahko zaključene skupine obiskujejo pouk v času in kraju, ki jim najbolj ustreza
- prijave sprejemamo do 20. avgusta 1974 in je s prijavo treba predložiti: rojstni list, zadnje šolsko spričevalo in potrdilo o zaposlitvi.

Poklicna šola - kovinske stroke

Pouk poteka po programu redne poklicne šole. Šolanje traja dve leti. Pouk je v popoldanskem času štirikrat tedensko.

- vpisujemo v I. letnik - pogoji za vpis
- dokončana osnovna šola in najmanj dveletna praksa na delovnem mestu, za katerega se kandidat namerava izučiti
- s prijavo je treba predložiti: rojstni list, spričevalo o končani osnovni šoli, potrdilo o praksi na delovnem mestu.

Administrativna šola - dvoletna

Pouk poteka po programu redne administrativne šole. Šolanje traja dve leti. Pouk je v popoldanskem času štirikrat tedensko po 5 šolskih ur.

Vpisujemo v I. letnik - pogoji za vpis:

- končana osnovna šola in zaposlitev
- s prijavo je treba predložiti: rojstni list, spričevalo o končani osnovni šoli, potrdilo o zaposlitvi

Pogoji za vpis v II. letnik: poleg dokumentov, ki jih navajamo za vpis v I. letnik še spričevalo o končanem I. letniku AŠ.

Delovodska šola - strojne stroke I. letnik

V tej šoli izobražujemo strojne delovodje. Pouk poteka po programu redne delovodske šole in je v popoldanskem času štirikrat do petkrat tedensko. V to šolo se lahko vpišejo kandidati, ki so končali ustrezno poklicno šolo in imajo triletno prakso na ustreznem delovnem mestu.

Ob vpisu je treba predložiti: rojstni list, zaključno spričevalo o končani poklicni šoli, potrdilo podjetja o opravljeni ustrezni triletni praksi.

Upravno administrativna šola / 3. in 4. letnik/

Pouk traja dve šolski leti. Učna snov zajema program redne šole. Predavanja so v popoldanskem času tri do štirikrat tedensko. Slušatelji, ki se vpišejo v 3. letnik morajo imeti opravljene dopolnilne izpite iz predmetov, ki jih v nižji šoli niso imeli.

Ekonomska srednja šola - vpisujemo v I. in II. letnik

Pouk traja štiri leta. Program predavanj zajema učno snov redne ekonomske šole. Predavanja so v popoldanskem času tri do štirikrat tedensko.

Vpisni pogoji: V I. letnik se lahko vpišejo kandidati, ki so zaposleni in imajo dokončano osnovno šolo. V II. letnik se vpišejo kandidati, ki so opravili I. letnik ESS. Ob vpisu je treba predložiti:

- za I. letnik - spričevalo o uspešno končani osnovni šoli, rojstni list, potrdilo o zaposlitvi;
- za II. letnik - vse dokumente, ki jih navajamo za I. letnik in dodatno še spričevalo o končanem I. letniku ESS.

Srednja tehniška šola - strojne stroke

Šola traja štiri leta in daje diplomantom naziv tehnika. Pouk je štirikrat tedensko v popoldanskem času.

Vpisni pogoji: v šolo se lahko vpišejo slušatelji, ki so zaposleni, ki imajo dokončano poklicno ali osnovno šolo.

Pri vpisu je potrebno predložiti: spričevalo o končani osnovni šoli, spričevalo o zaključnem izpitu na poklicni šoli, rojstni list, potrdilo o zaposlitvi

Za vse navedene šole za odrasle izdajo zaključna spričevala kot tudi spričevala o zaključenih letnikih, matične šole katerih dislocirani oddelki so šole v Kamniku.

Tečaj tehničnega risanja - I. in II. stopnje

Tečaj je namenjen kvalificiranim delavcem kovinske, elektrotehniške in sorodnih strok ter vsem, ki želijo postati tehniški risar.

Program tečaja obsega 300 ur in ima nasledni predmetnik: tehniško risanje, opisna geometrija, tehnologija materiala, strojni elementi.

Ob zaključku tečaja dobijo kandidati ustrezno potrdilo.

Tečaj za zasebne gostilničarje

Namenjen je privatnim gostincem in osebam, ki se stalno ali občasno ukvarjajo z oddajanjem sob in pripravo hrane. Program obsega okrog 130 izobraževalnih ur iz naslednjih predmetov:

priprava jedi; osnova strežbe; poznavanje pijač, kletenje in mešanje pijač; blagoznanstvo in nauk o prehrani; organizacija in poslovna tehnika gostinstva; zakonodaja in družbena ureditev; urejanje gostišč in higiena in čiščenje.

Pouk obsega teoretični in praktični del in je dvakrat do trikrat tedensko popoldne. Ob zaključku tečaja opravljajo slušatelji izpit in dobijo spričevalo o preizkusu znanja za poklic "privatni gostilničar", ki ga izda gostinski šolski center v Ljubljani ali na Bledu.

Strojepisni tečaj

Namenjen je predvsem ljudem, ki v svojem poklicu ali pri delu potrebujejo znanje strojepisa, v te tečaje se lahko prijavijo tudi učenci višjih razredov osnovnih šol.

Program tečaja obsega v prvi vrsti praktično vadbo desetprstnega sistema pisanja in splošne osnove slovenskega pravopisa in administracije.

Tečaji so: začetni - v približno 100 urah se tečajniki nauče slepega pisanja in nadaljevalni - tečajniki v 150 urah svoje znanje dopolnijo in z vajami dosežejo primerno hitrost pisanja.

Tečaj je dvakrat ali trikrat tedensko popoldne ali v večernem času.

Tečaj za skladiščnike

Tečaj je namenjen delavcem, ki so končali osnovno šolo in bodo opravljali skladiščna dela od delavca - specialista v ožjem pomenu do vodje obratnega skladiščnika. Tečaj traja 200 ur.

Program tečaja:

- usno in pismeno izražanje v skladiščni dejavnosti; strokovno računstvo v skladiščnem poslovanju; gospodarjenje v OZD in osnove samoupravljanja; organizacija in tehnika skladiščnega poslovanja; spoznavanje surovin, materiala in blaga; skladiščna evidenca in obdelava podatkov; pravni vidiki skladiščnega poslovanja in varstvo pri delu.

Tečaj traja tri mesece trikrat tedensko v popoldanskem času.

Delavec, ki uspešno konča tečaj, prejme potrdilo, da obvlada osnovna znanja o skladiščnem poslovanju, ki mu dajejo možnost zaposlitve na delovnih mestih: sprejem, shranjevanje in izdaje blaga. Potrdilo je tudi priporočilo delovni organizaciji, da zaposli delavca na omenjenih mestih.

Higenski minimum

Tečaj traja 25 izobraževalnih ur. Tečajniki napravijo ob koncu tečaja preizkus znanja in prejmejo ustrezno potrdilo, ki ga izda Občinska skupščina Kamnik.

Seminar o vodenju poslovnih knjig

Namenjen je zasebnim obrtnikom, avtoprevoznikom in gostilničarjem. Program obsega 25 izobraževalnih ur. Zajema dvostavno knjigovodstvo, zakonske predpise in tudi predpise o prispevkih in davkih občanov.

SPLOŠNO IZOBRAŽEVANJE

Družbenoekonomski razvoj naše družbe postavlja zahtevo po strokovno usposobljenemu in družbeno razgledanemu človeku. Da bi tudi delavska univerza prispevala svoj delež smotru vsestransko razvite osebnosti, organizira najrazličnejše splošno vzgojno izobraževalne oblike, namenjene najširšemu krogu prebivalstva.

A. SLOVENSKI JEZIK

Delavska univerza organizira tečaj slovenskega jezika za delavce iz drugih republik in izpopolnitev znanja za delavce v administraciji in za vse, ki žele svojo slovenščino izpopolniti.

B. TUJI JEZIKI

Zemljepisna lega naše dežele, vedno večji razmah turizma in nenazadnje vedno večja izbira tuje literature nas sili, da se vsaj pasivno - če ne tudi aktivno - naučimo tujih jezikov. Jezikovni pouk na delavski univerzi se je v zadnjih letih močno izpopolnil. Ob sodobnih oblikah predavanja, ki ustrezajo zahtevam in potrebam odraslih, se prizadevni slušatelji v treh tečajih nauče tujega jezika v zelo kratkem času.

Nudimo vam možnost obiskovanja naslednjih tečajev:

- tečaj angleščine - tečaj francoščine - tečaj italijanščine in tečaj nemščine.

GOSPODINSKI TEČAJI

A. Kuharski tečaj

V začetnih in nadaljevalnih kuharskih tečajih vas bomo seznanili s pravilno pripravo hrane za otroke, bolnike s hitro pripravo kosila in podobno. V teh tečajih boste spoznali tudi pravilno uporabo sodobnih gospodinjskih strojev, svetovali vam bomo, kako sodobno opremiti stanovanje in podobno.

B. Tečaji šivanja in krojenja

V tečajih šivanja in krojenja se boste hitro naučili šivanja in krojenja in si tako prihranili marsikateri strošek, predvsem pa prihranili čas.

PREDAVANJA ZA PREBIVALSTVO

Delavska univerza bo v prihodnji sezoni organizirala predavanja po vseh večjih krajih. Program zajema naslednja področja:

- aktualne teme /dogodki doma in po svetu/
- potopisje / predavanja s slikami o vtisih iz tujih dežel/
- zdravstvo / splošna zdravstvena prosveta/
- kmetijstvo /predavanja, ki naj bi prispevala k hitrejšemu splošnemu napredku našega družbenega in zasebnega kmetijstva/
- turistična predavanja / za vse, ki se v raznih oblikah nepoklicno ukvarjajo s turistično dejavnostjo. Sem sodijo tudi predavanja o varstvu okolja/
- prometna vzgoja
- predavanja za mladinski klub, aktivne in druge družbene organizacije

Prijave sprejema delavska univerza Kamnik, Maistrova 2, do 20. avgusta 1974.

Informacije dobite po telefonu 831 452. Prijav po telefonu ne sprejemamo.

V primeru premajhnega vpisa v šole in tečaje, teh ne bomo organizirali.

SESTAV ST ALNIH KOMISIJ PRI OBČINSKI SKUPŠČINI KAMNIK

KOMISIJA ZA VOLITVE, IMENOVANJA IN KADROVSKA VPRAŠANJA

predsednik:
Jože PIKL, Kamnik, Strelška 2
— člani:
Rudi BALOH, Zg. Tuhinj 54
Anka HUBAD, Kamnik, Vegova 4
Vinko KVAS, Kamnik, Tunjska c. 21
Janez MALEŠ, Kamnik, Podgorje 2
Stane MARCIJAN, Kamnik, Rozmanova 6
Božo MATIČIČ, Kamnik, Trg svobode 8
Minka SLADIČ, Kamnik, Kovinarska 7/i
Marica TAJČ, Kamnik, Tunjska c. 2/c

KOMISIJA ZA DRUŽBE NO NADZORSTVO

predsednik:
Silva DROBNIČ, Kamnik, J. Aleševca 11
— člani:
Janez BRIŠNIK, Kamnik, Kovinarska 7/j
Miha JERMAN, Duplica 43
Tomaž JANČAR, Kamnik, Ljubljanska c. 1
Franc PET KOVŠEK, Duplica 33
Gvido POMPE, Kamnik, Jakoba Zupana 6
Rafka ŠIME NC, Kamnik, Tunjska c. 2/c

KOMISIJA ZA PROŠNJE IN PRIT OŽBE

— predsednik:
Franc HRIBAR, Kamnik, Parmova 19
— člani:
Rudi BALOH, Zg. Tuhinj 54
Janez BRLOGAR, Kamnik, Kidričeva 35
Mirko JEMEC, Kamnik, Kersnikova 13
Janez KIMOVEC, Komenda 9/a
Viktorija MATJAN, Kamnik, Kajuhova 9
ing. Florijan TORKAR, Nevlje 33

KOMISIJA ZA VERSKA VPRAŠANJA

— predsednik:
Matija JENKO, Kamnik, Prvomajska 11
— člani:
Ferdo CVETKO, Kamnik, Medvedova 5/b
Anton FIŠER, Kamnik, Trg svobode 3
Franc Kladnik, Nevlje 28
BOŽO MATIČIČ, Kamnik, Trg svobode 8
Andrej OSOLNIK, Kamnik, Medvedova 23
Štefan PRAZNIK, Kamnik, Kovinarska c 10/a

KOMISIJA ZA ODLIKOVANJA

— predsednik:
Kazimir KERŽIČ, Kamnik, Kamniško-zasavskega odreda 3/a
— člani:
Milan LOGAR, Kamnik, Mlakarjeva 10
Ivan MOTNIKAR, Kamnik, Bevkova 10
Vlado OSOLNIK, Šmarca 22/a
Slavko RAJH, Kamnik, Šutna 6
France VIDERVOL, Kamnik, Zaprice 2
Vera VERSTOVSEK, Mekinje, Jeranovo 11

KOMISIJA ZA SAMOUPRAVNE AKTE

— predsednik:
Silvo UČAKAR, Kamnik, Tunjska c. 2/c
— člani:
dr. Svetozar FRANTAR, Kamnik, Cankarjeva 13
prof. Vekoslav FERBE ŽAR, Kamnik, Župančičeva 1
Ivo GRILC, ml., Kamnik, Levstikova 11
Danica KOCJANČIČ, Kamnik, Vilka Rožiča 14
Alojz KONDA, Kamnik, Ljubljanska 3/c
Ivan KOSIRNIK, Godič 10
Janez NOVAK, Mekinje, Neveljska pot 17
Srečko ROT, Kamnik, Bevkova 9
Marica TAJČ, Kamnik, Tunjska c. 2/c
Neda ŽAGAR, Kamnik, Bevkova 2

KOMISIJA ZA ZADEVE BORCEV IN INVALIDOV NOV

— predsednik:
Pavle KOBILŠEK, Kamnik, F. Albrehta 3
— člani:
Marica BREJC, Kamnik, Miklavčičeva 5
Jože JERAS, Kamnik, Cankarjeva 19
Franc LIPOVSEK, Špitalič 13
Lovro LUKAN, Križ 19, Komenda
Mirko PODBEVSEK, Mekinje, Neveljska pot 23
Leopold STAROVASNIK, Županje njive 33
Ivan ZORE, Kamnik, Levstikova 17
Vinko ŽEBOVEC, Rudnik 6

KOMISIJA ZA VARSTVO OKOLJA

— predsednik:
ing. Miha OGOREVC, Ljubljana, Šarhova 34
— člani:
Svetozar FRANTAR, Kamnik, Cankarjeva 13
ing. Ivo GASPERIČ, Kamnik, Rozmanova 1
Silvo HRIBAR, Kamnik, Župančičeva 6
ing. Iztok JURANČIČ, Kamnik, Ljubljanska c. 1
Ciril KORBAR, Breg 17, Komenda
Peter KURET, Kamnik, Kamniško-zasavskega odreda 1 a
Vinko KVAS, Kamnik, Tunjska c. 21
dr. Janez MATJAŠIČ, Kamnik, Kidričeva 10
Ivan MOTNIKAR, Kamnik, Bevkova 10
dr. France PUČELJ, Kamnik, Titov trg 8
Bogdan SE LJAK, Kamnik, Vegova n.h.
Slavko ŠTEBLAJ, Zg. Stranje 22
Dušan ŠTEFULA, Kamnik, Trdinova 6
Franc ZORE, Kamnik, Levstikova 17

KOMISIJA ZA PREVENTIVO IN VZGOJO V CESTNEM PROMETU

— predsednik:
Jože BURJA, Kamnik, Medvedova 5/a
— člani:
Miha BABNIK, Godič 83
Jože CVRLE, Kamnik, Trg talcev 5
Jože JUVANČIČ, Kamnik, Kovinarska c. 1/c
Jože KALAN, Kamnik, Tomšičeva 4
Anton KOPČAVER, Kamnik, Aškerčeva 2
Klemen PIBERNIK, Suhadole n.h.
Alojz POVŠE, Kamnik, Štanijska 7
Janez PREGLED, Tunjska mlaka 5/b
Pavle VOLKAR, Tunjska c. 14/a
Franc ZAVASNIK, Vrhpolje 10

KOMISIJA ZA UGOTAVLJANJE IZVORA PREMOŽENJA

— predsednik:
Mirko PODBEVSEK, Mekinje, Neveljska pot 23
— člani:
Stane MARCIJAN, Kamnik, Rozmanova 6
Nedeljko SLADIČ, Kamnik, Kovinarska 7/h
Jože PEKLAR, Kamnik, Ogrinčeva 6
Maks ŠTEBE, Duplica 34
— namestniki:
Boris BAVČAR, Kamnik, Prvomajska 4
Maks CEBEK, Kamnik, Ljubljanska 1
Drago JEGLIČ, Kamnik, Svetčeva pot 10
Drago ŠTUPAR, Kamnik, Kovinarska 10/a
Stane ZABAVNIK, Šmarca 29/a

ENODNEVNI ZASLUŽEK ZA KOZJANSKO

Koordinacijski odbor za pomoč prebivalcem Kozjanskega, ki jih je prizadel nedavni potres, v njem so predstavniki vseh družbenopolitičnih organizacij in občinske skupščine, je pred dnevi sklical sestanek predsednikov delavskih svetov in direktorjev delovnih organizacij.

Na njem so se dogovorili, da bodo vsi delovni kolektivi delali v soboto, 13. julija, ostali pa, ki imajo ta dan redno delo, pa drugo priložnost soboto. Zaslužek tega dne bodo namenili za obnovo porušeni domov na Kozjanskem.

Ta zaslužek se bo pri odmeri davka od skupnega dohodka odštela od davčne osnove. Prav bi bilo, kot je predlagal izvršni svet občinske skupščine, da bi bila tako zbrana sredstva oproščena tudi prispevkov in davkov, vendar republiški sekretariat za finance meni, da v sedaj veljavnih predpisih ni predloga za tako oprostitve. To bo treba čimprej urediti. V pripravi je že osnutek ustreznega zakona.

Priporočili so tudi, naj bi samoupravna stanovanjska skupnost pregledala možnosti, da bi del sredstev za obnovo porušeni hiš prispevali tudi iz solidarnostnega stanovanjskega sklada.

Delovni ljudje naše občine bodo prav gotovo tudi tokrat, kot vselej doslej ob podobnih primerih, pokazali svojo solidarnost s prizadetimi prebivalci Kozjanskega.

—je

KRAJEVNI PRAZNIK ČRNE

GRADNJA CESTE NA PRAPROTNO

Rudarji so praznovali

Tudi letos so beli rudarji v Črni praznovali svoj praznik v spomin na znano gladovno stavko zasavske rudarje pred 40 leti.

3. julija so že v dopoldanskih urah začeli tekmovali v kegljanju, šahu, streljanju in še nekaterih športih. Tekmovanje se je udeležilo okrog 40 rudarjev. Popoldne pa so se zbrali ob slovesno okrašenem domu na Vegradu.

Slovesnost, ki so se je udeležili tudi predstavniki občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij ter papirnice Vevče in Krško, je odprl predsednik delavskega sveta rudnika Stane LESKOŠEK, za njim pa je o pomenu rudarskega praznika in o najpomembnejših družbenih nalogah spregovoril Tone FIŠER, sekretar občinskega komiteja ZKS, ki je rudarjem tudi čestital k njihovemu prazniku.

Probleme gospodarjenja in bodočega razvoja rudnika pa je orisal direktor ing. Uroš BAJŽELJ.

Ko je predsednik delavskega sveta govoril o težavah zaradi pomanjkanja kvalificiranih kopačev, je med drugim dejal:

Kolektiv rudnika kaolina Črna se upravičeno sprašuje, zakaj je v tej dolini prenehal tradicionalni prehod rudarskega poklica iz očeta na sina, predvsem pa se sprašujemo danes, ko smo osredotočeni vse napore v to, da bi olajšali delo v jami in z mehanizacijo tako odkopa kot transporta izločili nekdaj težko fizično delo, poleg tega pa priznali rudarju jamski dodatek, vprašujemo se, zakaj se mladi ljudje ne odločajo za rudarski poklic.

Za vsa navedena izboljšanja so naši organi upravljanja vedno našli posluh in poskrbeli za potrebna sredstva in se jim bodo tako sredstva namenjala tudi v bodoče, saj je med nami živo in stalno prisotno načelo „vse za odpravo težkih delovnih pogojev“.

O organiziranju rudnika na novih ustavnih načelih ter o njegovem povezovanju z drugimi kolektivi je predsednik delavskega sveta povedal naslednje: Poleg tega smo v rudniku med obdobjem razprav o organiziranju temeljnih organizacij združenega dela in naporov za izvajanje ustavnih sprememb tudi pri nas skrbno analizirali vse možnosti, kako naj se organiziramo, kako naj se odločimo za boljši jutrišnji dan. Pri tem je prevladalo načelo, da v obrisih obstaja možnost za ustanovitve dveh TOŽD, vendar pa smo morali zaradi objektivnih zadržkov, predvsem na obsežnih rekonstrukcijskih delih na vseh proizvodnih obratih, to položiti s sklepom, da se samooorganiziranje izvede takoj, čim bodo dani vsi pogoji za tako odločitev.

Delovni kolektiv se je letos z vso zavestjo odločil za pristop k združenemu podjetju slovenske industrije papirja, kot njihov dobavitelj. O pomenu te odločitve smo seznanili delovni kolektiv že od decembra lani in referendum o pristupu je dokazal, da člani delovne skupnosti pričakujejo od take združbe skupno korist in boljše sodelovanje.

Na slovesnosti so podelili tudi priznanja in nagrade najboljšim tekmovalcem v športnih tekmah. Za dobro razpoloženje pa je poskrbel ansambel Kovinarji.

DELEGATI IN OBČINSKA SKUPŠČINA

Sestava in naloge zborov 2

V prejšnji številki Kamniškega občana smo govorili o nalogah delegacije, ki naj izraža izvirne interese delavca in občana. Danes bomo pogledali, kako je sestavljena naša občinska skupščina in kakšne so naloge posameznih zborov.

Nova ustava predvideva enoten skupščinski sistem v okviru SFRJ. Na tej podlagi ima nova občinska skupščina za razliko od dosedanje, ki je imela zbor delovnih skupnosti in občinski zbor, tri zbornice: zbor združenega dela, zbor krajevnih skupnosti in družbenopolitični zbor.

Zbor združenega dela šteje 60 delegatskih mest. Na seje tega zbora pošiljajo temeljne organizacije združenega dela s področja gospodarstva 45 delegatov, kmetije 3 delegate, obrtniki 2 delegata, delovne skupnosti s področja prosvete in kulture 6 delegatov, zdravstvo 2 delegata ter sodstvo in javna uprava 2 delegata.

Delovni ljudje so se v razpravi o občinskem statutu zavestno odločili, da glede na manjše število zaposlenih in pomen družbenih dejavnosti, pripada temu področju na manjše število zaposlenih eno delegatsko mesto v skupščini.

Delovne skupnosti z manjšim številom zaposlenih, ki nimajo samostojnega delegatskega mesta, se prek svojih delegacij združujejo v konference delegacij. Pregled tega združevanja in število delegatskih mest v posamezni TOZ D objavljamo posebej.

V zboru združenega dela sodeluje 762 delegatov, od tega jih je bilo 335 izvoljenih v 50 delegacijah, ostalih 427 pa ima status delegata po ustavi, ker so zaposleni v delovnih skupnostih z manj kot 30 člani.

Poglejmo zdaj nekatere pomembnejše naloge zbora združenega dela. Poleg zadev, ki jih ta zbor obravnava in o njih odloča enakopravno z ostalima zboroma (volitve, sprejemanje razvojnih načrtov, prostorskih in urbanističnih planov, občinskega proračuna, splošnih aktov o pravicah in obveznostih delovnih ljudi in občanov itd.) zbor združenega dela samostojno sprejema odloke in druge akte, ki urejajo stanje in razvoj posameznih gospodarskih in drugih družbenih področij, delitev dohodka, samoupravne sporazume in družbene dogovore o zagotavljanju sredstev za splošne in skupne potrebe v občini, obravnava predloge in stališča zborov delovnih ljudi, opravlja družbeni nadzor in obravnava še nekatere druge zadeve.

Nobena odločitev, ki se nanaša na določanje prispevnih stopenj za splošno in skupno porabo, ne more biti sprejeta, če je ne sprejme ta zbor.

Ker ima ta zbor zelo pomembne naloge na področju gospodarstva in družbene reprodukcije, bi bilo prav, da bi se v glavnem samostojno sestajal in res temeljito in vsestransko pretresel sleherno vprašanje.

Zbor krajevnih skupnosti ima 36 delegatskih mest. Delegacija vsake krajevnice skupnosti ima v tem zboru najmanj eno mesto. Ostala mesta pa so razdeljena glede na število prebivalcev. Tako ima Kamnik 12 delegatov, krajevnice skupnosti Duplica, Nevlje, Kamniška Bistrica, Moste in Komenda po 2 delegata, ostale krajevnice skupnosti pa po enega delegata.

V 20 delegacijah krajevnih skupnosti sodeluje 179 delegatov. To pomeni, da se vsakokrat sestane v zboru krajevnih skupnosti ena petina vseh izvoljenih delegatov.

V zboru krajevnih skupnosti bodo delegati poleg ostalih skupnih zadev samostojno obravnavali in sprejemali vse akte, ki urejajo življenje in delo občanov v krajevnih skupnostih. Obravnavali in usklajevali bodo programe razvoja krajevnih skupnosti. Zbor bo spodbujal sodelovanje med delegacijami zaradi uspešnega urejanja skupnih problemov. Posebne pozornosti zbora bodo deležni predlogi in pripombe, dane na zborih občanov v krajevnih skupnostih.

Med trenutno najbolj aktualnimi nalogami tega zbora je sodelovanje pri oblikovanju statuta krajevnih skupnosti in pri pripravi programov krajevnih skupnosti za prihodnje leto.

Novost v skupščinskem sistemu je družbenopolitični zbor. Ta zbor šteje 25 delegatov, ki so bili izvoljeni na listi socialistične zveze za štiri leta. Zbor sestavljajo delegati vseh družbenopolitičnih organizacij v občini.

Družbenopolitični zbor skrbi, da se na vseh področjih gospodarskega in družbenega življenja uveljavlja temeljna smer socialističnega samoupravnega razvoja; v zvezi s tem sprejema stališča in daje predloge drugim zborom občinske skupščine ali skupščinam samoupravnih interesnih skupnosti, sporoča zboroma stališča v zvezi s temeljnimi vprašanji usmerjanja delitve dohodka in osebnih dohodkov, oblikuje temeljna načela za organizacijo samoupravnih interesnih skupnosti, razpravlja o splošnih pogojih javnega obveščanja itd.

Oba ostala zbora in skupščine samoupravnih interesnih skupnosti so dolžni obravnavati in upoštevati stališča družbenopolitičnega zbora.

Povsem novo vlogo v skupščinskem sistemu imajo tudi skupščine samoupravnih interesnih skupnosti, kot so temeljna izobraževalna skupnost, kulturna, telesno-kulturna in druge skupnosti.

Skupščine teh skupnosti enakopravno s pristojnimi zbori določajo osnovno politiko razvoja posameznih družbenih področij. Ali drugače povedano, takrat, ko bo skupščina oz. njen zbor obravnaval in sprejemal n.p.r. program razvoja šolstva ali kak drug podoben akt, bo tak dokument sprejet, če bo zanj glasovala tudi skupščina temeljne izobraževalne skupnosti.

(prihodnjič dalje)

V nedeljo, 7. julija, so v krajevni skupnosti Črna proslavljali svoj krajevni praznik v spomin na 9. julij 1942, ko je nemški okupator po zaslugi izdajalca v Črni pobil 51 partizanov. Na slovesnosti v dvorani na Vegradu je spregovoril predsednik sveta krajevnice skupnosti Dolfe Žagar. Orisal je zgodovinske dogodke pred 32 leti ter prizadevanja in uspehe občanov Črne za razvoj kraja in krajevnice samouprave. Med nalogami, ki jih uresničujejo, je omenil gradnjo ceste iz Stahovice na Praprotno, kjer živi šest družin. Gradnja bo veljala okrog 10 milijonov starih dinarjev. K temu je prispevala Kamniška Bistrica 2 milijona in Gozdno gospodarstvo, obrat Kamnik, pol milijona starih dinarjev. Občani so opravili 950 ur prostovoljnega dela.

Letos imajo v načrtu še obnovo Majčevega mostu v Krivčevem, za kar je GG že prispevalo 4 tone cementa in armaturo.

Predsednik KS je posebej poudaril pomen složnega sodelovanja vseh občanov v delu krajevnice skupnosti.

V kulturnem programu so sodelovali mladi pevci in recitatorji z osnovne šole v Stranjah. Nastopila pa je tudi folklorna skupina iz Kamniške Bistrice. Skupina bivših borcev je v patrolnem pohodu že dopoldan obiskala vse spomenike NOB in partizanske vasi v krajevni skupnosti.

Tudi šahisti so s tekmovanjem prispevali k počastitvi krajevnega praznika.

—jc

VEČ ZAPOSLENIH

Po podatkih občinske strokovne službe, ki se ukvarja z analizami, se je število zaposlenih v prvem trimesečju letos v primerjavi z lanskim obdobjem lani povečalo za 254 ali za 2,9 odstotka. Največ delavcev je zaposlilo gospodarstvo, medtem ko zunanje gospodarske organizacije, ki nimajo sedeža v Kamniku, zaposlujejo manj delavcev kot lani. V odstotkih se je število delavcev najbolj povečalo v negospodarskih delovnih organizacijah, in to kar za 5,9 odstotka. Med industrijskimi podjetji so največ novih delavcev zaposlili v tovarni usnja, ETI. Stolu in Svilanitu. V Kamniku je zaposlenih 9.033 delavcev, med katerimi je 47 odstotkov žensk.

Povprečni osebni dohodek na zaposlenega v Kamniku je v prvih treh mesecih znašal 2.361 dinarjev in je bil nekoliko nižji kot v Sloveniji, kjer je znašal 2.492 dinarjev. Statistika je ugotovila, da so se življenjski stroški povečali za 23,3 odstotka. Ker so se osebni dohodki v Kamniku povečali za 21,6 odstotka, so realni osebni dohodki nižji kot lani.

—tj

Obveščamo prebivalce, da prodajamo pogrebno opremo (krste vseh velikosti in drugo).

Delovni čas je vsak dan od 6. — 14. ure, razen ob sobotah, nedeljah in praznikih. Ob teh dnevih lahko kličete dežurnega delavca, čigar naslov je objavljen na vhodnih vratih komunalnega podjetja Kamnik—Mekinje—Cankarjeva 11 (novi vhod)!

Komunalno podjetje Kamnik

Ustanovitev IV. bataljona Šlandrove brigade

Šlandrova brigada je imela do poletja 1944 tri bataljone. Toda novincev je bilo vsak dan več. Tako da se je število borcev vsak dan večalo. Zato se je štab brigade odločil, da ustanovi še četrty bataljon. Povelje za njegovo ustanovitev je izdal štab 21. junija 1944. Tega dne smo taborili v Vrhpolju. Opoldne smo se zbrali, radovedni, zakaj so nas poklicali v zbor. Komandant naše brigade je pravkar postal Jože Lepin-Ris, ki je tudi stopil pred nas in nam pojasnil namen ustanovitve četrtega bataljona. Za njim je spregovoril tudi še komisar brigade Džidži. Potem nam je novi komandant prebral imena poveljnikov v novem bataljonu. Za komandanta je štab postavil Mazeja Ivana-Boruta, ki je bil dotlej v tretjem bataljonu na istem položaju. Komisar bataljona je postal Ivo Sonc-Zdenko, za namestnika komandanta pa so določili Antona Stanjka-Staneta. Me ne so imenovali za komandirja prve čete, za komisarja Antona Jerasa-Zvoneta, za namestnika komandirja pa devetnajstletnega Staneta, ki se mu ne spominim več priimka. Doma je bil iz bližine Prevoj. Za pomočnika komisarja v naši četi so postavili Koroščevega iz Potoka v Tuhinjski dolini. To je bil partizan, ki je nosil značilno illegalno ime Jutro.

Se isti dan smo uredili čete in zvečer odšli na položaje.

Nekaj dni po ustanovitvi našega novega bataljona smo taborili v Prikrenici na Moravskem. Tukaj se je nastanil tudi štab brigade. Dan je bil topel in sončen. Dopoldne smo pripravili po četah vojaške vaje in seznanjali borce z delovanjem orožja. Svojo četo sem spravil za neki skedenj, v katerem smo ponoči spali. Borce so se vadili v sestavljanju in razstavljanju orožja. Po desetih urah so si napovedali tekmovalstvo, kdo bo prvi razstavil in sestavil puškomitraljez. Nekateri so pokazali pri tem vso spretnost. Ko so se vsi izurili v razstavljanju in sestavljanju puškomitraljeza, smo začeli še z drugimi vajami. Vsak borec je moral razstaviti in sestaviti svoje orožje tudi ponoči, če bi bilo potrebno. Podnevi smo te vaje izvedli tako, da smo jim zavezali oči. Tako so se vsi privadili te veščine in jim pozneje razstavljanje in sestavljanje orožja ni delalo preglavic niti v največji temi.

Okrog poldne nas je obiskal tudi Nace — Janez Berlec, ki je bil obveščevalec v Kamniško-zasavskem okraju. Za nas je pomenil njegov obisk posebno doživetje, saj se je pripeljal še z nekim spremeljalcem kar na motorju. Nace je bil doma iz

Tuhinjske doline, zato so ga domačini takoj obkolili. Mnogo smo si imeli povedati.

Kuharji so medtem pripravili dobro kosilo. V naši četi je bila tudi hči brigadnega minerja Kobliška, ki je opravljala dolžnost bolničarke. Kadar so dopuščale okoliščine, nam je pogosto od kod prinesla solato in jo posebej pripravila za vso četo. Tako je storila tudi tokrat. Po kosilu so nekatere tovariše poklicali v štab brigade. Čez čas se je vrnil Anton Stanjko, ki se je nekaj jezil in preklinjal. „Hudič, prišli so neki ljudje iz glavnega štaba,“ je robantil, „zdaj nam pa hočejo zamenjati nemške uniforme za angleške. Poglej, kako je tale angleška bluza kratka! Saj sem jim rekel, pojdite malo na juris, pa boste dobili švabskih uniform, kolikor jih potrebujete.“

Tako je mineval dan, nič težkega nismo pričakovali do večera. Toda že popoldne smo dobili sporočilo, da prodirajo v Moravsko dolino Švabi skupaj z belčki. Štab bataljona je takoj določil mojo četo, da gre na položaj. Belogardisti so ta čas že prilezli do Studencev, zato smo morali kar pohiteti, da nas ne bi presenetili. Z nami je odšel tudi komandant bataljona Borut. Krenili smo zahodno od Prikrenice proti Studencem. Med potjo smo prišli do nekega gozda, kjer smo se razvrstili v strelce in počasi stopali med drevjem naprej. Vsak hip pripravljeno, da zadenemo na belčke. Četa je premogla dovolj orožja in streliva. Za svojo brzostrelko sem imel kar petsto nabojev, nič slabše pa ni bilo pri ostalih. Nekaj mojega streliva je nosil v nahrbtniku moj kurir Vinko.

Nenadoma je na desnem boku čete zaropotalo. Belogardisti so nas opazili in prvi udarili. Takoj smo jim vrnili po vsej dolžini naše sto metrov dolge četrne fronte. Naš ogenj je bil tako močan, da so jo belogardisti pobrsali iz gozda in se zatekli za hribočke, kjer so se razprostirali travniki in njive. Ugotovili smo, da so belogardisti šibkejši od nas, zato smo se z večjo močjo udarjali po njih. Kmalu smo se znašli na drugem robu gozda, kjer smo si za drevesi poiskali za klone. Za trenutek smo si oddahnili in si odpeli vojaške bluže. Vroč dan je bil, zato nas je močno obiljal znoj. Človek bi najraje odlozil težki vojaški opasec z bombami in drugo opremo, ki je visela na njem. Belogardisti so se za hribočki spet zbrali in tolkli z mitraljezi po našem položaju v gozdu.

V tem času so se Nemci na drugem kraju bližali proti Moravski dolini. Nekje blizu

Vrhpolja so se udarili s Pohorsko brigado, ki jih je kmalu razgnala in spodila proti Trojici. Tudi belogardisti pred nami so zaslutili, da njihovim gospodarjem slaba prede. Njihovo streljanje je postajalo vse bolj negotovo. Položaj je bilo treba obrniti v naš prid. S komandantom Borutom sva se začela plaziti iz gozda po neki poljski poti, da bi se še bolj približala belčkom. Moj namestnik Stanko se je kar stoji zagnal iz gozda, misleč, da lahko kar sam opravi z njimi. Takoj sem videl, da se fant podaja v nevarnost. „Vrni se!“ sem zakričal nad njim. Ni me preveč rad ubogal. Ko je uvidel, da mu nihče od naših ne sledi, se je le vrnil k četi.

Belogardisti so naju z Borutom čez čas opazili. Kmalu so začeli roji svinčenk cvrčati mimo naju. Tesno sva se prilepila k zemlji, ni veliko manjkalo, da bi jo skupila. Naš mitraljezec za nama je kmalu sprevidel, da nama trda prede, zato je z nekaj rafali usekal po belih in jih pregнал z grebena, na katerega so prilezli.

Na sosednjem položaju so borci Pohorske brigade v jurisu gonili Švabe pred seboj. Kmalu so jo odkurili tudi belogardisti in sopihali za svojimi gospodarji proti Domžalam. Samo od daleč je še padel kak strel.

Naša četa se je vrnila v Prikrenico. Vsi prepoteni in premočeni od znoja smo prišli v vas, kjer smo se pri prvem studencu odžejali. Potem so borci začeli prebrčati svoje žepe in si zvijati cigarete. Povsod je tekel pogovor o prvem spopadu našega bataljona s sovražnikom. Za začetek ni kazalo slabo.

Zvečer je štab bataljona sklical sestanek z vsemi komandirji in komisarji čet. Komandant bataljona je opomnil na pomanjkljivosti, ki jih je zagrešila naša četa pri spopadu z belogardisti. Ker je bil bataljon mlad, je bilo treba sproti odpravljati napake in se na njih učiti. Po sestanku smo se vrnili k svojim četam, ki so se namestile po vaških senikih. Zadovoljni smo bili, ker spet spimo na senu, saj smo prejšnje noči večinoma prehodili. Ponoči me je med spanjem zbudil četni dežerni, ki ni mogel najti stražarjev; zarili so se nekam v seno. Treba je bilo takoj ukrepati. Takoj v začetku smo morali vpeljati red in disciplino. To je pravilo, ki smo ga morali tudi v četrtem bataljonu upoštevati že na začetku.

Pozneje je postal naš bataljon dobro organizirana enota.

Anton Ahčin — Darko

Prva padla partizana v Sloveniji

TONE MIKLAČIČ: DOSLEJ SE NEOBJAVLJENO NJEGOVO FOTOGRAFIJO NAM JE OSTOPIL NJEGOV SODELAVEC V TITANU FRANC BEKŠ IZ CRNUC.

Pred nekaj meseci sem končal knjigo „Od pastirja do konstruktorja samouka“. To so spomini iz predvojnih let in iz časa druge svetovne vojne. Pisal sem tudi o sodelavcih tovarne Titan v letih 1938 in 1939. Tam sem omenil svojega najboljšega prijatelja v tem času, Toneta Miklavčiča. Ko sem napisal, da je skupaj s svojim prijateljem Dominkom Mlakarjem padel že 27. julija 1941, sem pričel razmišljati, ali je sploh kakšen partizan padel pred tem datumom. Iskal sem po partizanski literaturi in prišel do sklepa, da nihče ni padel prej in sta tako ta dva partizana prva padla na slovenski zemlji.

V Kamniškem zborniku sem našel kratek odstavek o tem, da sta tadv prva padla v kamniškem okraju. Pogovarjal sem se o tem tudi z nekaterimi tovariši, ki poznajo potek bojev NOV, in pritrtili so mi, da je ta informacija točna.

Čudim se, da o tem nihče ne piše. Še nikdar nisem bral o tem, kdo je prvi padel, mislim pa, da bi bilo treba tudi to zapisati.

Ker mislim, da sta torej Miklavčič in Mlakar padla prva, sem se odločil o svojem prijatelju Miklavčiču napisati nekaj podatkov.

Miklavčič je bil mlad, simpatičen fant. Zelo družaben, pogumen, zabaven in odkritosrčen. Bil je priden delavec in primerno varčen. Isti dan sva prišla delat v tovarno Titan. Takoj sva postala prijatelja in sva nekaj časa skupaj stanovala pri gospodinjih, delavcih Straharjevi na Perovem. Hranila sva se v gostilni Bevc. Oba sva delala v isti skupini pri izdelavi trgovskih tehtnic. Skupaj sva hodila na izlete v kamniško okolico in večkrat tudi v planine. S svojimi šalami je znal spraviti vso družbo v dobro voljo.

Že iz Ljubljane sva poznala Kazimira Černeta. V Kamniku smo si postali še bližji. Černe je bil že takrat član komunistične partije in je mlajšega Miklavčiča vzgajal v komunista. Ko sem jaz zaradi spora s svojim mojstrom Perparjem, ki je bil pijanec in nemčur, odšel v Kragujevac, se je Miklavčič še bolj navezal na Černeta. Mislim, da je Černe posredoval, da so Miklavčiča in Mlakarja sprejeli v SKOJ.

V noči vstaje v kamniškem okraju, 27. julija 1941, so šli Černe, Miklavčič in Mlakar skupaj v sabotažno akcijo. Ta akci-

ja pa, kolikor vem, ni popolnoma uspela, ker je bil vmes izdajalec. O tem je bilo že nekaj napisanega in tega ne bom ponavljal. Miklavčič in Mlakar sta po akciji hitela na dogovorjeno zborna mesto na samotno Kratno nad Perovim. Prek Kamniške Bistrice sta šla po lesenem mostičku zadaj za tovarno Titan. Tu pa so ju, ker sta bila izdana, že čakali v zasedi gestapovci. Oba so smrtno ranili. Obležala sta prva partizana na slovenski zemlji. Miklavčič je pred smrtjo ugriznil gestapovca v roko, ta pa ga je še enkrat ustrelil.

Na mestu, kjer sta padla, stoji kamnit spomenik. Na njem piše, da sta tu padla 27. julija 1941 skojevca Tone Miklavčič in Dominik Mlakar. Nič pa ne piše, da sta to prva padla slovenska partizana.

Z Miklavčičem sem bil pred vojno na njegovem domu v Ljubljani. Je pa že petintrideset let od takrat in pozabil sem, kje natančno je bil doma. Šel sem po podatke o njem v tovarno Titan in prijazna nameščenska mi je prepisala nekaj podatkov iz knjige v kadrovske oddelku.

Tone Miklavčič je bil rojen 4. 7. 1920 v Ljubljani. Stanoval je pri starših na Galjevici 11a v Ljubljani. Pri Titanu se je zaposlil 10. 10. 1938. Ustreljen 27. julija 1941.

Černeta so gestapovci drugi dan aretirali in ga že 6. avgusta 1941 ustrelili. Bil je torej ustre-

SKROMEN SPOMENIK ŽRTVAM V NOČI VSTAJE: V GOZDIČKU OB PEROVSKI BRVI V KAMEN VZIDANA PLOŠČA SPOMINJA NA ZACE TEK VELIKEGA NARODNOOSVOBODILNEGA BOJA PRED 33 LETI. MIMO BO TEKLA NOVA OBVOZNA CESTA. ZATO BI BILO TREBA RAZMIŠLJATI, DA BI PRI UREJANJU TEGA OBMOČJA PRIHODNJE LETO OB 30-LETNICI OSVOBODITVE POSTAVILI DOSTOJNEJŠE OBELEŽJE TEMU DOGODKU.

ljen med prvimi v Sloveniji. Takrat sem bil na prisilnem delu v Dravogradu. Na velikem plakatu sem neko jutro ve pretesen prebral, da so bili Černe in še nekaj mojih nekdanjih sodelavcev pri Titanu, ustreljeni. Pomislil sem, da bi bil nemara med njimi, če bi ostal v tovarni Titan.

O prijatelju Miklavčiču sem hotel dobiti še več podatkov. Šel sem na Galjevico in našel Miklavčičevega brata. Prijazno mi je povedal, da so Miklavčičev dom porušili. Starši so umrli. Živi pa v Ljubljani njegova, če se ne motim, edina sestra Marija, poročena Štular.

Miklavčičevo sestro sem našel v Metalki, kjer je v službi, povedala mi je tole:

„Moj padli brat Tone je bil dober fant. Zelo lep sva se

DOMINIK MLAKAR: PRVIČ OBJAVLJAMO TUDI FOTOGRAFIJO MLADEGA SKOJEVCA IZ TUNJIC, KI JE SKUPAJ Z MIKLAČIČEM KOT PRVI SLOVENSKI PARTIZAN ŽRTOVAL SVOJE ŽIVLJENJE ZA NAŠO OSVOBODITEV.

razumela. Jaz sem mlajša od njega. Končal je osnovno šolo in dva razreda gimnazije. Pri mojstru Ferjanu v Zvonarski ulici se je izučil za kovinarja. Bil je nadarjen in mojster ga je cenil. Ko nam je leta 1938 umrla mati, je odšel delat k Titanu. Tam se je že zelo zgodaj vključil v komunistično organizacijo. To vem tudi po tem, da ni več hodil v cerkev, kadar je prišel domov.

Nekako dva meseca predno je padel, je prišel domov in mi zaupal, da bo šel v „gošo“. Dobil je nalogo, da uniči vse svoje dokumente in slike. To sva tudi skupaj storila. Zaradi tega sedaj nimam nobene njegove

ve slike. Ne vem od kod, toda nekaj dni po njegovi ustrelitvi je oče dobil sporočilo, da je padel. To smo skrivali in se tako zaščitili pred Italijani in domobranci. Zaradi njega nismo imeli nobenih težav.

Po vojni sem zopet delal pri Titanu in stanoval blizu mesta, kjer sta padla oba mladeniča. S tihim spoštovanjem sem hodil mimo tega kraja. To je gozdiček ob Kamniški Bistrici. Predvsem sem prinesel rož z gora na ta kraj in nekajkrat tudi na Zale nad Kamnikom, kjer sta pokopana.

Upam, da bo o teh dveh, ki sta kot prva partizana namočila našo zemljo s svojo krvjo, še kdo kaj več napisal. Predvsem bi bilo treba kaj napisati o Mlakarju, ki sem ga sicer poznal, a ne tako dobro kot Miklavčiča.

F. B.

Neuskalajene cene ne spodbujajo kmetov

Selekija za kmetijstvo pri občinski konferenci SZDL, ki jo vodi Nande Vode, je 3. julija 1974 organizirala posvetovanje o kmetijstvu in gozdarstvu v občini Kamnik. Posvetovanje so se udeležili tudi predstavniki Gozdnega gospodarstva Kamnik, obrata Kooperacije pri Emoni in kmetijske zemljiške skupnosti.

Vsebinsko novega zakona o gozdovih je podal predstavnik Gozdnega gospodarstva. V razpravi so prisotni poudarili, da bo treba rešiti nekatere vprašanja v zvezi z organizacijo obrata za kooperacijo pri Gozdnem gospodarstvu in se posebej vprašanje statusa kooperanta.

Predstavniki obrata Kooperacije pri Emoni so prisotne seznanili z delom kmetijske pospeševalne službe. Ta pokriva celotno področje občine in je pokazala dobre rezultate, posebno v živinoreji. Hitrejši razvoj te panoge pa ovirajo znana neskladja med cenami reprodukcijskega materiala in kmetijskih proizvodov, kar je problem širše družbene skupnosti.

Udeleženci posveta so bili mnenja, da je potrebno tesnejše sodelovanje med kmetijsko zemljiško skupnostjo, selekijo za kmetijstvo pri občinski konferenci SZDL delegaciji kmetov v zboru združenega dela in Kooperaciji. Vsi ti organi naj do jeseni pripravijo poročilo o svojem delu.

TK

»Menina«

KAMNIK, Šmarca 32 b

objavlja
prosta delovna
mesta:

1. 10 KV MIZARJEV
2. 20 DELAVCEV —
DELAVCI lesne
stroke —
— nekvalificirani

Prošnje je potrebno nasloviti na personalni odelek.

Stroški prevoza bodo povrnjeni.

Odbor za medsebojna razmerja delavcev v združenem delu.

Za večji red na živilskem trgu in sejmišču

Na zadnji seji je občinska skupščina sprejela odlok, ki urejuje tržni in sejmiški red na živilskem trgu in sejmišču v Kamniku. Upravitelj obeh tržnih prostorov je komunalno podjetje iz Kamnika, ki je tudi pripravilo ustrezni predlog reda, ki ga je skupščina sprejela. Odlok občinske skupščine določa tudi kazni za kršitelje tržnega reda.

Kaj vse je sedaj dovoljeno, kaj prepovedano?

Tržnica posluje vsak dan od 1. aprila do 31. oktobra od 6. do 13. ure, od 1. novembra do 31. marca pa od 7. do 12. ure. Prodajalci lahko prodajajo tudi zunaj delovnega časa, vendar je pristojbina za polovico večja. Sedanja tarifa je med 5 in 10

dinarjev od zasedanega prodajnega mesta. Višina tarife je seveda odvisna od dejanskih stroškov in si komunalno podjetje ne bo iskalo v pristojbinah zaslužkov. Na tržnici pa je dovoljeno prodajati vse vrste kmetijskih pridelkov, cvetlic, sadja in gozdnih sadežev, izdelke obrtnih delavcev in domače obrti ter male živali. Ni pa dovoljeno prodajati svežega mesa in mesnih izdelkov, zaklanih živali in točiti alkoholnih pijač. Red zahteva tudi posebne pogoje pri prodaji mlečnih in suhomesnatih izdelkov. Seveda je treba vse blago prodajati s prodajnih stojnic in ne s tal. Na tržnici bo delal red poseben redar, seveda pa vse blago lahko kontrolira tržni inšpektor. In še nekaj velja omeniti — vsak prodajalec

bo moral imeti izobešene cene svojih izdelkov, kar imajo na vseh večjih tržnicah v Sloveniji.

V Kamniku večkrat prodajajo kmetje ali tudi drugi zunaj tržnice, posebno pred cerkvijo in na Duplici so prodajalci češenj, breskev in drugega sadja. Zanje je predvideno v odloku, da brez posebnega dovoljenja občinskega organa ne smejo prodajati zunaj tržnice. Za vse prekrške lahko izreka denarno kazen kar redar, za hujše prekrške pa tržni inšpektor in sodnik za prekrške.

S sprejetjem občinskega odloka o tržnem redu lahko pričakujemo večji red na živilski tržnici in sejmišču, kar je želja vseh, tako prodajalcev kot kupcev.

—tj

Prva zlata poroka v Volčjem potoku

Te dni sta v svojem družinskem krogu praznovala zlato poroko Marija in France Kladnik, stara 72 in 77 let, iz Volčjega potoka 34.

severno mejo, kjer se je vojskoval med Beljakom in Celovcem. Spoznala sta se v Kamniku in kmalu je bila poroka. Imata dve hčeri in

bilo, saj so delali v pari in so stole ročno krivili. Od njegovih sodelavcev nihče ne živi več. Kasneje v stavki leta 1928 so ga odpustili. Odsel je k rudarjem v Trbovlje. Kladnikova domačija je bila med vojno resnično partizanska. Marijin brat Slavko je odšel v partizane 27. julija 1941, ko se je začela vstaja na Kamniškem. Pri njih doma pa je bila vse dni vojne kurirska javka. Nemci so vedeli, da je to partizanska hiša, zato je bil gestapo reden gost pri njih. Mama Marija je nekoč skrila slike Slavka v peč in Nemci jih niso našli. Tudi zaprta je bila v Mekinjah, vendar ni nicesar izdala in morali so jo izpustiti. „Molčati pa sem znala. Nič ne vem, nič ne vem!“ sem zatrjevala Nemcem.

Po vojni, ki so jo na srečo preživeli vsi, so brž obnovili hišo. Opeko je napravil France kar sam v Radomljah. France je delal ponovno v Stolu, vendar tokrat v svoji tovarni in je bil kot delavec Stola leta 1955 tudi upokojen. Že od mladih nog je bil čebelar in še sedaj se ukvarja s čebelami. Ima 11 panjev in čebelarjenje ga razvedri. „Posnemati jih je treba,“ pravita oba. In za oba zlatoporočenca lahko rečemo, da sta posnemala svoje čebele.

Še na mnoga leta Marija in France!

-tj

MARIJA IN FRANCE Kladnik.

Prav borna je bila njuna skupna življenjska pot in živo sta pripovedovala, kaj vse sta doživela zadnjih petdeset let. Resnici na ljubo moramo povedati, da je mož France bolj zgovoren. Še pred poroko je bil borec za

sina ter lepo število vnukov in enega pravnuka. Kar polna hiša jih je, ko se zbero doma. France je nekaj časa delal na Duplici v krivnici stolov. Takrat so jim rekli „pigariji“, delali pa so po 12 ur in še več. Naporno je

Dogodek s patrolnega pohoda

V današnji številki Kamniškega občana ste gotovo zasledili, da je Krajevna skupnost Črna proslavljala svoj krajevni praznik.

Za to slovesnost je uvrstila med pestri program tudi obisk zgodovinskih krajev in spomenikov NOB po obronkih doline Črne in patrolni pohod po partizanskih poteh.

Pohod so izvedli kot v času narodnoosvobodilne borbe. Patrolja je krenila preko Gozda, Černivca, Kališa in Potoka v Prapretno. Pot je bila dolga in naporna; po njej so krenili nekdanji borci in aktivisti OF pa tudi mlajši. Pri spomenikih je tovariš Mirko iz Stranj v preprostih in lepih besedah obudil spomine na težke a slavne zgodovinske dni.

Zadnja postojanka je bila Prapretno. Že med vojno je večina vaščanov sodelovala z OF in partizani in nekateri izmed njih so osvoboditev plačali tudi s krvnim davkom. Poznani, kjer so se med vojno ustavljali partizani in aktivisti, so bili Kljukčevi, Zagarjevi, Kerščkovi in Starovasnikova Johana.

Vaški aktivist – „terenc OF“ tovariš Stane je na večer pred pohodom nasrčeval, da „ga ne bi opazil sovražnik“, prišel v to vas „z zaupnim obvestilom“.

„Jutri vas bodo obiskali naši. Dolgo pot imajo za sabo, bi jim pripravili kaj za pod zob?“

„Glej, glej, kot nekdanji! Kako da ne bi, veliko naših se je ustavilo v najtežjih časih pod našimi strehami pa nihče ni lačen nadaljeval poti. Kdaj pa bodo prišli?“

Skoraj da ni bila tajnost.

„Znani borci in aktivisti bodo vmes, po tem jih boste spoznali,“ zaupa „terenc“.

Pa je kmetica, naslednica Starovasnikove Johane, nekaj čez polnoč nasula v veliko posodo zvrhano

patrolje obudili veliko veliko spominov na čase borbe.

Patrolja se je udeležila še zaključnega prazničnega mitinga na Vegradu in posedela ob partizanskem golažu v prijetnem razgovoru s sta-

PATROLA BORCEV SE JE VRNILA S POHODA.

mero lepe bele moke in med testo zamesila dosti drugih dobrot, da bodo krofi lepši in boljši. S takimi priboljški so pričakali utrujeno patroljo.

Seveda udeleženec tovariš Janko iz Stranj ne bi bil Janko, če ne bi gospodinje prehitel z vprašanjem: „Za koga pa imaš pripravljene tele češnje?“ „Hm, ja, za koga neki, menda veste!“ Med počitkom in zalogaji dobre malice so udeleženci

rejšimi borci, tovariši Francetom Kregarjem, Urbančevim Francetom, Starovasnikom Poldom, Zagarjevimi Dolfom, predsednikom sveta krajevnih skupnosti Črna in z drugimi domačini iz Stranj in Črne ter predstavniki občine in družbenopolitičnih organizacij iz Kamnika. Srečanje je bilo lepo, vedro in pri-srčno.

-ko

Cesta Brezje – Gozd črna gradnja?

Le slabih 100 metrov ceste bi bilo treba zgraditi in vasi Brezje in Gozd bi bili povezani z vožno cesto. Žal se lastnik zemljišča pred Gozdom upira in noče odstopiti zemlje za gradnjo ceste. To so storili vsi, sedaj pa zaradi posameznika gozdno gospodarstvo ceste ne more dokončati. Delegat krajevnih skupnosti iz Črne je o tem problemu sprego-

voril na nedavni seji občinske skupščine. Prosil je občinske službe za pomoč, saj vaščanom nedograjena cesta ne koristi.

Na občini o gradnji nove ceste niso vedeli nič podrobnega, saj niso dobili pismene vloge za izdajo dovoljenja. „Torej je ta črna gradnja!“ je bilo slišati v skupščini. Problem je bil brž razkrit. Za gradnjo gozdnih cest

skrbijo gozdno gospodarstvo in kmetije, lastniki gozdov. Za gradnjo gozdne ceste pa ni potrebno nikakršno dovoljenje, zato tudi sporne zemlje ni mogoče razlastiti. Pričakujemo lahko, da bodo pristojne službe občinske skupščine uredile problem v korist kmetov in bodočih uporabnikov ceste. Zdaj res ni čas, da bi kdo zaustavljal kolo napredka.

-tj

Prej po obvoznici ali pod arkadami

Če ste v začetku tega meseca na televiziji gledali oddajo o varnosti v cestnem prometu, vam najbrž ni bilo težko ugotoviti, da je bila večina oddaje posneta v Kamniku, drugi del pa v Ljubljani. Za kaj gre? Oddaja je namreč govorila o obnašanju voznikov osebnih avtomobilov, kolesarjev in pešcev v mestu, v gostem prometu. Stokovnjaki, ki so to oddajo pripravljali, se najbrž niso po naključju odločili za Kamnik, ko so iskali kritične točke in „gužvo“ v mestu oziroma na cestah. Še posebej je ta očitna ob konca, zjutraj, ko gre skozi mesto vrsta delavskih avtobusov, delavcev z osebnimi avtomobili, motoristov, kolesarjev, pešcev, pa ob drugi uri popoldne, ko se vračajo z dela. Upam, da so avtorji izbrali ta čas, saj je bila zmeda takšna, kakršna so iskali v svoje objekte. Najbrž se ob tem lahko zamislimo, čeprav že dalj časa vemo, da je stanje ozke kamniške magistrale v prometnem pogledu nevarno. Med vsemi drugimi udeleženci pa smo seveda v najbolj kritičnih trenutkih lahko videli tudi konjsko vprego, ki že davno ne sodi več v ozke kamniške ulice. Toda, kako in kje jim najti drugo pot, ne samo njim, še vsem tovrstnikom in avtobusom.

Potem pobrskamo po materialih zadnje seje občinske skupščine prejšnjega sklica in beremo: „Primarni problem prometa v Kamniku se kaže v izgradnji obvozne ceste, za katero so glavni projekti izdelani in v cestnem skladu v letošnjem letu ob prenosu odpravljenega državnega kapitala občine zagotovljenih približno 1,6 milijona dinarjev za začetek gradnje. Modernizirana in usposobljena za celoten promet bi bila cesta lahko 1976. leta. Pri izgradnji ceste bo potrebno iskati izvajalca del, ki bo v enem letu zgradil več in delno kreditiral. Cesta ima precejšnje dimenzije, vendar pa je možno v prvi fazi končati samo cestišče v makadamu.“

Načrti so že izdelani, toda mnogi se sprašujemo: najbrž bo treba malo pohiteti in ne izgubljati časa v razpravah, kaj storiti in kje dobiti preostali (manjkajoči) denar, da končno prekinemo s debato o obvozni cesti in na ozkih in zasičenih ulicah zavarujemo pešca, ki je stalno izpostavljen nevarnosti.

Ozka grla kamniške glavne ceste skoraj da ne poznajo pločnikov, ločitev pešcev od vozil ni nikjer upoštevana, zato so najbrž ob tem govorimo o nujnosti čim prej izgradnje obvozne prav tako aktualne tudi zahteve po arkadah, razširitvah in peš hodnikih.

Začetek v uresničevanju teh zamisli je že začeta adaptacija Kidričeve ulice 53 (nekdanja Eta), kjer pa so gradbena dela ustavljena, ker

investitor še do danes nima izdelanega programa o namembnosti prostorov nadstropne etaže. Prav tako pa ni rešen tudi način financiranja lokalov v pritličju. Upajmo, da bodo z deli kmali nadaljevali in občanom pokazali (vsaj) primer, kako jih lahko zaščitimo od vsak dan večje nevarnosti v mestu. In ne samo to, pravimo da je od zamisli do uresničitve ideje navadno dolga pot; no, mi v našem primeru le upajmo, da ne bo stvar v obeh primerih ostala le pri bolj ali manj uspešnih idejnih rešitvah in predlogih.

onesnaženost zraka ob največjih konicah. Zamisljenih je bilo že nekaj možnosti, da bi sedanji trg dobil glede na centralno lokacijo drugo vlogo (shajališče občanov, družabne prireditve), torej da bi avtobusi dobili novo mesto. Najbrž izbrana lokacija nove avtobusne postaje ob desnem bregu Kamniške Bistrice ne bi smela biti trd oreh za investitorja, saj nedvomno sodi v ta del tudi splošna ureditev okolice. V mislih imamo namreč saniranje in adaptiranje sedanjih objektov (stara usnjarna, Menina) v atraktivne trgovsko po-

MESTNO SREDIŠČE SE DUŠI V ČEDALJE GOSTEJŠEM PROMETU

Pa naj ob tem, ko govorimo o prometu v mestu in o možnostih in načrtih za izboljšanje, spregovorimo še na kratko o avtobusni postaji, ki je prav tako predmet razprav že vrsto let.

Povsem na dlani je, da je današnja lokacija postaje povsem nemo-goča. Na majhnem, komaj 650 kv. m velikem prostoru, kjer je obenem tudi parkirišče osebnih avtomobilov, se dnevno zvrsti do 130 avtobusov. Stevilka, ki najbrž pove kar precej, da se ne poglobljamo v številke, ki bi nam pokazale, kakšen hrup nastaja ob tem, kaj šele, kolikšna je

slovne lokale.

Najbrž ni nova ugotovitev, da bi takšen poseg, kjer sodeluje več investitorjev lažje uresničili, saj je cenejši in realnejši. S tem pa bi Kamnik poleg prepotrebne avtobusne postaje dobil vrsto objektov, ki bi dopolnjevali celoten kompleks in najbrž ne nazadnje lahko pomenijo pomemben prispevek pri nadaljnjem razvoju turizma v naši občini. Zato bo najbrž treba čimprej izdelati potrebne načrte za celoten kompleks, kar pomeni prvi del reševanja tega vprašanja.

-ts

OPROSTITEV OD DAVKA

Občinska skupščina je zadožila izvršni svet, da lahko ob raznih humanitarnih in drugih prireditvah oprosti plačilo občinskega prometnega davka na točenje alkoholnih pijač. Prav gotovo moramo pozdraviti tak sklep občinske skupščine, saj si razna gasilska društva, kulturne skupine in drugi na veseljah ali podobnih prireditvah zaslužijo denar za svoje delovanje, ki s pridobitništvom nima nikakršne zveze. Društva, ki bodo v prihodnje organizirala podobne prireditve, bodo morala v prošnji za oprostitev navesti, za kakšno prireditev gre. Prav gotovo ne bi bilo umestno, da bi tak sklep kdo izigral.

-tj

Kamniške drobtine Kamniške drobtine

Novi otroški vrtec, ki ga gradijo na Bakovniku in ki bo sprejel 150 otrok, se že kaže v vsej razsežnosti. Lahko rečemo, da je arhitektonsko primerno in estetsko (in seveda namembno) zasnovan objekt, ki pa žal kasneje ne bo mogle pokazati vseh svojih arhitektonskih razsežnosti. Zakril ga bo namreč novi blok, ki ga bodo kmalu začeli graditi in garažna hiša „tripleks“ s sedemdesetimi parkirnimi boksli. Tako bo zakrit razgled proti Kamniškim planinam in proti Ljubljanski cesti, pa seveda obratno, z Ljubljanske ceste, odkoder sedaj med gradnjo še lahko občudujemo kvaliteto arhitekture otroškega vrtca. Postavlja se vprašanje sprejemljivosti takšne gradnje, ki ni samo utesnjena, temveč za objekt za otroke najbrž vse prej kot primerna iz zdravstvenih in varnostnih razlogov (hrup, povečan promet).

Najbrž nič kaj dobro spričevalo za pooblaščen projektantsko organizacijo LUZ (Ljubljanski urbanistični zavod), ki skrbi za urbanizem na kamniškem področju...

Ureditev mesta je najbrž skrb vseh nas. Trgovska podjetja z rednimi izjemami uspešno in tesno sodelujejo v teh prizadevanjih, v zadnjih letih je močno prisotna tudi zasebna pobuda. Zunanost objektov se podreja arhitektonskemu izgledu starega dela mesta, žal pa je

pri investitorjih teže najti skupen jezik pri notranjem urejanju lokalov, ki bi moralo biti oblikovno sveže, sodobno in nikakor ne serijsko. Premalo posluha pa je med „trgovci“ za zunanji izgled lokalov, ki tudi privabljajo kupca. Naj omenimo le nekatere: Metka (Titov trg 9), Steklo (Titov trg 14), „Center-Zivila“ (Titov trg 5), Sadje (Sadnikarjeva 2), Mesnica Podgoršek (Titov trg 11), Oblačila (Titov trg 20). Prav kar zadeva reklamne napise, nekatere še vedno ne spoštujejo odloka o zavarovanju starega spomeniškega zavarovanega dela Kamnika, ki določa, da se lahko postavljajo napisi oziroma reklame v okviru določil in navodil organa, ki je pooblaščen od Zavoda za spomeniško varstvo. Lesene in okorne reklamne table, kot jih vidimo na lokalu HRANILA, že davno ne sodijo več v naše mesto.

Najbrž bodo morali o teh zadevah razmišljati tudi občinski tržni inšpektorji in druge pristojne službe...

Kaj vam najprej pade v oči, če se odpravite proti kamniškemu kopališču? Najbrž ne otroci, zbrani na odbojarskem ali teniškem igrišču, temveč le par korakov prej, ob igralnih avtomatih, ki jih sem pripeljejo „potujoče skupine“. Najbrž je vredno razmisliti, ali 40 starih tisočakov, kolikor odšteje skupina za dva meseca „bivakiranja“, pomeni

dovolj, da ne začnemo razmišljati o potrebnosti takšnih skupin na takšnem mestu, saj je najbrž pametneje, da se otroci zbirajo na igriščih kot ob avtomatih z igrami na srečo.

Seveda pa je na mestu vprašanje, ali so Kamniku takšne skupine sploh potrebne...?

V strogem centru mesta, Titov trg 8, želi zasebnik odpreti kemično čistilnico. Vsekakor pa za takšno uslužnostno dejavnost (v to zvrst sodijo tudi tapetništvo, servis za popraviljanje gospodinskih in električnih aparatov in podobno) najbrž niso primerne lokacije tik ob glavni ulici. Takšne dejavnosti, za katere sicer govorimo, da jih je premalo in da jih je treba spodbujati, se lahko razvijajo v gospodarskem, to je v dvoriščnem delu objekta. Seveda si sedaj to razlaga vsak po svoje in bo zato treba sprejeti odlok (za to so dani pogoji v Uradnem listu SRS 1974, 18. člen 4), ki lahko obstoječo poslovno dejavnost spremeni in jo nameni za drugo, če s tem sanira objekt in izboljša pogoje glede ambien-ta zaščite območja mesta Kamnika.

Nedvomno v strogi mestni center sodi specializirana trgovska dejavnost, ne pa uslužnostne obrtne dejavnosti. Kamnik, na primer še vedno nima specializirane trgovine za prodajo spominkov, kljub temu, da ga uvrščamo med turistične kraje in ga želimo v tem smislu še bolj razvijati.

-ts

DELAVSKA UNIVERZA KAMNIK

razpisuje

za šolsko leto 1974/75 naslednje

ODDELKE ŠOL IN TEČAJEV ZA ODRASLE

1. OSNOVNA ŠOLA 5., 6., 7. in 8. razred

2. POKLICNA ŠOLA KOVINSKE STROKE I. letnik

POGOJ ZA VPIS: sta dokončana osnovna šola in najmanj triletna praksa na ustreznem delovnem mestu

3. DELOVODSKA ŠOLA STROJNE STROKE I. letnik

POGOJ ZA VPIS: sta dokončana poklicna šola in triletna praksa na ustreznem delovnem mestu. Šolanje traja dve leti

4. ADMINISTRATIVNA ŠOLA I. in II. letnik

POGOJ ZA VPIS: I. letnik — dokončana osnovna šola in zaposlitev II. letnik — uspešno opravljen I. letnik AS

5. EKONOMSKA SREDNJA ŠOLA I. in II. letnik

POGOJ ZA VPIS: I. letnik — dokončana osnovna šola in zaposlitev II. letnik — uspešno opravljen I. letnik ESS

6. SREDNJA TEHNIŠKA ŠOLA – strojna stroka I. letnik

Šolanje traja štiri leta in daje diplomantom naziv tehnika. Pouk je štirikrat tedensko popoldne. POGOJI ZA VPIS: v šolo se lahko vpišejo slušatelji, ki so zaposleni in imajo dokončano osnovno šolo (poklicno šolo).

Pri vpisu za vse navedene šole za odrasle je potrebno predložiti:

- prijavo za vpis
- spričevalo o končani osnovni šoli
- spričevalo o zaključnem izpitu na poklicni šoli (delovodska šola)
- rojstni list
- potrdilo o zaposlitvi — dve fotografiji.

7. TEČAJ TEHNIČNEGA RISANJA I. in II. stopnja

Tečaj je namenjen kvalificiranim delavcem kovinske, elektrotehniške in sorodnih strok ter vsem, ki želijo postati tehniški risarji. Tečaj traja 300 ur.

8. TEČAJ ZA ZASEBNE GOSTILNIČARJE

Namenjen je zasebnim gostincem in osebam, ki se stalno ali občasno ukvarjajo z oddajanjem sob in pripravo hrane. Tečaj traja 130 ur (teoretično in praktično).

9. STROJEPISNI TEČAJI – začetni in nadaljevalni

Namenjeni so predvsem tistim, ki v svojem poklicu ali pri delu potrebujejo znanje strojepisja. Tečaj traja — začetni 100 in nadaljevalni 150 ur.

10. SEMINAR O VODENJU POSLOVNIH KNJIG

Namenjen je zasebnim obrtnikom, avtoprevoznikom in gostilničarjem in traja 25 ur.

11. TEČAJ SLOVENSKEGA JEZIKA

Delavska univerza organizira tečaj slovenskega jezika za delavce iz drugih republik in izpopolnitev znanja v administraciji.

12. TEČAJI TUJIH JEZIKOV – začetni in nadaljevalni

- tečaj angleščine
- tečaj francoščine
- tečaj italijanščine
- tečaj nemščine

13. TEČAJI KUHANJA, KROJENJA IN ŠIVANJA

Za vse šole in tečaje dobijo slušatelji spričevala ali potrdila, ki jih izdajajo matične šole.

Prijave sprejema Delavska univerza Kamnik, Maistrova 2 do 20. avgusta 1974.

Informacije dobite po telefonu 831-452.

V primeru premajhnega vpisa šol in tečajev ne moremo organizirati.

Iz kamniške gimnazije

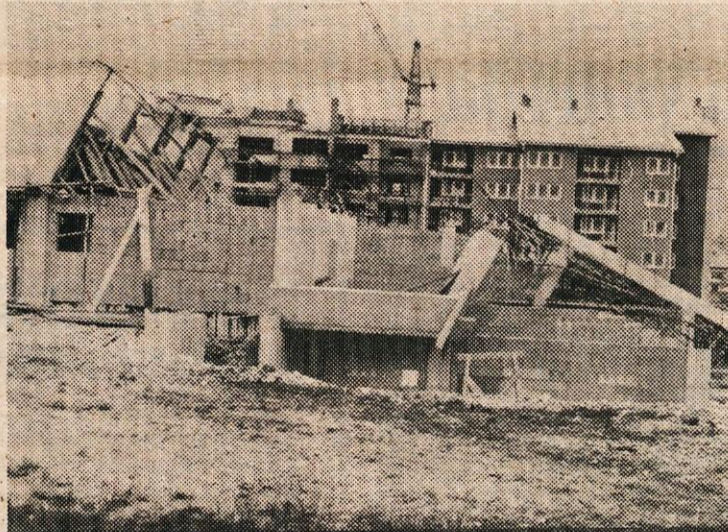
Ob koncu šolskega leta je bilo na gimnaziji Rudolfa Maistra v Kamniku 264 učencev, od teh 94 fantov in 170 deklet. Izdelalo je 214 učencev ali 81,6 odstotka. Uspeh je za 6 odstotkov nižji kot lani. Od uspešnih učencev je bilo 23 odličnih, 46 prav dobrih, 128 dobrih in 17 zadostnih. Popravni izpit iz enega predmeta ima 21 učencev, iz dveh predmetov pa 15 učencev. Razred bo moralo ponavljati 12 učencev, dva pa sta ostala neocenjena. Srednja ocena na zavodu je 3,31. Najboljši razred je I.c, ki ima 96 odstotni uspeh, najslabši pa 3.a s 56 odstotki. V tem razredu je bilo 20 vozačev, od teh 17 iz domžalske občine. Vseh vozačev je bilo na zavodu 126, torej skoraj polovica vseh učencev. Iz domžalske občine je bilo 72 dijakov. V treh prvih razredih je bilo 87 učencev, od teh 26 iz domžalske, 61 pa iz kamniške občine. Več kot polovico je bilo vozačev, namreč 49.

Odlični učenci so v prvem razredu Ida Cerkenik, Marjanca Ftičar, Mojca Hribar, Franc Klobčar in Franc Plevel iz kamniške občine, Ani Merela in Marta Pirnat iz Domžal ter Tatjana Jerič iz Mengša. Najboljši dijakinja v prvem razredu sta Marjanca Ftičar in Marta Pirnat, ki imata v vseh predmetih oceno odlično. V drugem razredu so odlični Slavka Burja in Jana Žibert iz Kamnika ter Josip Tartara iz Domžal, v tretjem Barbara Bajželj, Darinka Hribar, Bogdan Logar in Julijana Mlakar iz Kamnika, iz Domžal pa Slavko Novak, Riharda Tomšič in Marko Zupan. Imena petih odličnih četrtošolcev smo objavili v prejšnji številki z ugotovitvijo, da so oproščeni opravljanja mature.

Zaključni uspeh ali maturo je opravljal v junijskem roku 39 kandidatov. Predsednik maturitetne komisije je bil ravnatelj gimnazije prof. Ivan Justinek. Med maturanti je bilo 19 kandidatov in 20 kandidatkinj. Pet odličnih kandidatov je bilo oproščenih opravljanja zaključnega izpita. Pismene naloge so pisali 20. in 21. junija, ustni del izpita pa je bil od 22. do 25. junija. Iz slovenskega jezika so imeli kandidati na izbiro tri naslove: 1. Proletarec in bajtar v slovenski književnosti, 2. Tito — državljani sveta. (Ob Titovi izvolitvi za predsednika republike in predsednika ZKJ brez omejitve mandata). 3. Sreča in kruh primorskega človeka (Razmišljanje o usodi Primorske v preteklosti in danes).

Zaključni izpit je v junijskem roku opravilo pet oproščenih kandidatov z odličnim uspehom, 10 s prav dobrim, 17 z dobrim in 3 z zadostnim uspehom. V celoti bosta ponovila izpit dva kandidata v septembrskem roku, dva pa imata popravni izpit iz enega predmeta.

Razdelitev spričeval je bila 27. junija ob 18. uri v avli gimnazije v navzočnosti številnih predstavnikov družbenopolitičnih organizacij in staršev. Ravnatelj gimnazije prof. Justinek je v uvodnem govoru podal pregled dela in uspehov v preteklem šolskem letu ter razdelil knjižne nagrade odličnim dijakom in najboljšim, ki so se odlikovali z delom v krožkih, športu ali v mladinskih organizacijah. Za zaključek je sledil kratek kulturni program, ki ga je pripravila prof. Tina Romšakova.

NOVA NAJEMNA STANOVANJA — REZULTAT SOLIDARNOSTNEGA STANOVANJSKEGA SKLADA: V SOBOTO, 20. JULIJA BODO IZROČILI KLJUČE 34 STANOVALCEM V NOvem BLOKU NA BAKOVNIKU. NAJEMNA STANOVANJA SO DOBILI RES NAJBOLJ POTREBNI. SKLAD JE PREJEL 123 VLOG. ZATO ŽE NAČRTUJEJO GRADNJO VEČJEGA ŠTEVILA NOVIH NAJEMNIH STANOVANJ V PRIHODNJEM LETU.

O B V E S T I L O

O PODALJŠANJU TRAJANJA JAVNEGA RAZPISA

o zbiranju prosilcev, upravičencev do premije na privarčevana sredstva pri poslovni banki za nakup stanovanja oziroma gradnjo ali nakup stanovniške hiše.

V aprilski številki Kamniškega občana je izvršilni odbor solidarnostnega stanovanjskega sklada občine Kamnik objavil javni razpis, ki je trajal do 15. maja 1974.

Po sklepu izvršilnega odbora sklada je podaljšano trajanje razpisa, dokler ne bo izrabljen znesek 500.000 din, ki je bil v letu 1974 namenjen za premiranje namenskega varčevanja, najkasneje pa do 30. novembra 1974. Objavljeni pogoji razpisa ostanejo nespremenjeni, na kar posebej opozarjamo vse prosilce. Vse prošnje, ki jim ne bodo priložena dokazila oziroma potrdila:

- o višini OD v letu 1973 za vse člane družine in gospodinjstva,
- o številu družinskih članov oz. članov skupnega gospodinjstva,
- pogodba o nakupu stanovanja oz. gradbeno dovoljenje za stanovanjsko hišo ter
- pogodba z banko o varčevanju občana za posojilo, bodo zavržene in o njih ne bomo odločali.

Predsednik IO sklada
Peter Bertoncelj

MIRA SVETINA:

Tomu Brejcu-Pavlu v spomin

Ob 10-letnici smrti borca — revolucionarja in organizatorja vstaje na Kamniškem

Naslega Toma Brejca-Pavla — sem srečala prvič, ko je po naročilu Partije začel delati v ilegalni tiskarni v Tacnu pod Šmarno goro. Zdravstveno se takrat ni počutil dobro; včasih je v večernem mraku prihajal iz hiše, kjer je bila skrita tiskarna, na zrak, pa tudi na pogovor z nami, ki smo takrat živeli in delali v teh krajih. Kasneje sem šele spoznala, kako zelo je bil vezan na politično delo z ljudmi in kako mu je bilo tedaj dvakrat težko prenašati samoto ilegalne tiskarne.

TOMO BREJC — PAVLE

Toda bil je izredno discipliniran komunist, ki je zvesto opravljal vse, kar mu je naročila Partija. Verjetno je, zlasti danes, marsikomu težko razumeti tako zvestobo. Tomo pa je imel takrat za seboj že skoro 20 let kulturnoprosvetnega, političnega in revolucionarnega delovanja in je v teh letih jasno spoznal, da je bila organizacija komunistične Partije tista, ki ga je — s svojim programom in vzgojnimi vplivi — izvela iz neukega siromaštva gozdnega in gradbenega delavca in ga osvestila, da je našel sebe in svoje mesto v življenju. To življenje je bilo sicer mnogo bolj nevarno, vendar polno bogate vsebine in vzburljivega pričakovanja zmogovite prihodnosti delavskega razreda, kateremu je pripadal že po svojem rojstvu in družini. Za tako organizacijo, ki je prebudila v njem toliko dragocenih vrednot — v to je bil sam globoko prepričan — je bilo vse, kar je lahko storil, zmeraj in veliko premalo.

Ponovno sva se srečala tik pred kamniško vstajo poleti 1941 in sva se pogovarjala s Skojevci, ki so — žal — že kmalu za tem dali svoja življenja za svobodo in pravice svojega naroda. Tedaj sva bila že kot stara znanca, čeprav sva — oba ilegalca — še vedno zelo malo vedela drug o drugem. Le počasi, v nekaj manj kot leto dni trajajočem, skoro vsakodnevnem skupnem delu, sem po drobcih dopolnjevala njegovo podobo človeka — delavca, komuniste — revolucionarja in spoznavala najmočnejše vzgibe njegovega življenjskega boja.

Ko je odkril, da oba izhajava iz idrijsko-cerkljanske doline in da dobro poznam dolgoletni fašistični pritisk in nasilje nad primorskimi Slovenci in njihove težnje, mi je poslej večkrat kaj povedal o začetkih svojega delovanja v domačem kraju, v slovenskem prosvetnem društvu, pa tudi o delu med našimi delavci — izselenci v Franciji in njihovem glasilu, ki ga je nekaj let urejeval. Skrb za usodo Slovencev — delavcev zunaj domovine,

ki jo je tudi sam težko občutil, ko je bil zaradi političnega delovanja izgnan v tujino brez možnosti legalnega povratka, ta skrb ga je pravzaprav vznemirjala vse življenje. Ne glede na to, da je bilo njegovo neposredno delo na tem področju za več kot deset let prekinjeno. Čim je bilo mogoče, je po vojni znova ves oživel kot eden pobudnikov za ustanovitev Slovenske izseljeniške matice, njen dolgoletni sodelavec in urednik Rodne grude. V teh letih sva se le malokdaj srečala. Opravljal je vsak čas še neštete in različne odgovorne naloge, a ni mi pripovedoval o njih. Naenkrat pa mi je — ves zagret in zaskrbljen — govoril o Rodni grudi in svojih prizadevanjih, načrtih in težavah.

Enaki — mogoče še bolj intenzivni — so bili po letu 1931 njegovi naporji za organiziranje gradbinskih delavcev in njegova pobuda ter prizadevanja za čim širši razmah njihove strokovne — delavske organizacije. Tedaj ga je iskanje zasluzka prignalo iz gozdov na Primorskem in v Avstriji v Ljubljano. Radost, ki jo človeku prinaša znanje in spoznanje, kje je njegovo mesto in kakšna vloga v življenju, je že spoznal in okusil. Vse to je hotel posredovati svojim tovarišem, s katerimi je skupaj delal na Ljubljani, pri gradnji cestne železnice in druge. Še kar naprej se je moral učiti, v piclo odmerjenem prostem času, utrujen od težkega fizičnega dela, iskati odgovore na prenekatere še nejasna politična, gospodarska in družbena vprašanja, zase in za tovariše, grobo izkoriščane, neosveščene, čeprav nezadovoljne in uporne. Tomo se je z njimi pogovarjal, sledili so trajki, ki so se včasih končali tudi z majhnim povišanjem plač. To je bila zanje izkušnja, da je le pot boja pravilna in uspešna. Za Toma, začetnika teh bojev, se je to obdobje prekinilo najprej z robijo, nekaj let kasneje pa z izgonom iz države.

Vendar je bilo poldrugo leto robije v Sremski Mitrovici kljub vsemu njegovo srečno obdobje, saj se je tam mogel učiti in oblikovati med starejšimi, razgledanimi in izkušeniimi komunisti. Tako si je — kljub pomanjkljivi redni šolski izobrazbi — pridobil presenetljivo visoko stopnjo političnega in tudi splošnega znanja in razgledanosti, lahko se je uspešno loteval vseh tistih del, ki jih sicer opravljajo redno šolani izobraženci. Ker pa se je izobraževal kot delavec, med delavci, mu je ostala neprecenljiva prednost v tem, da se je vedno izražal enostavno, preprosto, razumljivo in je bil sposoben, da je svoje znanje na ta način uspešno posredoval vsak čas in vsakomur.

V Kamnik, kamor so se v času naraščanja fašističnega terorja na Primorskem preselili njegovi starši, bratje, sestra, je prihajal že takrat in potem, ki se je ilegalno vrnil iz izgnanstva. V celoti in z vso verno pa se je na Kamniškem angažiral v prvih mesecih okupacije, organiziral je osvobodilno fronto in pripravljala oboroženo vstajo.

Tedaj, v letu 1941 in 1942, sva bila kot člana Pokrajinskega komiteja KPS za Gorenjsko najtesnejša sodelavca.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Sodelovanje tovarne Titan s krajevno skupnostjo

V Kamniku imamo precej tovarn in vse uspešno sodelujejo s krajevno skupnostjo.

le: „Usmeritev v naše poklice je odločno prešibka. Z našim delom bi morali seznanjati učence, ki konču-

prostora za kulturne prireditve,“ je rekel tovariš direktor.

Tovariš Jeras pa je v zvezi s takimi srečanji menil takole: „Kulturnega sodelovanja s šolo je odločno premalo. To je naša napaka. Potrebujemo prostor, kjer bi lahko imeli kulturne prireditve. Naša srečanja so bila vedno zelo prisrčna, in ni prav, da bi morala imeti šola občutek hvalnosti in bi se nam morala oddolžiti s kulturnimi prireditvami. Ti stiki bi morali biti spontani.“

Upajmo, da bodo naša srečanja še bolj utrdila pristrčne odnose in da se bo pokazalo, da so besede: „V proizvodnji se kultura preneha“, neutemeljene. Želimo si še več kulturnih srečanj in srečanj, ki bi učenec šole približe pokazala delo, ki ga opravljajo vedno prijazni delavci tovarne Titan.

Brane Spruk

UČENCI O.Š. T BREJCA SO OBISKALI TITAN

Titan je pokrovitelj osnovne šole Toma Brejca. To sodelovanje ni samo formalno, kot je bilo nekdaj. Titan in šola sta dve tesno povezani organizaciji. Titan ima izredno razumevanje, saj nam je opremil učilnice slovenskega jezika. Tako se sedaj učimo v lepo opremljenih kabinetih. Tovarna je finančno podprla tudi graditev osnovne šole v Tuhinju. Titan rad ponudi delo našim učencem, ki si želijo, da bi med počitnicami kaj zaslužili. Na počitniško delo sprejmejo sedemdeset učencev, ki v tovarni delajo tudi dva meseca. Za delo, ki ga opravljajo, dobe dokaj visok zaslužek. Tovarna Titan si prizadeva, da bi učencem osmih razredov čimbolj jasno prikazala, kakšno delo opravljajo. Tovariš Jeras, sodelavec tovariša direktorja, pravi tako-

jejo osemletko, in to ne na zavodu za zaposlovanje, temveč na raznih skupnih sestankih, ki bi učenec jasno predstavili naše delo.“

Posebno lepo je kulturno sodelovanje naše šole s Titanom. „To sodelovanje ni zapravljanje prostega časa. Naša srečanja so bila vedno lepa in so ostala v spominu tako enim kot drugim. Najlepša so naša srečanja na kulturnih prireditvah“, je dejal tovariš Dušan Sila, direktor tovarne. Ob 75-letnici obstoja tovarne so naši pevci in recitatorji nastopili na svečani proslavi in se tako delno oddolžili tovarni za prijaznost. „Takih kulturnih srečanj bi bilo lahko še več, toda tu je problem. Tovarna nima primerne

„MUZEJ“ KAMNIK je zaprt zaradi obnovitvenih del, predvidoma do 30. septembra 1974.

INDUSTRIJA POHIŠTVA »STOL« KAMNIK, specializirano podjetje za izdelavo pisarniškega in sedežnega pohištva, je eno vodilnih in renomiranih podjetij lesne industrije doma in v tujini.

Podjetje je v 70 letih obstoja prejelo mnoga domača in mednarodna vrhunska priznanja (Pariz, Amsterdam, Cantu, Beograd, Zagreb, Ljubljana).

Z modernizacijo in razširitvijo poslovanja na sedanjih in novih področjih

— **vabimo k sodelovanju nove sodelavce,** ki bi imeli veselje do dela v lesno-predelovalni industriji. Pripravljeni smo vključiti nove delavce za delo

V MIZARSKI, KOVINSKI IN TAPETNIŠKI STROKI

Kandidatom nudimo možnost, da se usposobijo za delo:

- izdelovanje sedežnega pohištva na Duplici,
- izdelovanje ploskovnega pohištva na Duplici,
- v proizvodnji mizarskih polizdelkov v Motniku,
- dopolnilnem programu v SLOGI Moste pri Kamniku.

Delavci, ki se želijo vključiti v naše podjetje, imajo tele možnosti:

- dopolnilno izobraževanje v podjetju za pridobitev poklica ozkega profila lesno predelovalne, kovinske ali tapetniške stroke,
- izobraževanje po zakonu o poklicnem izobraževanju in o urejanju učnih razmerij za poklic mizar, tapetnik ali poklic v kovinski stroki,
- prizadevnim mladim delavcem omogočimo tudi nadaljni študij na srednjih in visokih šolah,
- podjetje ima urejeno letovanje v svojih počitniških domovih na otoku KIRKU, v PIRANU ali v kočah na VELIKI PLANINI,
- imamo urejen prevoz na delo,
- delavci prejema osebni dohodek po samoupravnem sporazumu, delovnih uspehih in osebnem prizadevanju.

Delavce, ki se žele vključiti v našo delovno skupnost, vabimo na ogled tovarne.

Prof. IVAN ŽIKA

750 let mesta Kamnika

35

V prejšnjem 34. nadaljevanju našega prikaza o najstarejših kamniških zgodovinskih podatkih smo osvetlili kovno dejavnost v Kamniku za časa mejnega grofa Henrika Andeškega in njegovega brata Otona, ki je po Henrikovi smrti v Kamniku urejeval bratovo dediščino in po vsej verjetnosti tudi koval denar. Vso dediščino je izročil svoji hčerki Neži (Agnes) in jo omožil s Friderikom Babenberškim. Tako je Kamnik kot Nežina dola prešel pod Babenberžane, Friderik pa si je po smrti svojega očeta Leopolda kot novi avstrijsko-štajerski vojvoda dal še naslov Dominus Carniolae – gospod Kranjske. Seveda je vojvoda Friderik tudi koval denar v Kamniku. Za nenehne vojne s svojimi sosedi, ki so mu pridobile tudi naziv Bojeviti, je potreboval ogromno denarja. Nalaga je visoke, v kovnicah pa je iskal nov vir dohodkov. Zato so numizmatiki dolgo iskali potrdilo, da je vojvoda Friderik res koval denar v Kamniku. Po najnovejših ugotovitvah zdaj lahko trdimo, da je kamniška kovnica pod njegovo vladno stalno delala. O tem imamo tudi pisano poročilo. V nekem Babenberškem urbarju je namreč zabeležen dohodek 160 mark na carini in kovanju v Kamniku. Carino za prehod skozi Kamnik v Tuhinjsko dolino so morali plačati vsi trgovci, ki so tvorili blago. Spomnimo se, da je pot vodila čez Klanec v mesto in nato po Grabnu (danes Medvedova ulica) do avtomehanične delavnice, kjer so potniki morali prebresti Bistrico (mostu takrat ni bilo nobenega). Tam nekje, kjer je zdaj vhod na stadion, je pot zavila proti vzpetini, po kateri poteka Dornovškova ulica in nato po Neveljski poti do znanega prehoda čez Nevljico; če je bila voda previsoka, pa čakati, da je upadla. Za pešce je bila morda to skromna brv. Pot je šla mimo neveljskega šolskega poslopja po sedanji poti, ki se na Vrhpolju priključuje asfaltni cesti.

Poleg dohodkov, ki jih je imel vojvoda Friderik Bojeviti na carini za prehod skozi mesto, je tudi v zapisu naveden dohodek od kovnice v Kamniku. Ta dohodek je prinesla najbrž zamenjava denarjev, ki so jih morali vsako leto prekovati. Kovna pravica, ki jo je izkoriščal vojvoda Friderik, je dala tudi povod stalnim pritvobam, češ da kuje manjše in lažje novce in išče pri kovanju samo korist. Glede na majhno težo kamniškega denarja je to tudi razumljivo. Vojvoda Friderik so zaradi varanja pri kovanju večkrat tožili cesarju, toda kot vemo, se nikoli ni odzval, da bi prišel na zagovor k cesarju. Zadnjič smo objavili pod sliko št. 24 in 25 dva kamniška novca vojvode Friderika Bojevitega. Točni posnetek novca št. 25 hrani v svoji zbirki zbirki kovancev prof. dr. Janez Matjašič v Kamniku. Verjetno je to edini novce vojvode Friderika v tej inačici (varianti) pri nas. To je polovičar, točno po vzorcu naše podobe pod št. 25, s tremi stolpi in nakodrano glavo. Rekli smo že, da so v celjski najdbi ugotovili več kot desetino polovičarjev, to je novcev, ki po velikosti in teži predstavljajo vrednost polovice pfeniga. Srebrna kovina pa je izredno čista in ni oksidirana. Na nasprotni strani, ki je bolj izrabljena, pa so sledovi črk ob robu viteza v sredini.

Se dva novca, ki ju objavljamo pod številko 27 in 28, dokazujeta, da je kovnica v Kamniku za časa vojvode Friderika Bojevitega zelo živahno delala, zlasti pa med leti 1235 – 1240. To bi sklepali po zelo pogostih najdbah in številnih variantah, ki sodijo v sredino dobe, ko je vojvoda Friderik vladal pri nas kot gospod Kranjske. Novce, ki je označen s številko 27, prikazuje gololageva vojvoda z mečem in ščitom. Od desne rame mu visi vrstica z biseri, glava je kuštrava, na polju pa ni nobenega znaka. Napis STAINENSES seveda dokazuje kamniški izvor novca. Črka S je trikrat napisana stoječe, medtem ko smo jo do zdaj vedno videli ležečo. Nemški izraz za naš Kamnik STAINENSES (Kamniški) je še vedno pisan z A, torej STAIN in ne STEIN. Na nasprotni strani novca pa vidimo v sredini poslopje, ki ima visok stolp z zobčastim nadzidom in ob obeh straneh stranske stolpa z dvignjenimi plapolajočimi zastavami. V odprtini stolpa je križ z vdolbenimi kraki in dvema pikama, na obeh straneh stolpa pa je po ena kroglica. V neki varianti tega kova so namesto štirih kroglic enostavni obročki. Na novcu, ki ga hranijo v Budimpešti, je v vdolbini stolpa namesto križa šestokraka zvezda. V drugi varianti je na vsaki strani stolpa še po ena pika. Tudi ta novce hranijo v muzeju v Budimpešti. Napis je nedoločen, na vsaki strani štita pa sta kot dodatni znak dve zvezdi. Če v eni varianti je nekakšen znak kot veliki I, pod njim pa zvezda med dvema pikama.

Na sliki s številko 28 je napis nepopoln, vendar lahko preberemo od štita nazaj INENSE, kar bi z manjkajočimi črkami pomenilo prav tako kot na prejšnji sliki STAINENSES. Slika je na tem novcu še boljše izdelana. Z desne rame visi vrstica z biseri, čez to pa površnik. Na polju ni nobenega dodatnega znaka. Na drugi strani pa je stolp z manjšo odprtino in križem, na obeh stranskih stolpih sta prav tako navzven plapolajoči zastavi, nad konico strehe pri vsakem stolpiču pa je različna pika. Nadveze zanimiva je oblika stolpa, ki je bolj vitek in kaže namesto oken zidano kamenje. Če primerjamo ta stolp s tistim, ki je upodobljen 700 let kasneje na kamniškem mestnem

pečatu, bomo ugotovili čudovito podobnost. Primerjava obeh novcev, ki sta označena s številkami 24 in 25, z danes objavljenima novcema št. 27 in 28 kaže postopen razvoj srednjega večjega stolpa, stranske stolpiča pa sta čedalje manjša.

Oba novca št. 27 in 28 sta ponoven dokaz za vladavino vojvode Friderika Bojevitega v gospostvu Kranjske. Ti novci so zelo razširjeni in sodijo, da so jih zakopali ob vdoru Mongolov na Madžarsko leta 1241. Našli so jih po tri primerke v krajih Peczeli na Madžarskem in Dobrica v Banatu (teža 0,77 g) v Celju in Ostrovm po štiri primerke (teža 0,94 g in 0,85 g), v Egervaru na Madžarskem pa en primerke. Kljub nenehnim vojam z Madžari je vojvoda Friderik Bojeviti pospeševal izvoz denarja na Madžarsko.

Kakor smo že ugotovili, je Neža po svoji ločitvi od Friderika kovala v Kamniku denar s krilatim levom. Ko pa se je po Friderikovi smrti ponovno poročila, je njen drugi mož vojvoda Ulrik Spanheimski tudi koval v Kamniku. Doslej so v Kamniku kovali vse novce po vzorcu breških pfenigov, le Bernard Spanheimski je za časa Henrika koval v Ljubljani škodlaste novce po oglejskem načinu. Zato so bili numizmatiki prepričani, da je novce, ki ga predstavlja slika št. 11, mogel kovati samo mejni grof Henrik v Kamniku. S tem bi bil podan dokaz, da je Henrik po ljubljanskem vzoru začel kovati škodlaste oglejske novce. Vsi so bili prepričani, da naslov MARCHIO na prednji strani novca označuje lahko samo mejnega grofa Henrika, napis

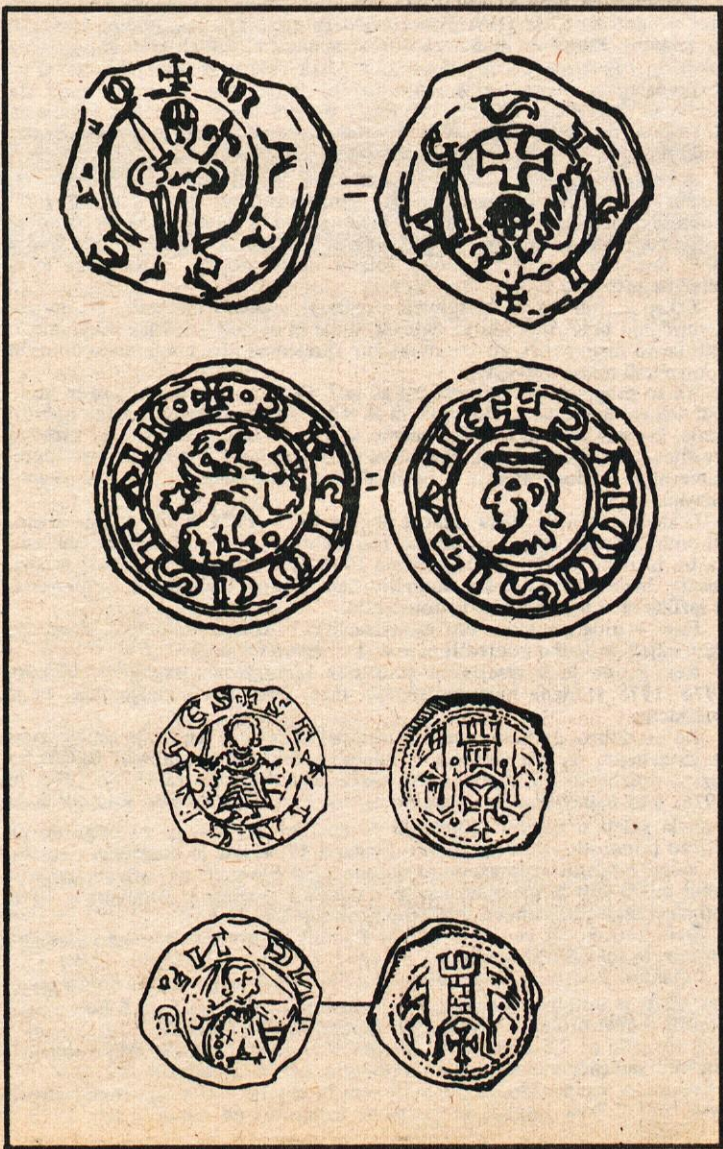
STEINE na drugi strani pa je seveda Kamnik. Tako smo tudi v našem prikazu svojčas ugotovili. Toda najnovejša odkritja in primerjave novcev pa govorijo proti prvotni trditvi, da je novce št. 11 koval mejni grof Henrik. Pravilna je samo oznaka krajevnega imena Kamnika. Naslov Marchio – mejni grof pa si je prisvojil vojvoda Ulrik, kakor se je tudi imenoval gospod Kranjske. Ugotovili so namreč, da ta denar ne more biti Henrikov, ker je po izdelavi mnogo mlajši in je mogel nastati šele po Henrikovi smrti leta 1228. Sicer je naslov mejnega grofa sodil samo patriarhu, vendar si ga je lastil tudi njegov brat Henrik. Da bi si patriarh Bertold zagotovil politično in vojaško pomoč Ulrika Spanheimskega, je preskrbel od papeža spregled za ženitev nečakinje Neže z Ulrikom in mu podelil tudi deželno grofovstvo Kranjske. Ta naslov pa mu je odvzel novi patriarh Gregor de Montelongo, ko se je začel bojevati s patriarhom. V miru v Vidmu leta 1261 je dobil vojvoda Ulrik nazaj poleg gospostva Slovenj Gradec tudi deželno grofovstvo Kranjske. Kakor si je Henrik lastil naslov mejnega grofa, tako si ga je tudi koroški vojvoda Ulrik, ko je po močvirju z Nežo postal gospod Kranjske. Tako razlaga numizmatik Baumgartner dodelitev novca št. 11 Ulriku in popravila svoje prejšnje trditve, da ga je koval mejni grof Henrik. Kot dokaz mu služi tudi novce št. 12.

Oglejmo si zdaj še novce št. 12! Leva stran predstavlja v sredini krilatega četveronožca s ptičjo glavo. Na hrbtni strani je šestokraka zvezda, na drugi strani pa nekaj križ. Ob robu so v kolobarju lepo razvrščene razmeroma velike in različne črke. Od spodaj proti temenu predstavljajo črke napis STAIN, po drugi strani pa spet od spodaj navzgor DOIUC. Na nasprotni strani novca je v krogu vojvodova glava, od spodaj pa proti križu na vrhu napis SITANE, na drugi polovici kolobarja pa zopet od spodaj navzgor DOIUC. Smisel levih napisov na obeh straneh novca je vsekakor STAIN E oziroma SITANE, pri čemer moramo misliti, da je v prvem slučaju N združen z E v eno črko, ker na drugi strani razločno beremo E, medtem ko I sledi takoj za ležečim S. Še bolj zanimive pa so črke v drugi polovici kolobarja. Na strani z vojvodovo glavo je razločen napis DOIUC, kar okrajšano na vsak način pomeni DO(9M)(N)U(S) C(ARNIOLAE), torej Dominus Carniolae – gospod Kranjske. To je oficinalen naslov, ki je pripadal obema možema Dominae Carniolae – gospe Kranjske, Neže Andeshc-Meranske. Pojav tega naslova pa izključuje dobo kovanja obeh novcev pod št. 11 in 12 pred letom 1228, ko je umrl mejni grof Henrik. Kateremu od obeh mož vojvodinje Neže bomo pripisali novce, upodobljen pod št. 12, ne bo težko uganiti. Friderik Babenberški je imel v grbu leva, Ulrik Spanheimski pa panterja. Štirinožna žival s ptičjo glavo na novcu št. 12 je namreč panter. Neža se je poročila z Ulrikom 18. aprila 1248. Kamniški novce je bil torej kovan kmalu po tem letu. Na nekaterih novcih, ki so ohranjeni v redkih primerkih, je koroški panter v zvezi z napisom IODSTA, kar naj bi okrajšano pomenilo Marchio de Staine – mejni grof Kamniški. To naj bi bil spet dokaz, da moramo novce št. 11 dodeliti Ulriku.

Za vse te ugotovitve se moramo zahvaliti numizmatiku Egonu Baumgartnerju, najboljšemu poznavalcu kovnic denarja na Slovenskem. Kdo je bil Baumgartner? Kustos numizmatične zbirke Narodnega muzeja v Ljubljani dr. Aleksander Jeločnik pravi v Zgodovinskem časopisu leta 1951 v nekrologu o Baumgartnerju med drugim naslednje: Dne 8. septembra 1951 je v

Bludenzu na Predarlskem na svoj 57. rojstni dan umrl Egon Baumgartner, neutrudni raziskovalec slovenske srednjeveške numizmatike. Rojen je bil v Zadru kot potomec tržaške rodbine, Nemec po rodu in zavesti. Po vzoru in želji svojega očeta je ubral vojaško kariero. Kot oficir se je udeležil prve svetovne vojne, po vojni pa se je stalno naselil v Mariboru, kjer je služboval na raznih mestih. Po drugi svetovni vojni se je preselil v Bludenž v Avstrijo, kjer ga je nepričakovano doletela prezgodnja smrt. Z Baumgartnerjem je numizmatika slovenskega srednjega veka izgubila svojega najvidnejšega in najuspešnejšega raziskovalca. V Mariboru je stik z numizmatičnimi spomeniki in lokalnimi najdbami trdno priklenil njegovo pozornost na področje slovenskega srednjega veka, katerega znanstveni obdelavi je posvetil svojo neumorno delovnost in izredno nadarjenost. V ČZN je leta 1930 skupno z dr. Traunerjem objavil sestavek „Naši srednjeveški novci“, leta 1933 pa temeljito študijo „Kovnici Slovenj Gradec in Kamnik v dobi Andeshc-Merancev“. V Glasniku Muzejskega društva za Slovenijo je leta 1934 moštrosko obdelal ljubljansko kovnico v 13. stoletju, v ČZN pa je vzorno objavil več najdb srednjeveških novcev iz Slovenije. V Numizmatische Zeitung na Dunaju so izšle leta 1933, 1947 in 1949 njegove tri večje razprave, po njegovih smrti pa še dve nadaljevalni obsežne študije „Zlata doba breških pfenigov“. V obširnem poglavju obravnava izključno slovenske kovnice 13. stoletja. Luschinova dognanja je izpopolnil in uvedel primerjalno metodo študija ter na tej podlagi prišel do novih odkritij. To velja tudi za kovnico v Kamniku. Prav zato ima Baumgartner velike zasluge za poznavanje kovne dejavnosti v Kamniku. Tudi vse slike kamniških novcev, ki smo jih objavili, je narisal Baumgartner.

(nadaljevanje sledi)

Delovni kolektivi čestitajo ob Dnevu vstaje in občinskem prazniku!

Čestitkam ob občinskem prazniku se pridružuje tudi

**LONČARSKA
OBRATNA ZADRUGA
KOMENDA**

**Obrtno podjetje
„USLUGA“
Kamnik**

se pridružuje čestitkam ob občinskem prazniku!

**GOZDNO GOSPODARSTVO LJUBLJANA
OBRAT KAMNIK**
čestita za občinski praznik – 27. julij!

Vsem gostom in občanom
čestita ob občinskem prazniku – 27. juliju

**GOSTINSKO
PODJETJE
„PLANINKA“
IZ KAMNIKA**

**KOMUNALNO PODJETJE
KAMNIK**

čestita ob občinskem prazniku vsem občanom Kamnika in se priporoča s svojimi uslugami!

**LJUBLJANSKA BANKA
– podružnica Kamnik**

čestita vsem vlagateljem in delovnim ljudem za občinski praznik!

**MESO
KAMNIK**

čestita ob občinskem prazniku vsem cenjenim odjemalcem in delovnim ljudem!

**ŽIVILSKA INDUSTRIJA
KAMNIK**

čestita ob občinskem prazniku in ob dnevu vstaje in priporoča svoje kvalitetne proizvode!

**ŽITO OBRAT
„VESNA“
KAMNIK**

pekarna in slaščičarna
čestita vsem občanom ob občinskem prazniku – 27. juliju!

OBRATNO PODJETJE „Zarja“ KAMNIK

čestita vsem delovnim ljudem ob občinskem prazniku in se priporoča za:

- elektroinstalacije
- instalacije, vodovodne instalacije, centralno kurjavo, klimatske instalacije, kovinske konstrukcije, kleparstvo,
- plesk, pleskarstvo, slikarstvo in steklarstvo

Industrijsko podjetje „ALPREM“ – Kamnik

Priporoča svoje izdelke in usluge:

- izdelovanje in montaža oken, vrat, vetrolobov, pregradnih sten, fasad itd.
- iz aluminija,
- opremo za samopostrežne in klasične trgovine vseh vrst,
- vbno ključavničarstvo.

Ob občinskem prazniku – 27. juliju – čestita vsem delovnim ljudem

**Splošno gradbeno podjetje „GRADITELJ“
Kamnik, Maistrova 7**

čestita ob občinskem prazniku – 27. juliju – vsem občanom in poslovnim prijateljem!

Priporoča svoja kvalitetna gradbena dela, ki jih opravlja hitro, solidno in poceni!

Tovarna usnja Kamnik

proizvaja:

- vse vrste svinjskega usnja za oblačilno in obutveno stroko in vam nudi:
- usnjeno konfekcijo in plastično obutev.

Se priporočamo in čestitamo ob občinskem prazniku – 27. juliju – vsem občanom in poslovnim prijateljem!

**MENINA – tovarna pogrebne opreme
KAMNIK – Šmarca**

čestita vsem delovnim ljudem ob občinskem prazniku!

čestita ob občinskem prazniku – 27. juliju – vsem delovnim ljudem!

**KOČNA
v Kamniku**

trgovsko podjetje na veliko in malo

čestita vsem občanom in delovnim kolektivom ob občinskem prazniku!

**DELOVNI KOLEKTIVI
ČESTITAJO
OB DNEVU
VSTAJE
IN
OBČINSKEM
PRAZNIKU!**

čestita vsem občanom in delovnim kolektivom ob občinskem prazniku – 27. juliju!

Svilanit kamnik

čestita vsem svojim kupcem za občinski praznik in priporoča svoje izdelke:

- FROTIR BRISAČE
- FROTIR PLAŠČE ZA DOM IN PLAŽO
- MODNE KRAVATE

TITAN KAMNIK

tovarna kovinskih izdelkov in livarna proizvaja:

- fiteginge črne in pocinkane – ključavnice navadne in cilindrične, gospodinske strojčke, ulitke za sive in tempera litine

Cenjenim odjemalcem priporočamo naše izdelke in jim čestitamo za dan vstaje in občinski praznik 27. julij.

SVIT KAMNIK

čestita ob občinskem prazniku in priporoča svoje izdelke za široko potrošnjo:

- purol, neostik, mebloton, lesk, motogril kot tudi tehnično keramiko, elektroizolacijski material, modne gumbel!

● SE ENKRAT:

O srednješolskem centru – javna razprava

V junijski številki Kamniškega občana me je kot mnoge druge občane in delovne ljudi občine nemalo začudil članek pod naslovom: „O srednješolskem centru javna razprava“. Pisec članka ni menil za potrebno, da bi se podpisal. V svojem prispevku želim informirati javnost o dejstvih glede izgradnje centra in odločno zavreči neinformiranost, če ne zlonamernost pisca članka o gradnji centra.

Vsebina objavljenega članka je v nasprotju s sprejetim programom izgradnje izobraževalno-vzgojnih objektov za obdobje 1974–1978, za katerega so se odločili delovni ljudje po obširni javni razpravi (september–december 1973) z 72 % DA od vseh volivnih upravičencev.

Ena temeljnih pravic delovnih ljudi je nesporno neposredno odločanje o delitvi dohodka. Ko so se delovni ljudje in občani v 4-mesečni javni razpravi (v njej je sodelovalo preko 1000 ljudi) odločili za program izgradnje šol in varstvenih ustanov 1974–1978, nismo pričakovali, da se bo našla skupina ali posamezniki, ki bodo želeli ponovno razpravo o gradnji srednjestroskovnega centra.

V Kamniku smo se edini pred sprejetjem ustave z referendumom odločili o soprispevanju sredstev delovnih ljudi iz dohodka. O tem so prej sklepali samoupravni organi.

Ali se pisec članka zaveda, da so njegove navedbe protustavne in v nasprotju s statutom občine Kamnik (Ur. vestnik Gorenjske, št. 6, z dne 20. marca 1974), še posebno s 25., 107., 131 in 132. členom. O spremembi programa nima pravice odločati noben organ, še manj skupina ali celo posameznik. Smešno je, kar predlaga pisec, saj smo vendar na številnih delovnih dogovorih v TOZD, KS, v družbenopolitičnih organizacijah in na družbenopolitičnem zboru, obravnavali, tehtali probleme, ki so izredno pereči prav na izobraževalnovzgojnem področju. Ali meni pisec, da imajo delovni ljudje dovolj časa za razpravo o zadevah, ki so bile že sprejete na demokratičen način. Predlagam, da pisec preuči številna gradiva v zvezi s programom izgradnje izobraževalnih in varstvenih objektov 1974–1978.

Številni programi, ki so bili demokratično sprejeti, so izvršeni ali v fazi izvrševanja. Delovni ljudje ob neposrednih odločitvah najuspešneje razrešujejo probleme v skladu s svojimi možnostmi. Delovni ljudje so bili in so pripravljeni, da s svojimi napori prispevajo k uresničitvi sprejetih programov. Naše izkušnje prav takšno trditve potrjujejo.

Po skoraj enoletni javni razpravi smo na osnovi referenduma marca 1971 sprejeli razvojne programe krajevnih skupnosti za obdobje 1971–1976. Pisec priporoča, da se potrdi proučiti, kako se ti programi izvajajo.

Po šestmesečni javni razpravi smo v občini sprejeli program stanovanjske izgradnje za obdobje 1971–1976. Sočasno smo se družbeno dogovorili o prispevnih stopnjah za stanovanjsko izgradnjo.

Organizacija socialistične zveze je organizirala javno razpravo o programu izgradnje objektov za telesno kulturo in rekreacijo.

Imeli smo javno razpravo o srednjeročnem planu razvoja občine Kamnik 1971–1975, ki je trajala več kot eno leto.

Omeniti moram, da je prav javna razprava opozorila na slabe pogoje izobraževanja mladine Kamnika in širšega območja na šolah II. stopnje. V prvem osnutku ni bila predvidena gradnja srednješolskega centra. Široka, ustvarjalna in kritična javna razprava je spodbudila skupščino in druge dejavnike v občini, da smo program razvoja občine 1971–1975 pravočasno sprejeli in nato še poseben program za vzgojnoizobraževalne objekte 1974–1978. Ali ni to dovolj demokratično?

Izhodišča za pripravo programa izgradnje srednješolskega centra je bilo prav v ugotovitvi, da glede izobraževalnega produkta naša občina zaostaja, da mladina Kamnika in širšega območja nima možnosti izobraževanja na šolah II. stopnje, razen na gimnaziji. V ostale šole se vozi v Ljubljano, ki pa so prenatrpane, vezane z velikimi stroški staršev itd. To onemogoča, da predvsem delavska in kmečka mladina v večjem številu nadaljuje šolanje na II. stopnji. Za občino Kamnik in Domžale je značilno, da smo pri izobraževanju mladine na šolah II. stopnje v velikem zaostanku.

Srednjestroskovni center bo omogočil šolanje mladine v splošni smeri – gimnazija, ekonomska srednja šola, administrativna šola – in omogočil izobraževanje mladine v tehničnih smereh, ki so za Kamnik in širše območje potrebne. Razvojni program SR Slovenije – predvideva, da do 1985. leta 70 % mlade generacije zaključuje šolanje na II. stopnji. V Kamniku je ta delež trenutno 50 %.

Zakaj so bili do sedaj sprejeti programi uspešno izvršeni? Po mojem prepričanju prav zato, ker so delovni ljudje in občani ustvarjali programe, o njih javno razpravljali, jih demokratično sprejemali (dva z referendumom) in kontrolirali njihovo izvajanje.

Ali so programi preoptimistični ali ne? Oceno o tem so že dali in bodo dali delovni ljudje sami. Osebo sem se vedno zavzemal za optimalno načrtovanje, ker nas prav to z veliko vmo in z vsem žarom angažira za uspešno izvršitev postavljenih nalog. Plan mora težiti v procesu samoupravnega sporazumevanja in dogovarjanja k optimalnemu družbenemu in ekonomskemu razvoju.

O srednjeročnem planu razvoja občine 1971–1975 je bilo mnogo dilem, ali bomo izvršili skupne naložbe za 710 milijonov N dinarjev. Prepričan sem, da bo izvršitev srednjeročnega plana 1975. leta pokazala uspešnost predvidevanj. Investicijske naložbe bodo dosežene, čeprav bodo po sektorjih nastale razlike med predvidenim in doseženim.

Plan – program mora biti mobilizacijski družbeni dokument. Programskim ciljem moramo podrediti naše vsakodnevno ravnanje.

Res je, da je s sprejetjem programa izobraževalnovzgojnih objektov 1974–1978 storjena najpomembnejša faza, čaka nas najtežja faza, to je realizacija.

Ne bo dobro, če bomo samo razmišljali in čakali z izgradnjo centra, zato se zavzemam, da vsa sredstva iz dohodka delovnih organizacij (sklada za razvoj družbenih služb) na osnovi družbenega dogovora za 1974., 1975. in 1976. leto namenimo za izgradnjo centra. Skupščina občine Kamnik je že sprejela sklep o najetju 6.000.000 N dinarjev kredita, ki ga trenutno ni možno pridobiti (zakonske ovire). Januarja 1974. leta je skupščina s posebnim vlogom zaprosila Izobraževalno skupnost SR Slovenije za sofinanciranje v višini 6.000.000 N dinarjev, kar je v skladu s podpisom dogovora o 30 % sofinanciranju programov šol II. stopnje in dijaških domov.

Srednjestroskovni center v občini Kamnik je usklajen z mrežo srednjestroskovnih šol v SR Sloveniji.

Finančna konstrukcija je mnogo lažja kot realizacija, tega se dobro zavedam. Zato je potrebno poiskati premostitvene kredite od 1 do 5 let ter na zakoniti osnovi pričeti z gradnjo. Pri oprebi bi bilo možno v I. fazi zmanjšati investicijo za 2,5 milijona N dinarjev. Z izgradnjo oziroma vsaj z oddajo gradbenih del (pogodbeno) moramo pričeti v letošnjem letu.

Celotni program zahteva 32 milijonov N dinarjev sredstev (srednjestroskovni center, šola Duplica in varstvene ustanove) po cenah iz leta 1973.

Inflacija in povečani stroški bodo zahtevali večji znesek, toda hkrati se bo povečal tudi prispevek iz dohodka delovnih organizacij, ki je bil predviden v višini 12 milijonov N dinarjev. Predvidevam, da bo povečan tudi prispevek iz dohodka delovnih organizacij, ki je bil predviden v višini 12 milijonov N dinarjev. Predvidevam, da bo inflacija imela približno enak vpliv na cene in dohodek skladov.

Pisec razmišlja o umestnosti lokacije. K temu moram pripomniti, da bo tako za center kot osnovno šolo Frana Albrehta skupna kotlovnica, da so tu deloma že zgrajene primarne komunalne naprave, da bo skupna večja telovadnica, itd., kar vse poceni gradnjo centra. Kolikor bi gradili na povsem novi lokaciji, bi predračunska vrednost ne bila 17 milijonov N dinarjev po cenah december 1973, temveč mnogo več.

Predlagam, da javno razpravljamo, kako bomo center čimprej zgradili, kako bomo mladini Kamnika in širšega območja omogočili strokovno izobraževanje s sodobno tehnologijo pouka, da uredimo primerne prostore za telovadbo. Že danes imamo skoraj četrtino mladine, ki ni sposobna za služenje vojaškega roka itd.

Vsceno se bralcem opravičujem, ker objavljeni članek kaže, da pisec ne živi v Kamniku, gotovo pa ne s Kamnikom, zato sem v odgovoru na pričujoč članek nekoliko obširnejši.

VINKO GOBEC

Rudnik kaolina ČRNA-KAMNIK

razpisuje za šolsko leto 1974/75 naslednje štipendije:

- 1 – **pravna fakulteta** (lahko višja upravna šola ali šola za organizacijo dela)
- 2 – **ekonomska srednja šola**
- 1 – **tehniška šola za strojno stroko**
- 1 – **tehniška šola za elektro stroko**
- 1 – **tehniška šola za gradbeno stroko**
- 4 – **rudarska industrijska šola**

SVILANIT – KAMNIK tekstilna tovarna TOZD FROTIR

sprejme na delo

– 20 **DELAVK NA DELOVNO MESTO STROJNE ŠIVALKE**

Prijavijo se lahko tudi novinke od 15. leta dalje, za katere bomo organizirali tečaj za poklic industrijske šivilje.

Vse interesentke naj se javijo čimprej v kadrovsko socialnem oddelku podjetja, kjer bodo dobile nadaljnje informacije.

Ob 10. obletnici posebne šole na Homcu

Letos poteka 10 let, odkar uspešno deluje posebna osnovna šola na Homcu. Zato bi bilo prav, da bi občani kamniške in domačjske občine več zvedeli o njeni zgodovini.

Že leta 1960 je bil ustanovljen pri II. osnovni šoli v Domžalah posebni oddelek za težko učljive otroke, ki ga je obiskovalo 14 otrok. Število teh otrok pa je iz leta v leto naraščalo.

Leta 1964 je domačjska občinska skupščina sprejela odlok o ustanovitvi posebne osnovne šole na Homcu. Zato je bilo potrebno obnoviti šolske prostore bivše osnovne šole. Poslopje so obnovili v štirih mesecih. Vpisalo se je 42 otrok. Na šoli je poučevalo pet učnih moči. Do leta 1965 je šola financirala samo domačjska občina, pa čeprav je bilo veliko otrok tudi iz kamniške občine. Šele z letom 1969 je pričela plačevati zanj tudi kamniška občina. Število otrok pa je naraščalo iz leta v leto. Do leta 1972 je to šolo obiskovalo že 359 otrok; v celoti pa jo je končalo prek 100 otrok, od teh jih je približno 52 v proizvodnji.

Šola je imela prva leta velike težave ne samo v zvezi z denarjem, še večje pa, ker ni doživela podpore in razumevanja pri odločujočih dejavnikih, starših, pa tudi pri nekaterih prosvetnih ustanovah ne. Veljala je kot šola za neumne otroke. Starši so se bali, da bodo tako njihovi otroci zaznamovani za vse življenje. Z leti se je nezaupanje tajalo, vse bolj se je odkrivala potrebnost te šole. Danes obiskuje to šolo prek 200 otrok; dva oddelka pa delata v Moravčah. Šolski prostori postajajo vse bolj neustrezní. Šola nima telovadnice, ne potrebnih prost

torov za jedilnico, za dnevno varstvo, za razne izvenšolske dejavnosti. Več kot 90 odstotkov otrok se vsak dan vozi v

trebno tudi tem otrokom zagotoviti boljše pogoje za njihov razvoj, da bodo postali koristni člani naše družbe, da bodo spo-

POSEBNA OSNOVNA ŠOLA NA HOMCU

šolo z avtobusi, tudi po 25 km daleč. Prav zaradi tega bo nujno potrebno čimprej misliti na gradnjo novega šolskega poslopja. To pa je stvar obeh občin. Vodstvo šole ter delovni kolektiv načrtujeta za naprej:

- ustanovitev poklicnega razreda
- ustanovitev oddelka za delovno usposabljanje teže prizadetih
- ustanovitev zaščitne delavnice za absolvente šole
- gradnjo novega šolskega poslopja. Ko je odprla letošnja razstavo likovnih in tehničnih izdelkov učencev šole v Domžalah, je ravnateljica Ogorevčeva zaključila svoj govor s pomembnimi besedami:

Prepad med zdravimi, polno čutečimi otroki, in tistimi, ki so tako ali drugače prizadeti, se pogloblja iz dneva v dan. Korenine socialnih razlik se nedvomno porajajo tu. Vendar je po-

sobni na svojih delovnih mestih graditi zdrave medsebojne odnose brez manjvrednostnih kompleksov. Če pa hočemo doseči ta cilj, je nujno začeti z gradnjo nove šole, ki bo ustrezala normativom; šole, ki bo izravnala razlike med otroki, da bo tudi njim zagotovljena lepša prihodnost.

Razstavo si je ogledalo veliko občanov iz obeh občin, pa so bili navzoči mnogi predstavniki naših šol in družbenopolitičnih organizacij ter obeh skupščin. Navzoči so bili predstavniki zavoda za zaposlovanje delavcev iz Kamnika in predstavniki POŠ iz Zagorja, Trbovelj in Hrastnika.

Ob jubileju želimo vodstvu in kolektivu šole še mnogo uspehov pri njihovem težkem delu, ki ga ni moč plačati z nobenim denarjem, in da bi se jim kaj kmalu izpolnila velika želja — novo šolsko poslopje.

Nace Vodnik

JUBILEJ MOŠČANSKIH GASILCEV

Prvo julijsko nedeljo so gasilci v Mostah praznovali 45-letnico ustanovitve svojega društva. Ob tej priložnosti so pripravili mimohod gasilcev in narodnih noš. Pozabili niso tudi na najstarejše člane, ki so bili med ustanovitelji društva. Leti so se peljali na posebnem okrašenem vozu. V spremstvu smo videli tudi staro motorko, ki je dolga leta služila svojemu namenu. Ko so se udeleženci proslave zbrali na slavnostnem prostoru, je zbranim orisal zgodovino društva od njegove ustanovitve l. 1929 do danes sedanji predsednik GD Moste Vilko Plevel.

Društvo je ob ustanovitvi štelo 48 članov iz Most, Žej in Suhadol. Med glavnimi pobudniki je bil Jože Hočevar iz Žej, prvi predsednik pa Anton Stebe. Leta 1931 so zgradili gasilski dom, leto pozneje pa so nabavili tudi gasilski voz. Kot posebnost velja omeniti, da je bilo društvo organiziralo nekakšno obliko samopomoči, s katero so si vaščani pomagali med seboj ob večjih nesrečah.

Mnogi člani društva so sodelovali v NOB. Gasilsko društvo

ČLANI GASILSKEGA DRUŠTVA MOSTE OB NJEGOVI USTANOVITVI LETA 1929

je zelo aktivno v vseh akcijah v okviru krajevne skupnosti. V zadnjih dveh letih so gasilci v Mostah posvetili veliko skrbi nabavi nove opreme. Predlanskim so kupili novo moderno brizgalno, lani pa gasilski avtomobil-kombi. Preuredili in obnovili so tudi gasilski dom. Čaka jih še obnova stolpa, pri

čemer pa jih ovira neurejeno obrežje Tunjščice. O tem smo že pisali. Vodna skupnost bo morala pohiteti z deli, drugače se zna zgoditi, da bo voda spodnesla temelje stolpa. Delovnim gasilcem v Mostah ob njihovem jubileju tudi naše iskrene čestitke!

-lj

ZAHVALA

Ob zaključku mandatne dobe skupščine občine Kamnik se vsem temeljnim organizacijam združenega dela v gospodarstvu in družbenih dejavnostih, samoupravnim organom, družbenopolitičnim organizacijam, zaposlenim v upravi, sodstvu in milici, delovnim ljudem in občanom prisrčno zahvaljujem za ustvarjalno sodelovanje pri samoupravnem in družbeno-ekonomskem razvoju občine.

Se posebno se zahvaljujem vsem odbornikom, članom raznih organov občinske skupščine, svetom in predsednikom krajevnih skupnosti ter vodstvom organizacij združenega dela. Z nenehnimi naporí delovnih ljudi in občanov smo uspeli uresničiti programska izhodišča, sprejeta v 1969. letu. Prav tako smo zaradi aktivnega odnosa vseh delovnih ljudi in občanov v občini uspeli začrtati nadaljnjo politiko družbenoekonomskega razvoja občine.

V tem času so delovni ljudje prispevali poleg rednih obveznosti še sredstva v obliki samopríspevkov za urejanje nekaterih problemov, ki so bili življenjskega pomena za razvoj občine.

Osebnó se moram zahvaliti za vso podporo, ki sem jo dobil v sedemletnem mandatnem obdobju kot predsednik občinske skupščine.

Občanom Kamnika želim mnogo uspehov pri nadaljnjem razvoju občine ter se hkrati zahvaljujem za zaupanje, ki mi je bilo dano pri delegiranju za delegata zveznega zbora skupščine SFRJ.

VINKO GOBEC

Kje so kadri za novi vrtec?

Le nekaj mesecev nas loči od odprtja novega otroškega vrtca na Bakovniku, ki bo prav gotovo najlepša kamniška vzgojno-varstvena ustanova. Potrebna je Kamniku in zato smo vsi zaposleni pri spevali svoj denar. Toda v tem trenutku ne moremo trditi, da bodo v bakovniškem vrtcu zaposleni šolani vzgojitelji. O tem problemu je na nedavni seji občinske skupščine spregovorila dele-

garka Mala Drčar in poudarila, da bi bila nujno potrebna pomoč iz solidarnostnega sklada za zidavo stanovanj. Brez stanovanj namreč ne bomo uspeli dobiti novih vzgojiteljev. Poudariti pa moramo, da jih nihče ni štipendiral, čeravno bi se za štipendije le dobil denar. Ko je pred letom o istem problemu spregovorila predstavnica otroškega vrta Antona Medveda, so ji dejali, da

vzgojiteljev za vrtec ni težko dobiti in razprave je bilo konec.

Denarja v proračunu ni, je poudaril predsednik izvršnega sveta občine Kamnik Alfonz Boltar. Iz vsega tega pa sledi poduk. Ne le zidovi in stroji, tudi delavci so potrebni novi tovarni. Mar je v vzgoji in izobraževanju drugače!

-tj

KAMNIŠKE ANEKDOTE

Pomoč v hudi stiski

Ko je dr. Josip Tomšič opravljaj maturo na gimnaziji v Gorici, je bil v veliki stiski. Kot sin zavednega slovenskega učitelja je bil prepričan, da mu bo profesor latinščine, trd Nemec, izbral kak težji tekst in mu sku-

šal dati slabo oceno. Njegovo stisko je uganil najmlajši član maturitetne komisije veroučitelj dr. Luigi Fogar, sin največjega goriškega bogataša in slovenske matere, kasnejši tržaški škof, ki so ga fašisti pregnali v Rim. Profesor dr. Fogar je mi-

mogrede pogledal na seznam, kjer je imel profesor latinščine napisana vprašanja za kandidate. Tomšiču je namenil neko težko poglavje iz Tacita. Dr. Fogar je šepnil Tomšiču: Imate še dovolj časa, da kupite v knjigarni Tacitovo zgodovino in se pripravite. Profesor latinščine je bil zelo presenečen, ko je kandidat tako dobro prevajal težko poglavje. Ko so bivši dijaki goriške gimnazije praznovali 60-letnico mature, je bil njihov profesor dr. Fogar še živ. Kakor z vsake proslave, so mu tudi to pot poslali pozdrav, za katerega se je vedno ljubeznivo zahvalil.

V nekaj vrstah

Drevesa se sušijo. Kakor marsikje drugje se tudi v Kamniku sušijo topoli. Suhe krhke veje vzdolž ceste v Kamniško Bistrico so lahko usodne za vozila, če ob količkaj močnem vetru padejo na asfalt. Podobno nevarnost predstavljajo tudi sadna drevesa, ki rastejo tik ob cesti pa imajo ob pomanjkljivem oskrbovanju obilo suhih vej. Pozimi se to težje opazi, ko ni listja na drevesih.

Dva zdravniká isto ime. Sin zdravnika dr. Dušan Stare, tudi Dušan, je diplomiral na fakulteti v Ljubljani za zdravnika. Tako bosta odslej dva zdravniká, starejši in mlajši, z istim imenom in priimkom.

Nobena turistična posebnost, pač pa malomarnost. Stanovanjski blok v Medvedovi ulici, ki je last splošnega ljudskega premoženja, se poleg malomarnega vzdrževanja procelja, pred katerim stoji spomenik pesnika Medveda, odlikuje še z redko „posebnostjo“. O tem smo že zadnjič pisali. V strešnem žlebu, ki je obrnjen proti zahodu, rastejo vrbova in topolova drevesa. Očividno to nikogar ne moti, ker rastejo že nekaj let. Za kaj neki porabijo stanarino, ki jo plačujejo stanovalci?

Končno tudi Prešernova ulica Doljni del Prešernove ulice urejajo in ga bodo tlakovali z granitnimi kockami. Do zdaj je bila ta ulica edina v središču mesta, ki je čakala na ureditev. Delo bo končano še pred občinskim praznikom.

Šah med rudarji V Črni so na rudarski praznik organizirali tudi šahovske dvoboje med poedinimi obratnimi oddelki. Za šah je v Črni dolini že od nekdaj živahno zanimanje.

Dobrodošli načrti. Diplomirani inženir arhitekt Marinka Pivk je za svojo diplomsko nalogo izdelala načrte za ureditev obstoječih in novih športnih naprav v Kamniku. Seveda nas zanima, kako si mlada arhitektka to zamišlja, saj nenehno poudarjamo, da so naše športne naprave potrebne obnove.

I. Z.

OBVESTILO

Komisija za izgradnjo DOMA UPOKOJENCEV V KAMNIKU potrebuje in vabi k sodelovanju več sodelavcev za naslednja delovna mesta:

- računovodja
- blagajnik — materialni knjigovodja
- tajnica
- ekonom — šofer
- glavna medicinska sestra
- dve medicinski sestri
- dve negovalki
- glavna kuharica
- dve kvalificirani kuharici
- polkvalificirani kuharici
- dve kuhinjski pomočnici
- štiri servirke
- gospodinja
- hišnik — šofer (mizar ali ključavničar)
- pet sobaric
- perica
- likarica
- šivilja
- dve snažilki

Osební prejemki po samoupravnem sporazumu. Stanovanj ni, razen za hišnika, za katerega je zagotovljeno dvosobno komfortno stanovanje v domu.

Za vsako delovno mesto se zahteva predpisana strokovna izobrazba.

Ponudbe sprejema in informacije se dobe pri Društvu upokojencev v Kamniku, Kolodvorska ulica št. 5.

Nastop delovnega razmerja predvidoma v mesecu oktobru 1974 oziroma po dogovoru.

KOMISIJA za izgradnjo

Doma upokojencev v Kamniku

NOV INDUSTRIJSKI OBRAT UTOK: OB OBČINSKEM PRAZNIKU BO DO ODPRLI OBRAT PLASTIKE NA BAKOVNIKU

SPREJEM V DOM UPOKOJENCEV V KAMNIKU

Društvo upokojencev v Kamniku obvešča vse zainteresente, ki se zanimajo za sprejem v oskrbo v domu upokojencev v Kamniku, da se pismeno prijavijo.

Prijave sprejema Društvo upokojencev v Kamniku, Kolodvorska ulica št. 5.

Delovni kolektivi čestitajo ob Dnevu vstaje in občinskem prazniku!

Čestitkam ob občinskem prazniku se pridružuje tudi

**LONČARSKA
OBRATNA ZADRUGA
KOMENDA**

**Obrtno podjetje
„USLUGA“
Kamnik**

se pridružuje čestitkam ob občinskem prazniku!

**GOZDNO GOSPODARSTVO LJUBLJANA
OBRAT KAMNIK**
čestita za občinski praznik – 27. julij!

Vsem gostom in občanom
čestita ob občinskem prazniku – 27. juliju

**GOSTINSKO
PODJETJE
„PLANINKA“
IZ KAMNIKA**

**KOMUNALNO PODJETJE
KAMNIK**

čestita ob občinskem prazniku vsem občanom Kamnika in se priporoča s svojimi uslugami!

**LJUBLJANSKA BANKA
– podružnica Kamnik**

čestita vsem vlagateljem in delovnim ljudem za občinski praznik!

**MESO
KAMNIK**

čestita ob občinskem prazniku vsem cenjenim odjemalcem in delovnim ljudem!

**ŽIVILSKA INDUSTRIJA
KAMNIK**

čestita ob občinskem prazniku in ob dnevu vstaje in priporoča svoje kvalitetne proizvode!

**ŽITO OBRAT
„VESNA“
KAMNIK**

pekarna in slaščičarna
čestita vsem občanom ob občinskem prazniku – 27. juliju!

OBRATNO PODJETJE „Zarja“ KAMNIK

čestita vsem delovnim ljudem ob občinskem prazniku in se priporoča za:

- elektroinstalacije
- instalacije, vodovodne instalacije, centralno kurjavo, klimatske instalacije, kovinske konstrukcije, kleparstvo,
- plesk, pleskarstvo, slikarstvo in steklarstvo

Industrijsko podjetje „ALPREM“ – Kamnik

Priporoča svoje izdelke in usluge:

- izdelovanje in montaža oken, vrat, vetrolobov, pregradnih sten, fasad itd.
- iz aluminija,
- opremo za samopostrežne in klasične trgovine vseh vrst,
- vrbno ključavničarstvo.

Ob občinskem prazniku – 27. juliju – čestita vsem delovnim ljudem

**Splošno gradbeno podjetje „GRADITELJ“
Kamnik, Maistrova 7**

čestita ob občinskem prazniku – 27. juliju – vsem občanom in poslovnim prijateljem!

Priporoča svoja kvalitetna gradbena dela, ki jih opravlja hitro, solidno in poceni!

Tovarna usnja Kamnik

proizvaja:

- vse vrste svinjskega usnja za oblačilno in obutveno stroko in vam nudi:
- usnjeno konfekcijo in plastično obutev.

Se priporočamo in čestitamo ob občinskem prazniku – 27. juliju – vsem občanom in poslovnim prijateljem!

**MENINA – tovarna pogrebne opreme
KAMNIK – Šmarca**

čestita vsem delovnim ljudem ob občinskem prazniku!

čestita ob občinskem prazniku – 27. juliju – vsem delovnim ljudem!

**KOČNA
v Kamniku**

trgovsko podjetje na veliko in malo

čestita vsem občanom in delovnim kolektivom ob občinskem prazniku!

**DELOVNI KOLEKTIVI
ČESTITAJO
OB DNEVU
VSTAJE
IN
OBČINSKEM
PRAZNIKU!**

čestita vsem občanom in delovnim kolektivom ob občinskem prazniku – 27. juliju!

Svilanit kamnik

čestita vsem svojim kupcem za občinski praznik in priporoča svoje izdelke:

- FROTIR BRISAČE
- FROTIR PLAŠČE ZA DOM IN PLAŽO
- MODNE KRAVATE

TITAN KAMNIK

tovarna kovinskih izdelkov in livarna proizvaja:

- fitege črne in pocinkane – ključavnice navadne in cilindrične, gospodinske strojčke, ulitke za sive in tempera litine

Cenjenim odjemalcem priporočamo naše izdelke in jim čestitamo za dan vstaje in občinski praznik 27. juli.

SVIT KAMNIK

čestita ob občinskem prazniku in priporoča svoje izdelke za široko potrošnjo:

- purol, neostik, mebloton, lesk, motogril kot tudi tehnično keramiko, elektroizolacijski material, modne gumbel!

● ŠE ENKRAT:

O srednješolskem centru – javna razprava

V junijski številki Kamniškega občana me je kot mnoge druge občane in delovne ljudi občine nemalo začudil članek pod naslovom: „O srednješolskem centru javna razprava“. Pisec članka ni menil za potrebno, da bi se podpisal. V svojem prispevku želim informirati javnost o dejstvih glede izgradnje centra in odločno zavreči neinformiranost, če ne zlonamernost pisca članka o gradnji centra.

Vsebina objavljenega članka je v nasprotju s sprejetim programom izgradnje izobraževalno-vzgojnih objektov za obdobje 1974–1978, za katerega so se odločili delovni ljudje po obširni javni razpravi (september–december 1973) z 72 % DA od vseh volivnih upravičencev.

Ena temeljnih pravic delovnih ljudi je nesporno neposredno odločanje o delitvi dohodka. Ko so se delovni ljudje in občani v 4-mesečni javni razpravi (v njej je sodelovalo preko 1000 ljudi) odločili za program izgradnje šol in varstvenih ustanov 1974–1978, nismo pričakovali, da se bo našla skupina ali posamezniki, ki bodo želeli ponovno razpravo o gradnji srednjestroskovnega centra.

V Kamniku smo se edini pred sprejetjem ustave z referendumom odločili o sorispevanju sredstev delovnih ljudi iz dohodka. O tem so prej sklepali samoupravni organi.

Ali se pisec članka zaveda, da so njegove navedbe protistavne in v nasprotju s statutom občine Kamnik (Ur. vestnik Gorenjske, št. 6, z dne 20. marca 1974), še posebno s 25., 107., 131 in 132. členom. O spremembi programa nima pravice odločati noben organ, še manj skupina ali celo posameznik. Smešno je, kar predlaga pisec, saj smo vendar na številnih delovnih dogovorih v TOZD, KS, v družbenopolitičnih organizacijah in na družbenopolitičnem zboru, obravnavali, tehtali probleme, ki so izredno pereči prav na izobraževalnovzgojnem področju. Ki meni pisec, da imajo delovni ljudje dovolj časa za razpravo o zadevah, ki so bile že sprejete na demokratičen način. Predlagam, da pisec preuči številna gradiva v zvezi s programom izgradnje izobraževalnih in varstvenih objektov 1974–1978.

Številni programi, ki so bili demokratično sprejeti, so izvršeni ali v fazi izvrševanja. Delovni ljudje ob neposrednih odločitvah najuspešneje razrešujejo probleme v skladu s svojimi možnostmi. Delovni ljudje so bili in so pripravljeni, da s svojimi napori prispevajo k uresničitvi sprejetih programov. Naše izkušnje prav takšno trditve potrjujejo.

Po skoraj enoletni javni razpravi smo na osnovi referenduma marca 1971 sprejeli razvojne programe krajevnih skupnosti za obdobje 1971–1976. Pisec priporoča, da se potrdi proučiti, kako se ti programi izvajajo.

Po šestmesečni javni razpravi smo v občini sprejeli program stanovanjske izgradnje za obdobje 1971–1976. Sočasno smo se družbeno dogovorili o prispevnih stopnjah za stanovanjsko izgradnjo.

Organizacija socialistične zveze je organizirala javno razpravo o programu izgradnje objektov za telesno kulturo in rekreacijo.

Imeli smo javno razpravo o srednjeročnem planu razvoja občine Kamnik 1971–1975, ki je trajala več kot eno leto.

Omeniti moram, da je prav javna razprava opozorila na slabe pogoje izobraževanja mladine Kamnika in širšega območja na šolah II. stopnje. V prvem osnutku ni bila predvidena gradnja srednješolskega centra. Široka, ustvarjalna in kritična javna razprava je spodbudila skupščino in druge dejavnike v občini, da smo program razvoja občine 1971–1975 pravočasno sprejeli in nato še poseben program za vzgojnoizobraževalne objekte 1974–1978. Ali ni to dovolj demokratično?

Izhodišča za pripravo programa izgradnje srednješolskega centra je bilo prav v ugotovitvi, da glede izobraževalnega produkta naša občina zaostaja, da mladina Kamnika in širšega območja nima možnosti izobraževanja na šolah II. stopnje, razen na gimnaziji. V ostale šole se vozi v Ljubljano, ki pa so prenatrpane, vezane z velikimi stroški staršev itd. To onemogoča, da predvsem delavska in kmečka mladina v večjem številu nadaljuje šolanje na II. stopnji. Za občini Kamnik in Domžale je značilno, da smo pri izobraževanju mladine na šolah II. stopnje v velikem zaostanku.

Srednjestroskovni center bo omogočil šolanje mladine v splošni smeri – gimnazija, ekonomska srednja šola, administrativna šola – in omogočil izobraževanje mladine v tehničnih smereh, ki so za Kamnik in širše območje potrebne. Razvojni program SR Slovenije – predvideva, da do 1985. leta 70 % mlade generacije zaključuje šolanje na II. stopnji. V Kamniku je ta delež trenutno 50 %.

Zakaj so bili do sedaj sprejeti programi uspešno izvršeni? Po mojem prepričanju prav zato, ker so delovni ljudje in občani ustvarjali programe, o njih javno razpravljali, jih demokratično sprejemali (dva z referendumom) in kontrolirali njihovo izvajanje.

Ali so programi preoptimistični ali ne? Ocenimo na tem, da so dali in bodo dali delovni ljudje sami. Osebo sem se vedno zavzemal za optimalno načrtovanje, ker nas prav to z veliko vneto in z vsem žarom angažira za uspešno izvršitev postavljenih nalog. Plan mora težiti v procesu samoupravnega sporazumevanja in dogovarjanja k optimalnemu družbenemu in ekonomskemu razvoju.

O srednjeročnem planu razvoja občine 1971–1975 je bilo mnogo dilem, ali bomo izvršili skupne naložbe ca 710 milijonov N dinarjev. Prepričan sem, da bo izvršitev srednjeročnega plana 1975. leta pokazala uspešnost predvidevanj. Investicijske naložbe bodo dosežene, čeprav bodo po sektorjih nastale razlike med predvidenim in doseženim.

Plan – program mora biti mobilizacijski družbeni dokument. Programskim ciljem moramo podrediti naše vsakodnevno ravnanje.

Res je, da je s sprejetjem programa izobraževalnovzgojnih objektov 1974–1978 storjena najpomembnejša faza, čaka nas najtežja faza, to je realizacija.

Ne bo dobro, če bomo samo razmišljali in čakali z izgradnjo centra, zato se zavzemam, da vsa sredstva iz dohodka delovnih organizacij (sklada za razvoj družbenih služb) na osnovi družbenega dogovora za 1974., 1975. in 1976. leto namenimo za izgradnjo centra. Skupščina občine Kamnik je že sprejela sklep o najetju 6.000.000 N dinarjev kredita, ki ga trenutno ni možno pridobiti (zakonske ovire). Januarja 1974. leta je skupščina s posebnim vlogom zaprosila Izobraževalno skupnost SR Slovenije za sofinanciranje v višini 6.000.000 N dinarjev, kar je v skladu s podpisom dogovora o 30 % sofinanciranju programov šol II. stopnje in dijaških domov.

Srednjestroskovni center v občini Kamnik je usklajen z mrežo srednjestroskovnih šol v SR Sloveniji.

Finančna konstrukcija je mnogo lažja kot realizacija, tega se dobro zavedam. Zato je potrebno poiskati premostitvene kredite od 1 do 5 let ter na zakoniti osnovi pričeti z gradnjo. Pri opremlitvi bi bilo možno v I. fazi zmanjšati investicijo za 2,5 milijona N dinarjev. Z izgradnjo oziroma vsaj z oddajo gradbenih del (pogodbeno) moramo pričeti v letošnjem letu.

Celotni program zahteva 32 milijonov N dinarjev sredstev (srednjestroskovni center, šola Duplica in varstvene ustanove) po cenah iz leta 1973.

Inflacija in povečani stroški bodo zahtevali večji znesek, toda hkrati se bo povečal tudi prispevek iz dohodka delovnih organizacij, ki je bil predviden v višini 12 milijonov N dinarjev. Predvidevam, da bo povečan tudi prispevek iz dohodka delovnih organizacij, ki je bil predviden v višini 12 milijonov N dinarjev. Predvidevam, da bo inflacija imela približno enak vpliv na cene in dohodek skladov.

Pisec razmišlja o umestnosti lokacije. K temu moram pripomniti, da bo tako za center kot osnovno šolo Frana Albrehta skupna kotlovnica, da so tu deloma že zgrajene primarne komunalne naprave, da bo skupna večja telovadnica, itd., kar vse poceni gradnjo centra. Kolikor bi gradili na povsem novi lokaciji, bi predračunska vrednost ne bila 17 milijonov N dinarjev po cenah december 1973, temveč mnogo več.

Predlagam, da javno razpravljamo, kako bomo center čimprej zgradili, kako bomo mladini Kamnika in širšega območja omogočili strokovno izobraževanje s sodobno tehnologijo pouka, da uredimo primerne prostore za telovadbo. Že danes imamo skoraj četrtino mladine, ki ni sposobna za služenje vojaškega roka itd.

Vsceno se bralcem opravičujem, ker objavljeni članek kaže, da pisec ne živi v Kamniku, gotovo pa ne s Kamnikom, zato sem v odgovoru na pričujoč članek nekoliko obširnejši.

VINKO GOBEC

Rudnik kaolina ČRNA-KAMNIK

razpisuje za šolsko leto 1974/75 naslednje štipendije:

- 1 – **pravna fakulteta** (lahko višja upravna šola ali šola za organizacijo dela)
- 2 – **ekonomska srednja šola**
- 1 – **tehniška šola za strojno stroko**
- 1 – **tehniška šola za elektro stroko**
- 1 – **tehniška šola za gradbeno stroko**
- 4 – **rudarska industrijska šola**

SVILANIT – KAMNIK

tekstilna tovarna
TOZD FROTIR

sprejme na delo

– **20 DELAVK NA DELOVNO MESTO STROJNE ŠIVALKE**

Prijavijo se lahko tudi novinke od 15. leta dalje, za katere bomo organizirali tečaj za poklic industrijske šivilje.

Vse interesentke naj se javijo čimprej v kadrovsko socialnem oddelku podjetja, kjer bodo dobile nadaljnje informacije.

Ob 10. obletnici posebne šole na Homcu

Letos poteka 10 let, odkar uspešno deluje posebna osnovna šola na Homcu. Zato bi bilo prav, da bi občani kamniške in domačjske občine več zvedeli o njeni zgodovini.

Že leta 1960 je bil ustanovljen pri II. osnovni šoli v Domžalah posebni oddelk za težko učljive otroke, ki ga je obiskovalo 14 otrok. Število teh otrok pa je iz leta v leto naraščalo.

Leta 1964 je domačjska občinska skupščina sprejela odlok o ustanovitvi posebne osnovne šole na Homcu. Zato je bilo potrebno obnoviti šolske prostore bivše osnovne šole. Poslopje so obnovili v štirih mesecih. Vpisalo se je 42 otrok. Na šoli je poučevalo pet učnih moči. Do leta 1965 je šola financirala samo domačjska občina, pa čeprav je bilo veliko otrok tudi iz kamniške občine. Šele z letom 1969 je pričela plačevati zanj tudi kamniška občina. Število otrok pa je naraščalo iz leta v leto. Do leta 1972 je to šolo obiskovalo že 359 otrok; v celoti pa jo je končalo prek 100 otrok, od teh jih je približno 52 v proizvodnji.

Šola je imela prva leta velike težave ne samo v zvezi z denarjem, še večje pa, ker ni doživela podpore in razumevanja pri odločujočih dejavnikih, starših, pa tudi pri nekaterih prosvetnih ustanovah ne. Veljala je kot šola za neumne otroke. Starši so se bali, da bodo tako njihovi otroci zaznamovani za vse življenje. Z leti se je nezaupanje tajalo, vse bolj se je odkrivala potrebnost te šole. Danes obiskuje to šolo prek 200 otrok; dva oddelka pa delata v Moravčah. Šolski prostori postajajo vse bolj neustrežni. Šola nima telovadnice, ne potrebnih prostora za jedilnico, za dnevno varstvo, za razne izvenšolske dejavnosti. Več kot 90 odstotkov otrok se vsak dan vozi v

torov za jedilnico, za dnevno varstvo, za razne izvenšolske dejavnosti. Več kot 90 odstotkov otrok se vsak dan vozi v

trebno tudi tem otrokom zagotoviti boljše pogoje za njihov razvoj, da bodo postali koristni člani naše družbe, da bodo spo-

POSEBNA OSNOVNA ŠOLA NA HOMCU

šolo z avtobusi, tudi po 25 km daleč. Prav zaradi tega bo nujno potrebno čimprej misliti na gradnjo novega šolskega poslopja. To pa je stvar obeh občin. Vodstvo šole ter delovni kolektiv načrtujeta za naprej:

- ustanovitev poklicnega razreda
- ustanovitev oddelka za delovno usposabljanje teže prizadetih
- ustanovitev zaščitne delavnice za absolvente šole

- gradnjo novega šolskega poslopja. Ko je odprla letošnjo razstavo likovnih in tehničnih izdelkov učencev šole v Domžalah, je ravnateljica Ogorevčeva zaključila svoj govor s pomembnimi besedami:

Prepad med zdravimi, polno čutečimi otroki, in tistimi, ki so tako ali drugače prizadeti, se pogloblja iz dneva v dan. Korenine socialnih razlik se nedvomno porajajo tu. Vendar je po-

sobni na svojih delovnih mestih graditi zdrave medsebojne odnose brez manjvrednostnih kompleksov. Če pa hočemo doseči ta cilj, je nujno začeti z gradnjo nove šole, ki bo ustrezala normativom; šole, ki bo izravnala razlike med otroki, da bo tudi njim zagotovljena lepša prihodnost.

Razstavo si je ogledalo veliko občanov iz obeh občin, pa so bili navzoči mnogi predstavniki naših šol in družbenopolitičnih organizacij ter obeh skupščin. Navzoči so bili predstavniki zavoda za zaposlovanje delavcev iz Kamnika in predstavniki POŠ iz Zagorja, Trbovelj in Hrastnika.

Ob jubileju želimo vodstvu in kolektivu šole še mnogo uspehov pri njihovem težkem delu, ki ga ni moč plačati z nobenim denarjem, in da bi se jim kaj kmalu izpolnila velika želja - novo šolsko poslopje.

Nace Vodnik

JUBILEJ MOŠČANSKIH GASILCEV

Prvo julijsko nedeljo so gasilci v Mostah praznovali 45-letnico ustanovitve svojega društva. Ob tej priložnosti so pripravili mimohod gasilcev in narodnih noš. Pozabili niso tudi na najstarejše člane, ki so bili med ustanovitelji društva. Leti so se peljali na posebnem okrašenem vozu. V sprevidu smo videli tudi staro motorko, ki je dolga leta služila svojemu namenu. Ko so se udeleženci proslave zbrali na slavnostnem prostoru, je zbranim orisal zgodovino društva od njegove ustanovitve l. 1929 do danes sedanjí predsednik GD Moste Vilko Plevel.

Društvo je ob ustanovitvi štel 48 članov iz Most, Žej in Suhadol. Med glavnimi pobudniki je bil Jože Hočevar iz Žej, prvi predsednik pa Anton Stebe. Leta 1931 so zgradili gasilski dom, leto pozneje pa so nabavili tudi gasilski voz. Kot posebnost velja omeniti, da je bilo društvo organiziralo nekakšno obliko samopomoči, s katero so si vaščani pomagali med seboj ob večjih nesrečah.

Mnogi člani društva so sodelovali v NOB. Gasilsko društvo

ČLANI GASILSKEGA DRUŠTVA MOSTE OB NJEGOVI USTANOVITVI LETA 1929

je zelo aktivno v vseh akcijah v okviru krajevne skupnosti. V zadnjih dveh letih so gasilci v Mostah posvetili veliko skrbi nabavi nove opreme. Predlanskim so kupili novo moderno brizgalno, lani pa gasilski avtomobil-kombi. Preuredili in obnovili so tudi gasilski dom. Čaka jih še obnova stolpa, pri

čemer pa jih ovira neurejeno obrežje Tunjščice. O tem smo že pisali. Vodna skupnost bo morala pohiteti z deli, drugače se zna zgoditi, da bo voda spodnesla temelje stolpa. Delovnim gasilcem v Mostah ob njihovem jubileju tudi naše iskrene čestitke!

-lj

ZAHVALA

Ob zaključku mandatne dobe skupščine občine Kamnik se vsem temeljnim organizacijam združenega dela v gospodarstvu in družbenih dejavnostih, samoupravnim organom, družbenopolitičnim organizacijam, zaposlenim v upravi, sodstvu in milici, delovnim ljudem in občanom pristočno zahvaljujem za ustvarjalno sodelovanje pri samoupravnem in družbeno-ekonomskem razvoju občine.

Se posebno se zahvaljujem vsem odbornikom, članom raznih organov občinske skupščine, svetom in predsednikom krajevnih skupnosti ter vodstvom organizacij združenega dela. Z nenehnimi naporimi delovnih ljudi in občanov smo uspeli uresničiti programsko izhodišča, sprejeta v 1969. letu. Prav tako smo zaradi aktivnega odnosa vseh delovnih ljudi in občanov v občini uspeli začrtati nadaljnjo politiko družbenoekonomskega razvoja občine.

V tem času so delovni ljudje prispevali poleg rednih obveznosti še sredstva v obliki samopriskupkov za urejanje nekaterih problemov, ki so bili življenjskega pomena za razvoj občine.

Osebnostno se moram zahvaliti za vso podporo, ki sem jo dobil v sedemletnem mandatnem obdobju kot predsednik občinske skupščine.

Občanom Kamnika želim mnogo uspehov pri nadaljnjem razvoju občine ter se hkrati zahvaljujem za zaupanje, ki mi je bilo dano pri delegiranju za delegata zveznega zbora skupščine SFRJ.

VINKO GOBEC

Kje so kadri za novi vrtec?

Le nekaj mesecev nas loči od odprtja novega otroškega vrtca na Bakovniku, ki bo prav gotovo najlepša kamniška vzgojno-varstvena ustanova. Potrebna je Kamniku in zato smo vsi zaposleni pri spevali svoj denar. Toda v tem trenutku ne moremo trditi, da bodo v bakovniškem vrtcu zaposleni šolani vzgojitelji. O tem problemu je na nedavni seji občinske skupščine spregovorila dele-

garka Mala Drčar in poudarila, da bi bila nujno potrebna pomoč iz solidarnostnega sklada za zidavo stanovanj. Brez stanovanj namreč ne bomo uspeli dobiti novih vzgojiteljev. Poudariti pa moramo, da jih nihče ni štipendiral, čeravno bi se za štipendije le dobil denar. Ko je pred letom o istem problemu spregovorila predstavnica otroškega vrta Antona Medveda, so ji dejali, da

vzgojiteljev za vrtec ni težko dobiti in razprave je bilo konec.

Denarja v proračunu ni, je poudaril predsednik izvršnega sveta občine Kamnik Alfonz Boltar. Iz vsega tega pa sledi poduk. Ne le zidovi in stroji, tudi delavci so potrebni novi tovarni. Mar je v vzgoji in izobraževanju drugače!

-tj

KAMNIŠKE ANEKDOTE

Pomoč v hudi stiski

Ko je dr. Josip Tomšič opravljaj maturo na gimnaziji v Gorici, je bil v veliki stiski. Kot sin zavednega slovenskega učitelja je bil prepričan, da mu bo profesor latinščine, trd Nemec, izbral kak težji tekst in mu sku-

šal dati slabo oceno. Njegovo stisko je uganil najmlajši član maturitetne komisije veroučitelj dr. Luigi Fogar, sin največjega goriškega bogataša in slovenske matere, kasnejši tržaški škof, ki so ga fašisti pregnali v Rim. Profesor dr. Fogar je mi-

mogrede pogledal na seznam, kjer je imel profesor latinščine napisana vprašanja za kandidate. Tomšiču je namenil neko težko poglavje iz Tacita. Dr. Fogar je šepnil Tomšiču: Imate še dovolj časa, da kupite v knjigarni Tacitovo zgodovino in se pripravite. Profesor latinščine je bil zelo presenečen, ko je kandidat tako dobro prevajal težko poglavje. Ko so bivši dijaki goriške gimnazije praznovali 60-letnico maturo, je bil njihov profesor dr. Fogar še živ. Kakor z vsake proslave, so mu tudi to pot poslali pozdrav, za katerega se je vedno ljubeznivo zahvalil.

V nekaj vrstah

Drevesa se sušijo. Kakor marsikje drugje se tudi v Kamniku sušijo topoli. Suhe krhke veje vzdolž ceste v Kamniško Bistrico so lahko usodne za vozila, če ob količkaj močnem vetru padejo na asfalt. Podobno nevarnost predstavljajo tudi sadna drevesa, ki rastejo tik ob cesti pa imajo ob pomanjkljivem oskrbovanju obilo suhih vej. Pozimi se to težje opazi, ko ni listja na drevesih.

Dva zdravnikata isto ime. Sin zdravnika dr. Dušan Stare, tudi Dušan, je diplomiral na fakulteti v Ljubljani za zdravnika. Tako bosta odslej dva zdravnika, starejši in mlajši, z istim imenom in priimkom.

Nobena turistična posebnost, pač pa malomarnost. Stanovanjski blok v Medvedovi ulici, ki je last splošnega ljudskega premoženja, se poleg malomarnega vzdrževanja procelja, pred katerim stoji spomenik pesnika Medveda, odlikuje še z redko „posebnostjo“. O tem smo že zadnjič pisali. V strešnem žlebu, ki je obrnjen proti zahodu, rastejo vrbova in topolova drevesa. Očividno to nikogar ne moti, ker rastejo že nekaj let. Za kaj neki porabijo stanarino, ki jo plačujejo stanovalci?

Končno tudi Prešernova ulica Doljni del Prešernove ulice urejajo in ga bodo tlakovali z granitnimi kockami. Do zdaj je bila ta ulica edina v središču mesta, ki je čakala na ureditev. Delo bo končano še pred občinskim praznikom.

Šah med rudarji V Črni so na rudarski praznik organizirali tudi šahovske dvojboje med poednimi obratnimi oddelki. Za šah je v Črni dolini že od nekdaj živahno zanimanje.

Dobrodošli načrti. Diplomirani inženir arhitekt Marinka Pivk je za svojo diplomsko nalogo izdelala načrte za ureditev obstoječih in novih športnih naprav v Kamniku. Seveda nas zanima, kako si mlada arhitektka to zamišlja, saj nenehno poudarjamo, da so naše športne naprave potrebne obnove.

I. Z.

OBVESTILO

Komisija za izgradnjo DOMA UPOKOJENCEV V KAMNIKU potrebuje in vabi k sodelovanju več sodelavcev za naslednja delovna mesta:

- računovodja
- blagajnik - materialni knjigovodja
- tajnica
- ekonom - šofer
- glavna medicinska sestra
- dve medicinski sestri
- dve negovalki
- glavna kuharica
- dve kvalificirani kuharici
- polkvalificirani kuharici
- dve kuhinjski pomočnici
- štiri servirke
- gospodinja
- hišnik - šofer (mizar ali ključavničar)
- pet sobaric
- perica
- likarica
- šivilja
- dve snažilki

Osební prejemki po samoupravnem sporazumu. Stanovanj ni, razen za hišnika, za katerega je zagotovljeno dvosobno komfortno stanovanje v domu.

Za vsako delovno mesto se zahteva predpisana strokovna izobrazba.

Ponudbe sprejema in informacije se dobe pri Društvu upokojencev v Kamniku, Kolodvorska ulica št. 5.

Nastop delovnega razmerja predvidoma v mesecu oktobru 1974 oziroma po dogovoru.

KOMISIJA za izgradnjo Doma upokojencev v Kamniku

NOV INDUSTRIJSKI OBRAT UTOK: OB OBČINSKEM PRAZNIKU BO DO ODPRLI OBRAT PLASTIKE NA BAKOVNIKU

SPREJEM V DOM UPOKOJENCEV V KAMNIKU

Društvo upokojencev v Kamniku obvešča vse zainteresente, ki se zanimajo za sprejem v oskrbo v domu upokojencev v Kamniku, da se pisмено prijavijo.

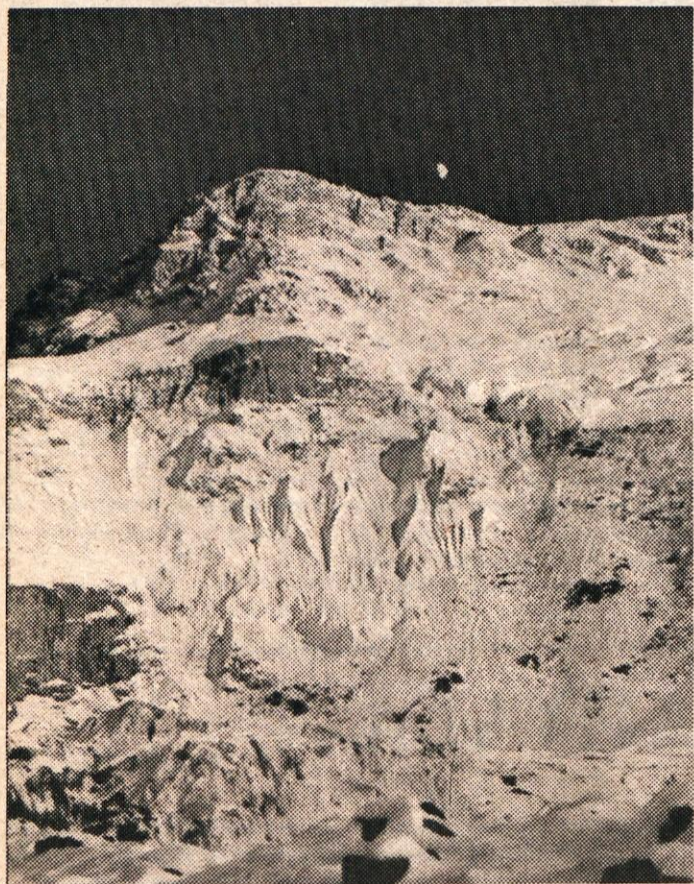
Prijave sprejema Društvo upokojencev v Kamniku, Kolodvorska ulica št. 5.

Še nekaj o letošnji jugoslovanski odpravi na Himalajo

Želja skoraj vsakega gornika je, da bi obiskal Himalajo, to „streho“ sveta, kjer stojijo najvišje gore našega planeta: Comolungma, Čogori, Kangčenzenga, Lhotse, Makalu, Čo Oju, Manaslu,

privoščiti kaj več, posebno še, ko so prošnjo za Nanda Devi Indijci zavrnili.

Naslednja JAHO si je za svoj cilj zastavila osvojitve 7902 m visoki Kangbačen v pogorju tretje najvišje gore

KANG BAČEN (7902m) – CILJ V. HIMALAJSKE ODPRAVE

Nanga Parbat, Anapurna, Gašerbrum 1, Broad Peak, Gašerbrum 2, Šiša Pangma in še cela vrsta sedemtisočakov in nižjih vrhov. Dolga stoletja so ti orjaki gostili samo viharje, mraz, sneg in led, zaviti v legende in pripo-

sveta Kangčendzenga. Zaradi nepričakovanega poslabšanja vremena in ne najbolj-šega vodstva ekspedicija ni dosegla vrha in se je morala umakniti borih 250 m pod njim. Uspelo pa ji je odkriti pravo smer dostopa in priti

In tako se letos spet pripravlja odprava v Himalajo, tokrat pa resnično na Kangbačen. Nepalska vlada je že dala dovoljenje za ta vrh in prve dni avgusta bo odprava krenila na pot z upanjem, da ji bodo vreme in razmere bolj naklonjene kakor pa so bile prejšnjim odpravam.

Kot smo že pisali v prejšnji številki Kamniškega občana, se bodo te odprave udeležili tudi trije člani kamniškega planinskega društva. Dovolite, da vam jih danes bežno predstavimo.

Prvi je Tone Škarja, ki vodi celotno odpravo, koordinira in organizira delo in skrbi za stotine malenkosti, da vse teče čimbolj gladko. Rojen je 15.1.1937, poročen in ima dva otroka. Po poklicu je elektrotehnik, zaposlen pri Elektro Ljubljana, stanuje pa v Mengšu. Že dolgo časa je amaterski fotograf, poleg tega pa tudi pisec. Je dolgoletni član kamniškega planinskega društva, aktivno pleza vse od leta 1956. Bil je načelnik Alpinističnega odseka, sedaj pa je član upravnega odbora PD Kamnik, član AO Kamnik in načelnik postaje GRS v Kamniku. Bil je član 2. JAHO leta 1965 in član jugoslovanske odprave v Kavkazu 1964. leta. V svoji plezalni karieri je naredil okoli 400 vzponov v Kamniških in Julijskih Alpah, Paklencih, v Franciji, Italiji, Avstriji in Kavkazu. Od tega je 8 prvenstvenih letnih (smer Šimenc-Škarja in Trikot v Dolgem hrbtu, Direktna v Štruci, Kamniška v Koglu, vse ocenjene s VI., to je z

tudi član AO Kamnik, pri postaji GRS je pripravnik, trenutno pa je tudi predsednik PD Kamnik. Odkar pleza je opravil okoli 270 plezalnih vzponov v Kamniških in Julijskih alpah, v Paklencih, na Kleku, v Italiji in Avstriji. Od tega je 9 prvenstvenih letnih smeri Lahova in Perčičeva v VEŽICI in Kamniška v Vrščih vse VI težavnostne stopnje, Hunikina smer, smer Geršak-Grčar in SZ, v VEŽICI, Nedeljska, Kukavčeva in Sobotna smer v Planjavi in 9 prvih zimskih ponovitev (Akademika in Perčičeva v VEŽICI, Zajeda v Šitah, Kamniška v Koglu – vse VI težavnostne stopnje itd.) in mnogo drugih preplezanih smeri, od katerih naj omenimo samo najvažnejše: Čopov steber v Triglavu, Aschenbrennerjeva smer v

Travniku, Dularjeva zajeda v Jalovcu, smer Šimenc-Škarja in Trikot v Dolgem hrbtu, Centralni steber dedca, Direktna v Štruci, Rumena zajeda vse VI. težavnostne stopnje in še druge.

Tretji član odprave iz kamniškega PD je Tone Trobevšek, ki je v odpravi zadolžen za kuhinjsko in podobno opremo. Rojen je 24.5.1947, še neporočen, po poklicu PT mehanik, zaposlen pri PTT podjetju v Ljubljani. Stanuje pa v Bistrici. Je dolgoletni član Planinskega društva Kamnik, plezati je začel že s petnajstim leti, to je 1962. Je član kamniškega alpinističnega odseka in aktiven gorski reševalec pri postaji GRS Kamnik. Opravljenih ima čez 200 vzponov v naših

Alpah in v tujini. Leta 1968 je bil tudi član Jugoslovanske odprave na Kavkaz. Preplezal je tudi 5 prvenstvenih letnih vzponov (Majska smer v Planjavi, Jakova smer v Arzeniku, smer Bauman-Trobevšek v Grintovcu, smr Bauman-Trobevšek in centralno smer v Malem Grintovcu). Od ostalih pomembnejših vzponov pa naj omenimo samo nekatere: prva jugoslovanska ponovitev Švicarske smeri v j. steni Les Coutes v Francoskih centralnih alpah, Glava Planjave, Rumena zajeda, smer Modec-Režek v Rzeniku, Centralni steber Rzenika, smer Rodek, Centralni steber v Dedca, Plošče v Skuti itd. ima pa tudi prvo zimsko ponovitev Centralne smeri v malem Grintovcu. B. P.

OB DNEVU MLADOSTI

Mladi med pripadniki oboroženih sil

25. maj – dan mladosti – je bil za 36 mladincev iz osnovnih šol Toma Brejca, Frana Albrehta, Stranj in Komende še poseben praznik. Občinski odbor ZRVS Kamnik jim je omogočil obisk vojašnice Boris Kidrič v Šentvidu pri Ljubljani, s katero kamniški rezervni starešine že več let prijateljsko sodelujejo, sodelovanje pa skušajo še poglobiti in razširiti, predvsem pa vanj vključiti našo mladino. Za ta praznik so jim predstavniki naše armade pripravili poseben program. Tako so si mladi iz Ljubljane in Kamnika po zdravem nagovoru in priložnostnem programu lahko ogledali sodobno vojaško tehniko, med drugim so lahko splezali na tank in vanj, občudovali njegovo okretnost, moč in oborožitev. Prav tako so videli več tehničnih kabinetov, kjer so v prerezih razstavljena razna vojaška vozila in nazorno prikazano njihovo delovanje. Seveda so videli še mnogo drugih zanimivosti, ki jim bodo zagotovo ostale v lepem spominu. Po ogledu so poslušali koncert vo-

jaškega orkestra, ogledali so si vojašnico in prostore, v katerih živijo naši vojaki, nazadnje pa so bili povabljeni še na pravi vojaški „pasulj“. Gotovo je bilo to srečanje z vojaki in starešinami, spredel jih je tudi komandant podpolkovnik Ivan Torkan, nepozabno in edinstveno. Na tak način se mladi neposredno seznanjajo z našimi oboroženimi silami, spoznavajo njihovo tehniko in življenjske pogoje. To pa je tudi naš namen, saj je to ena od oblik privabljanja naše mladine v vojaške šole. Vsi dobro poznamo pomanjkanje slovenskega starešinskega kadra v naši armadi.

Da pa bo ta armada resnično naša, morajo v njenih vrstah sodelovati tudi slovenski starešine. Zato je dolžnost nas vseh, predvsem pa rezervnih starešin, da pomagamo pri usmerjanju mladih v vojaške šole, da jim omogočamo spoznavati pogoje in zahteve teh šol. Mladina se navdušuje za znanost in tehniko, ceni tovarštvo, pogum, borbenost, zvestobo in prijateljstvo. Vse to pa je v polni meri

prisotno v vojaških šolah. Vojaška znanost, njena doktrina, oborožitev in tehnika zahtevajo na eni strani visoko strokovnost, na drugi pa moralno in politično zrele ljudi. Vsi ti elementi naj bi vzpodbudili našo mladino, da bi se v večji meri usmerjali v ta zahteven, vendar lep in plemenit poklic. Pri tem pa ne smemo pozabiti fizične pripravljenosti, saj so le zdravi ljudje kos številnim nalogam, ki jih morajo opraviti poleg strokovnega znanja.

Ce bodo naše šole, družbene, politične organizacije in tudi posamezniki z vsemi sredstvi, ki jih imajo na voljo, predvsem pa z neposrednim stikom z mladimi, usmerjali in vzpodbujali našo mladino za številne vojaške poklice, potem bodo zagotovo vidni tudi rezultati.

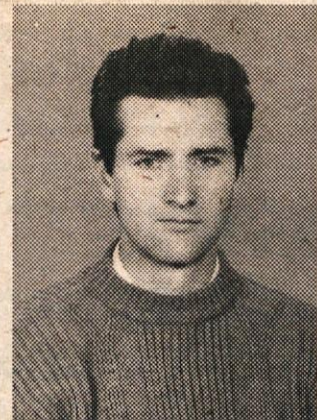
Ob tej priliki naj omenim še to, da so kamniški rezervni starešine prevzeli pokroviteljstvo nad taborniško organizacijo in da bodo tudi na tem področju po svojih močeh pomagali vzgajati in usmerjati naš mladi rod. Dušan Osredkar

TONE ŠKARJA – VODJA HIMALAJSKE ODPRAVE

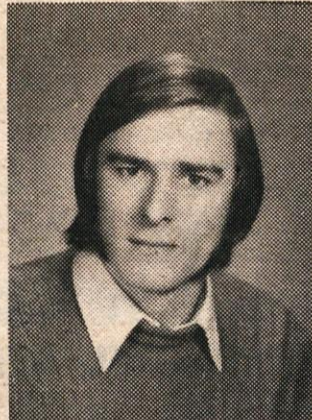
vedke narodov, ki živijo pod njimi. Šele proti koncu prejšnjega stoletja, predvsem pa v tem stoletju so se začele oči raziskovalcev in alpinistov upirati v te mogočne gore. In ker hoče človek kar najhitreje največ doseči, so bili prvi na vrsti predvsem osemstisočaki. Vendar so se dolgo in dobro upirali vsem naskakovalcem. Šele leta 1950 sta bila Maurice Herzog in Luis Lachenal prva človeka, ki sta stopila na vrh, višji od 8000 m. Bila je to Anapurna 1, visoka 8078 m. Nato pa so se zvrstili uspehi: Čomolungma (Mont Everest) in Nanga Parbat 1950, Čogori in Čo Oju 1954, Kangčenzenga in Makalu 1955 in tako naprej, vsi osemstisočaki.

Jugoslovani smo pri tem osvajanju in raziskovanju najvišjega gorstva na svetu dolgo časa stali povsem ob strani. Šele po drugi svetovni vojni so tudi pri nas počasi zorele razmere za lastno ekspedicijo. Tako je leta 1960 krenila na pot naša prva jugoslovanska alpinistična himalajska odprava (JAHO). Se še kdo spominja imen: Debelak, Belac, Mahkota, Kunaver, Kernik, dr. Robič, Jerin. Njen cilj je bil 6690 m visoki Trisul II v Garhwal Himalaji. Jugoslovani si pač za začetek nismo zaradi neizkušenosti mogli

BOJAN POLLAK

tako visoko, kakor ni na tej gori do takrat uspelo še nikomur. Zato je bil tudi cilj 3. JAHO 1969 zopet Kangbačen, da pač dokonča delo, ki ga je začela 2. JAHO. Toda politična situacija v tem delu sveta je bila taka, da nepalska vlada ni dala dovoljenja za vzpon na ta vrh (v Himalaji je namreč potrebno dobiti in plačati dovoljenje za vsak vzpon na vrh katerekoli visoke gore) in zato se je 3. JAHO povzpela na Anapurno. Tudi 4. JAHO leta 1972 ni dobila dovoljenja za Kangbačen in je zato odšla v južno steno Makaluja. Tu je dosegla enega največjih uspehov jugoslovanskega alpinizma v svetovnem merilu, čeprav ni dosegla samega vrha in čeprav se je morala malo pred vrhom stene zaradi viharjev in sneženja obrniti na višini približno 8000 m. Da ta uspeh lahko pravilneje vrednotimo, naj omenim to, da je letošnja avstrijsko-nemška ekspedicija, ki si je za cilj ravno tako zastavila vzpon preko južne stene Makaluja, kljub vsem podatkom, ki so jih zbrali Jugoslovani in kljub vsem odkritim prehodom, dosegla višino komaj približno 7400 m, čeprav so bili v njeni sestavi svetovno znani in slavni alpinisti, kot je Reinhold Messner in drugi.

TONE TROBEVŠEK

najvišjo težavnostno stopnjo, Plošče in Desni steber v Skuti, nad Slapom in smer Humar-Škarja v Planjavi), precej prvih zimskih ponovitev (Bosova smer v Brani itd.) in cela vrsta ostalih preplezanih smeri, od katerih naj omenimo samo najvažnejše: Križ Užbe (Kavkaz) smer. Heckmair-Kroner v severni steni Grands Charmoz, smer Charlet-Platonov v SZ, steni Aig. Verte, smer Cordier v s. steni Les Courtes, Rebuffatova smer v s. steni Dent du Requin v francoskih centralnih alpah, Čopov steber v Triglavu, Zajeda v Šitah, Dularjeva zajeda v Jalovcu, Centralni steber v Arzeniku, Centralni steber Dedca, Akademika smer v Vežici, Rumena zajeda v Koglu, Centralna smer in Glava v Planjavi – vse VI težavnostne stopnje in še cela vrsta drugih vzponov. Kljub 37 letom še vedno aktivno pleza.

Drugi član odprave iz Kamnika je Bojan Pollak, ki je v odpravi zadolžen za prehrano. Rojen je 22.11.1943, poročen, ima dva otroka, po poklicu je diplomirani inženir ladjedelništva in je zaposlen pri podjetju „Titan“ v Kamniku, stanuje tudi v Kamniku. Član Planinskega društva Kamnik je od leta 1955, plezati je začel leta 1966. Od tega leta naprej je

Gospodarska akcija najmlajših ali: »Smo dovolj bogati?«

Pred leti se je neka šola naše občine pozanimala pri raznih gospodarskih organizacijah v Sloveniji, če morda zbirajo razne vrste še uporabne steklenine. Od povsod je bil negativen a „dobronameren“ odgovor: „Pri nas, oprostite, ne. Obrnite se še na ta in ta naslov.“ Povsod odgovor – ne!

„Smo dovolj bogati?“, je nastalo vprašanje, ko je hkrati ležalo v naših shrambah, podstrešjih, kletih, na raznih smetiščih, ob Bistrici in še in še marsikje polno dobre steklenine.

Pred nekaj meseci pa se je naša Živilska industrija ETA Kamnik, za kar jo je treba pohvaliti, obrnila s svojim priporočilom na vse šole v naši občini pa tudi zunaj nje, naj bi šolarji zbirali in ji odprodali več vrst steklenic in kozarcev za vlaganje.

Akcija je stekla kar zadovoljivo. Razredne skupnosti po naših šolah so se zadnje zavzele. Dobri rezultati niso izostali, čeprav bi bili lahko še boljši. Za začetek je sodelovalo 26 osnovnih šol, od tega dve iz kamniške občine, 24 pa iz drugih gorenjskih občin.

Rezultati dajejo takole sliko:

Osnovna šola Frana Albrehta Kamnik – za 6.539 kosov so prejeli učenci 3.030,30 din;

Osnovna šola Toma Brejca Kamnik – za 7.579 kosov 3.233,15 din;

Osnovne šole gorenjskih občin (24) – za 48.260 kosov 18.323,40 din;

Vseh 26 šol – za 62.378 kosov so prejeli učenci 24.586,85 din ali v starih dinarjih 2.458.685, kar je že kar lep znesek.

Kakšne so pripombe razrednikov – mentorjev in predsednikov razrednih skupnosti:

„Letos se je v akcijo vključila dobra polovica razrednih skupnosti, pripravljenost učencev za nadaljnjo akcijo je velika. Razredi bodo med seboj tekmovali in se skušali v akciji približati 100-odstotni udeležbi. – Je vzgojna akcija. V primerjavi z drugimi odku-

povalci naj bi ETA dvignila ceno odkupa, pa bi nabrali še več. Še več bi bilo takih kot letos, ki bi kar z vozički vozili steklenino v podjetje.“

In kaj menijo starši:

„Pravilno in gospodarno, saj nismo tako bogati, da bi še uporabno steklenino metali na smetišča, novo pa kupovali v steklah. Škoda! Prav je, da na to navajamo naše otroke. Tudi sami bodo s svojim delom in akcijo pridobili nekaj dinarjev za šolske potrebščine ali šolski izlet. Za to jih je treba pohvaliti.“

Živilska industrija ETA pa pravi:

„Veseli in zadovoljni smo z začetno akcijo; pričakujemo še več in prosimo šole in njihove razredne skupnosti, naj nadaljujejo z akcijo.“

–ko

TEMELJNA TELESNOKULTURNA SKUPNOST KAMNIK

bo za študij na visoki šoli za telesno vzgojo dodelila štipendije za

– DVA MOŠKA in ENO ŽENSKO.

Za podrobne informacije lahko kandidati prosijo pisмено izvršni odbor TTKS Kamnik – odbor za kadre. Rok za zbiranje prijav je 10. 8. 1974.

Učitelji brez plače

Iz kamniškega okraja. Po pomoti smo 6. junija pisali, da so učitelji kamniškega okraja že prejeli plačo. Toda do sedaj nas ta sreča še ni doletela, čeprav so nam obljubljali, da bomo konec maja dobili vse za nazaj. Toda mesec maj je minil kakor prejšnji meseci in morebiti bo z junijem prav tako. Gotovo mislijo učitelji navaditi stradanja ali pa menijo, da ima vsak toliko kapitala, da kakih osem mesecev lahko preživi sebe in svojo družino. (Ali živimo v urejeni državi ali v anarhiji? Uredništvo) (Slovenski narod, 11. junija 1974).

Upokojenega policijskega komisarja, ki je prebival v Kamniku že več let, 78-letnega dr. Matija Mava so našli 9. junija ubitega v njegovi kopalni uti v Nevljah. Baje ga je ubil neki sorodnik, ki mu ni hotel dati, kar je zahteval. Preiskava bo že odkrila resnico. (Slovenski narod, 12. junija 1974) — (Dr. Matija Mav si je na levem bregu Nevljice malo pod današnjim Mamutovim mostom zgradil leseno kopalno kabino. Po njegovi nasilni smrti je nihče več ni hotel uporabljati.).

I. Z.

Samoupravljanje in delavska kontrola v Titanu

Začetki samoupravljanja segajo v tovarni Titan že dolgih 20 let nazaj. Postopen razvoj in krepitev samoupravnih odnosov ter usklajevanje z novimi ustavnimi dopolnili je prineslo delavcu pomembne pravice, da sam odloča o svojem delu.

V sedanjí fazi razvoja je podjetje organizirano v 2 TOZD in skupnost strokovnih služb. Prvo TOZD tvori livarna z obdelavo. Drugo TOZD pa proizvodnja ključavnic in okovja. Vsaka temeljna organizacija in skupnost strokovnih služb ima svoj delavski svet. Vse tri organizacije so s samoupravnim sporazumom povezane v OZD Titan Kamnik. OZD Titan ima svoj delavski svet, ki ga sestavljajo izvoljeni posamezni člani iz TOZD in skupnosti strokovnih služb. Poleg delavskega sveta ima OZD Titan tudi različne odbore, ki se ukvarjajo s problematiko kot je: gospodarjenje, medsebojna razmerja, nagajevanja, izobraževanje, stanovanjska problematika in zadeve skupnega problema.

Posamezni člani svetov TOZD in člani odbora so bili izvoljeni na predlog družbenopolitičnih organizacij na neposrednih volitvah. Sveti TOZD in skupnost strokovnih služb odločajo o vseh problemih, ki se nanašajo na posamezni TOZD, ki so s samoupravnim sporazumom predvidene, kot skupne zadeve.

Pomembna novost po novih ustavnih določitvah je delavska kontrola. V njej so izvoljeni delavci iz neposredne proizvodnje. Njihova naloga je predvsem nadzorovati izvajanje sklepov samoupravnih organov in ostalega poslovanja podjetja; če so v celoti uresničene določitve nove ustave in pravica odločanja resnično prenesena na delavca. Za vse važnejše odločitve je potrebno soglasje vseh delavcev, ne samo njihovih predstavnikov. Zato se sprejmejo pomembne odločitve kot je: sprejemanje statuta, samoupravnih sporazumov, delitve dohodka, neposredno na zborih delavcev.

Tako ima vsak delavec možnost, da neposredno vpliva na svoj delež dohodka in na uspešno poslovanje celotne organizacije.

Lemič Bojan

Na podlagi 26. člena zakona o lovstvu (Uradni list SRS, št. 22-122/66) izdaja republiški sekretar za kmetijstvo in gozdarstvo

ODLOČBO

o spremembi odločbe o odškodninskem ceniku za povračilo škode na divjadi

Odločba o odškodninskem ceniku za povračilo škode na divjadi (Uradni list SRS, št. 3-2/67) se spremeni tako, da se prečiščeno besedilo glasi:

O D L O Č B A o odškodninskem ceniku za povračilo škode na divjadi

1. Za škodo, prizadejano na divjadi z brezpravnim lovom ali na kakšen drug protizakonit način, se plačuje odškodnina po vrednosti žive divjadi po temle ceniku:

lisica	300	medved	20.000
veverica	200	ris	15.000
velika uharica	1.000	kozorog	20.000
pelikan	1.000	jelenjad	9.000
štorklja	1.000	danjak	8.000
ribji orel	1.000	muflon	7.000
kašar	1.000	srnjad	3.000
sršnar	1.000	divji prašič	3.000
orel	2.000	svizec	2.000
krokar	400	divji petelin	3.000
postovka	100	ruševac	2.000
poljska jerebica	400	droplja	2.000
kotorna	500	divja mačka	1.000
divja raca	300	kuna	1.000
potapljavci	200	dihur	200
čaplje (razen sive)	500	hermelin	100
galeb	300	podlasica	100
ključnač	250	pižmovka	100
belka	500	planinski zajec	1.000
gozdni jereb	500	poljski zajec	600
prepelica	200	fazan	400
golobi in grlice	200	jazbec	300

Cene veljajo za kos divjadi ne glede na spol, starost in kakovost.

2. Jajca pernate divjadi, našete v tem ceniku, in zarodki iz druge polovice dobe brestosti pri uničeni divjadi se računajo po polovični ceni ustrezne divjadi.

Zarodki iz druge polovice dobe brestosti morajo biti izkazani z veterinarskim potrdilom.

3. Ta odločba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS, št. 323/A-59/72-II/LA.

Ljubljana, dne 29. januarja 1973 Republiški sekretar za kmetijstvo in gozdarstvo

Milovan Zidar, dipl. inž. l.r.

Prvi majski tabor mladinskega odseka PD Kamnik v dolini Bele

MLADI PLANINCI V DOLINI BELE

V dneh letošnjih prvomajskih praznikov je zaživel zatrep doline Bele pod Rzenikom in Vepico. Člani MO PD so skupaj s taborniki postavili šotore za enotedensko bivanje. Vreme jim ni bilo najbolj naklonjeno. Kljub velikemu optimizmu in dobri volji, je veter le redko pregnal oblake in meglo in pustil prodreti bledorumeni sonce. Takrat so se udeleženci, bilo jih je 27, odpravili na ture. Obiskali so Zeleniške špice, Korošico, Martin steno.

Ves čas je za prehrano skrbel dobro organizirana kuhinja, kar dokazuje dejstvo, da so se vsi udeleženci ob zaključku tabora zdravi vrnili domov. Zato gre precejšnja zasluga in zahvala tovarni Eta, ki je brezplačno prispevala večjo količino konzervirane hrane.

Ta tabor je že tradicionalna akcija MO PD in upamo, da se bo nadaljevala v prihodnjih letih v istem ali še večjem obsegu.

Lojze Jerman

Nova športna igrišča v Komendi

Ko so pred šestimi meseci v Komendi ustanovili športno društvo, je bilo slišati mnogo besed, da je to samo trenutna zagnanost in da bo ta zagnanost po delu tudi prav hitro minila. Vendar pa najtrši pesimisti danes gledajo že drugače. Vidijo, da se je le nekaj premaknilo in da se sadovi dela že kažejo.

Danes, po šestih mesecih ustanovitve športnega društva, imajo urejeno nogometno igrišče, za katerega je bilo potrebno precej naporov in dela, da so iz neravnega travnika plast za plastjo uredili primerno igrišče. Tudi vratnice in opore so si sami uredili in tako prispevali skoraj 600 prostovoljnih delovnih ur. Da igrišče ne sameva, poskrbijo člani in pionirji. Skoraj vsako nedeljo je kakšna nogometna tekma in vidi se prav lep napredek.

Prav gotovo pa je za ljubitelje športa in rekreacije največja pridobitev izgradnja asfaltiranega igrišča. Konstrukcijo za koše in razsvetljavo so člani napravili s prostovoljnim delom, uredili so tudi okolico. Sredstva za asfalt je prispevala TTKS Kamnik, zemljišče pa brezplačno KS Komenda. Tako se hipodrom, ki lahko služi tudi za atletiko — skupaj z nogometnim in košarkarskim igriščem, zaključuje v neko celoto. Prav gotovo pa ne smejo ostati želje Komencečanov po plavalnem bazenu v oblakih. Vsi vemo, kakšna je danes voda v potokih. Prav kmalu bo res potrebno misliti tudi na bazen, za katerega so sami pripravljeni prispevati.

V Komendi je zelo veliko mladine. In za to mladino bi potrebovali strokoven kader. Nujno bi potrebovali trenerja za

člane, ki si želijo tekmovalj v ljubljanski nogometni podvezi.

V šahovskem klubu imajo svoj kader, strokovno dobro podkovan. Že dolgo dela pod vodstvom tov. Ocepka šahovski krožek, ki je zelo dobro obiskan in se uspehi že kažejo.

In cilji? Predvsem si mladi želijo svoj prostor, kjer se bodo po tekmi ali treningu lahko umili. Pri igrišču sameva prostor, ki je last EMONE. S skromnimi sredstvi bi se ta prostor dal prav lepo urediti. Želimo, da bi se merodajni ljudje v Komendi sedaj, ko je športna dejavnost res na višini, bolj kot doslej zanimali za delo mladine ter jim po svojih močeh pomagali. Zavedati bi se morali, da je mladina porok za kasnejše delo in razvoj kraja.

VSAK DAN SKOZI VSE LETO

ADRIA
Caravan
VAM NUDI POCENI DOPUST

V juliju bodo organizirali v počastitev občinskega praznika vrsto športnih prireditev. Tako bo 13. 7. otvoritev igrišč ter košarkarski turnir. Sodeluje: SSOW Celovec (Avstrija), KK Kamnik — Komenda A in B.

20. 7. bo simultanka pionirjev na 40 deskah z mojstrom Germekom; 21. 7. bo odprt nagradni šahovski brzoturnir; 27. 7. nogometni turnir pionirjev za pokal ŠD Komenda; 28. 7. nogometni turnir članov: klub koroških Slovencev iz Zelenice Kaplje, NK Kamnik, NK Radomlje in NK Komenda za pokal ŠD Komenda.

Pred odborom ŠD je precej nalog, vendar pa jih bo ta kolektiv mladih prav gotovo uresničil.

Želimo mu mnogo uspeha.

—O.

Velik uspeh šahištov Stola na republiškem sindikalnem prvenstvu

Tudi letos je bil Bohinj, kot že več let nazaj, prizorišče šahovskih bojev, kjer so se pomerile sindikalne ekipe iz vse Slovenije, ki so si to pravico priborile v predhodnih tekmovanjih.

Ekipe STOLA, ki je občinski sindikalni prvak, se je udeležila tekmovanja in med enaindvajsetimi ekipami osvojila odlično peto mesto, kar je doslej njen največji uspeh.

Letos prvič ekipe niso bile razdeljene v dve enakovredni skupini, ampak so igralle vsaka z vsako, tako da je bila mogoča bolj pravična uvrstitev. Zmagala je ekipa RTV iz Ljubljane, ki je bila praktično brez konkurence, saj so v njej tekmovali mojstri Bajec in Kržišnik ter mojstrski kandidati Plavčak, Slak, Saradžin in Percel. Druga je bila Idrja, tretji TAM, Maribor, četrti Litostroj, Ljubljana, peti STOL, Kamnik, šesta Krka Novo mesto itd.

V ekipi STOLA so nastopili: Kamar, Bavčar, Skok, Bračič, Jagodic in Bergant.

Organizacija tekmovanja je bila povprečna, saj sodniki pri posameznih partijah niso imeli enotnih meril.

Zahvalim naj se občinskemu sindikalnemu svetu Kamnik in sindikalni organizaciji STOL, ki sta nas finančno podprla, da smo se lahko udeležili tekmovanja.

Slavko Bergant

ZDENKA POTNIK

ZDENKA POTNIK

Zdenka je prijetno dekle. Od svojih sošolk na kamniški gimnaziji pa se vendar nekoliko razlikuje, kajti njen delavnik se ne končuje s šolskim zvoncec. Zdenka je atletinja in atletika je njena velika ljubezen. Kdor prebira športne strani v različnih časopisih, je prav gotovo že zasledil njeno ime. Odkar trenira pri ljubljanski Olimpiji, je namreč dosegla že veliko odličnih rezultatov.

Kakšen je bil tvoj začetek pri Olimpiji?

S SSD sem na področnem tekmovanju v atletiki dosegla dober rezultat. Trener Olimpije me je povabil,

naj sodelujem pri klubu. Tako sem leta 1972 pričela z rednimi treningi v Ljubljani. Veliko zaslug za tak začetek ima tov. Jana Pogačar — učitelj telesne vzgoje na osnovni šoli Tomo Brejc v Kamniku.

Z rednimi treningi in voljo si dosegla že vrsto odličnih rezultatov. Bi lahko našteval nekatere?

Z rezultatom 5,29 m sem slovenska prvakinja v skoku v daljavo v dvoranah; v višini pa sem tretja z rezultatom 1,60 m; na republiškem krosu sem dosegla drugo mesto, seveda veljajo ti rezultati za nastope pri mladinkah. Moja najboljša disciplina pa je tek na ovire, kjer sem spomladi na ekipnem prvenstvu zmagala pri članicah.

Zmage na mitingih in odlični rezultati na drugih tekmovanjih so Zdenki prinesli že 20 kolajn, vrsto drugih odličij, in uvrstitev v republiško mladinsko reprezentanco.

In kakšna je tvoja želja?

Najbolj si želim nastopa z državnim grbom, ki je za vsakega športnika velika čast in sreča.

Ida Cerkvenik

kamniška kronika

junij 1974

POROKE:

Franc Bajde iz Malega Hriba, priučen tapetnik, star 20 let, in Darinka Zerovnik iz Zg. Tuhinja, delavka, stara 19 let; Jernej Berlec iz Kamnika, električar, star 22 let, in Alojzija Bednjički iz Kamnika, gostinska delavka, stara 18 let;

Rajko Cerar iz Olševke, uslužbenec, star 26 let, in Ljudmila Hančič iz Mekinj, administratorka, stara 21 let;

Matija Kuselj iz Kranja, strojni tehnik, star 26 let, in Ana Lah iz Suhadol, uslužbenka, stara 20 let;

Peter Letnar iz Klanca, delavec, star 25 let, in Marija Zupan iz Zg. Brnika, kuharica, stara 24 let;

Anton Prelovski iz Sela pri Vranskem, kovač, star 31 let, in Greta Petaci iz Kamnika, delavka, stara 22 let;

Jože Slanovec iz Kamnika, elektromehaničar, star 23 let, in Marija Čemiršek iz Nevelj, delavka, stara 16 let;

Anton Škarja iz Komende, mizar, star 23 let, in Angela Sitar iz Godiča, galanteristka, stara 20 let;

Rajko Tome iz Čestnjice, delavec, star 23 let, in Marija Lipovšek iz Spitaliča, prodajalka, stara 22 let;

Janez Uršič iz Zgorice, ključavničar, star 23 let, in Stanka Berlec iz Vasnega, delavka, stara 18 let;

Janez Uršič iz Stahovice, tekstilni tiskar, star 24 let, in Antonija Čepin iz Stahovice, delavka, stara 23 let.

SMRTI:

Ana Dohler iz Spitaliča, upokojenka, stara 95 let; Janez Dolenc iz Kamnika, os. upokojenec, star 73 let;

Vincenc Dolinšek iz Kamnika, os. upokojenec, star 73 let; Jožef Grahek iz Motnika, osebni upokojenec, star 86 let;

Marija Kern iz Gore, gospodinja, stara 67 let; Rudolf Kramar iz Zg. Tuhinja, osebni upokojenec, star 82 let;

Simon Mlakar iz Laniš, kmetovalec, star 77 let; Marija Mulej iz Komende, osebna upokojenka, stara 78 let;

Franc Sajovic iz Spitaliča, osebni upokojenec, star 82 let; Jernej Sušnik iz Gozda, star 50 let;

Emilija Šerjak iz Kamnika, družinska upokojenka, stara 72 let; Milan Trobešek iz Vrhpolja, kmetovalec, star 56 let;

Marija Zamljen iz Kregarjevega, gospodinja, stara 76 let; Marija Zore iz Kamnika, gospodinja, stara 79 let.

Pet dni v severni steni Šit (3)

22.1.: Kot običajno vstanemo ob petih, čeprav naju Stane pri-
ganja, da bi vstala prej. Spanje v
mreži mu namreč ni preveč
všeč, ne more se obračati po
želji. Še kar hitro smo pripravlj-
ni in okoli 7.15 uri Cene že ple-
za po anapetih vrhov, Stane pa
za njim. In ko pripelžam kot
zadnji do Staneta, je Cene že na
koncu vrvi in vlačil nahrbtnike.
Ko pride Stane do njega, zleže se
pol raztežaja in uredi stojišče na
vrhu stebrička. Ko pridem do
njega, se Stane že ukvarja z na-
slednjim raztežajem. Plate k re-
či niso povsem podelene, tako
da jih Stane mojstrsko premaga,
čeprav zahteva tišino in mu
zdrzne na majhen stop. V
zajedi — žlebu, je veliko snega in
ko si skozenj utira pot, naju
dobro zasipa. Spet mora priti v
votlino čez „snežni val“. Kople,
rije, plava in se nekako preine
mimo opasti, poskusi zabiti klin,
a ga ne more. Zato me varuje s
cepinom, da pridem do njega. S
skupnimi močmi zabijeva nekaj
klinov in pritrdiva vrv, da bo
mogel Cene do naju. Votlina je
tako zasuta s snegom, da mora
Stane ležati čisto pod stropom
in tako me, na pol leže, na pol
čepe varuje, ko grem naprej.

Cez krušljiv previs si poma-
gam s klini, zabiti mi v gruč-
ni prst, in že sem v novem snežnem
valu: sipke, vedno bolj pokon-
čen sneg, ki se konča s trdo
opastjo. Drsi mi, ko kopljem in
rijem navzgor, nikjer ni nobene-
ga poštenega oprimka, ne stopa.
Nekako se le pretrjem do opasti
in jo načnem. Odkopljem samo
njen previsni del, nato pa za-
bitem cepin do okla v sneg: kar
bo, pa bo. Sneg vzdrži. Še enkrat
naredim enako in že sem pod
stropom votline. Nadaljevanje je

prav neumno: prečnica v previs
levo iz votline. Tam tičita dva
klina, enega sva poleti pustila
celo midva, vendar mu ne za-
upam, in po daljšem času za-
bijem še enega. Splazim se ven in
že sem čez previs. Stojim na
drobcih stopih in držim se za
sumljive oprimke. Priti moram
čez navpično stopnjo. Spranje ni
nobene, zato preizkušam borne
oprimke, pa ni noben dovolj
dober, ker ni stopa. Edini opri-
mek, ki je dovolj velik, se majo-
va dva odpočena kamna sta zagor-
dena drug z drugim. Ogledujem
si ju, ju preizkušam in zdi se mi,
da bi vzdržala čisto navpično
obremenitev. Zato obesim nanju
lestvico in previdno stopim
vanjo. Vse misli in želje so v tem
trenutku usmerjene v ta zagor-
dena kamna. Bosta zdržala?
Morata! Prosim, vzdržita! Stane
me nekaj sprašuje, pa se mu za-
derem, naj bo tiho. V takih tre-
nutkih je popolna koncentracija
nujna, in mora biti tišina. Stane
to dobro razume, saj je tudi on
že večkrat potreboval tišino. —
Kamna se ne premakneta. Dobro,
gremo naprej! Nadalje-
vanje je za spoznanje lažje, pa
tudi zabiti se da kaj. Še malo in
že sem na mestu, kjer naj bi bilo
stojišče. Poleg starega klina za-
bijem še dva nova in že varujem
Staneta. Izpod stene se oglašajo
Luka, Šerpa in Polde. Že zjutraj
smo govorili z njimi, ko so šli na
Jalovec, sedaj pa se vračajo in
nas sprašujejo, kako in kaj in
kdaj bomo izplezali. „Ne vemo,
verjetno šele čez tri dni,“ jim
odgovarjamo.

Stane pleza naslednji raztečaj
do zadnje votline v smeri. Začet-
na prečnica in zajeda sta kar v
redu, zato pa je prečnica v votli-
ni obupna. Pa ne samo zanj,

ampak tudi zame, saj leti name
vse, kar on počisti s police: sneg,
led, kamenje. No, tudi to je
mimo, in ko se zmrača, je že v
votlini. Tam pusti cepin, nato pa
se spusti ob vrvi do mene in še
nazaj do Ceneta, ki je med tem
pripravil bivač. Ko se spustim
nazaj še jaz, imam kaj videti:
Cene je odkopal najmanj 3 kub.
m snega, tako da je nastal kar
prijeten prostorček, v katerem
lahko hodiš celo pokonci. Ker je
preveč odprt proti dnu stene,
zavarujemo rob z napeto vrvo,
tako da ne bi kdo nehoti pre-
hitro prišel pod steno.

Tokrat skuhamo za večerjo
namesto fižola sarmo in bograč,
jutri bomo pa spet fižol. Ne ra-
čunamo s tem, da bomo jutri
zunaj, čeprav nam je šlo danes
dobro. „En bivač bomo gotovo
še imeli v Jesihovi smeri,“ me-
nimo, čeprav na tihem upamo,
da ne bo potreben. „Da bi bili
tako kmalu zunaj, da bi lahko v
četrtki vrnili opremo,“ si glasno
želimo in zmenimo se, da bomo
jutri poskusili priti čim višje.

Bivač je kar udoben in noč
hitro mineva. Ko ob dveh pogle-
dam na uro, je nebo čisto jasno,
ko pa se ob štirih še enkrat zbu-
dim, ni na nebu več zvezd. „No,
zdaj smo pa tam,“ si mislim.

„Stane, kaj pa tvoja revma, ti
ni nič rekla, da se bo vreme po-
slabšalo?“
„Ne. Nič ni. Danes me sicer
majhno boli, ampak vreme ne bo
slabo,“ zagotavlja Stane, čeprav
tudi sam ne verjame povsem, ko
gleda nebo brez zvezd.

(prihodnjič dalje)
B. Pollak

Podgornik državni prvak

Z DRŽAVNEGA PRVENSTVA V VARAŽDINU

V Varaždinu je bilo 6 in 7. julija državno prvenstvo za pionirje, pionirke in mladince, mladinke. Nastopilo je 140 strelcev iz cele države. Barve Kam-
nika so branili štirje strelci. Podgornik Janko, Tomaž Štefula, Alenka
Reisner, Marjan Repič. Čeprav po številu mala ekipa iz Kamnika, pa velika
po uspehu. Strelci iz Slovenije so odnesli dva naslova državnih prvakov, med
njimi je Janko Podgornik, tudi drugi so dosegli odlične rezultate. Streljali so
z malokalibrsko puško serijske izdelave. Odlično je začel Štefula, a je proti
koncu popustil. Prijetno je presenetil mladinec Repič, ki si deli 4 – 5 mesto
s 506 krogi. Odlična je bila tudi mladinka Reisner, deli si 11 – 12 mesto s
468 krogi v trojnem stanju. Tekmovalce je motila zelo velika vročina.

Kamničani so dosegli naslednje rezultate: 30 leže MK serijske izdelave
pionirji: 1. Podgornik 264 krogov (državni prvak), Štefula 231 krogov
uvrščeni v prvi polovici;
mladinke: 3 x 20 MK serijske izdelave, 11 – 12 Reisner 468 krogov;
mladinci: 3 x 20 MK serijske izdelave, 4 – 5 Repič 506 krogov.

B.G.

Končno nove kabine na kopališču

Temeljna telesna kulturna
skupnost in Skupščina obči-
ne Kamnik sta naročila izvr-
šne načrte pri projektivni
organizaciji „Ljubljana pro-
jekt“ za izgradnjo objekta
kopaliških kabin. Saj vemo,
da so sedanje kabine že zdav-
naj odslužile svojo nameno.
V tem letu je na razpola-
go 60 starih milijonov. Sama
izgradnja novih kabin bo
razdeljena na dve fazi. Sama
stavba novih kabin bo služila
tudi v mrtvi sezoni, takrat bi
se lahko gojili mali športi, ki
ne zahtevajo veliko prostora
(namizni tenis, kondicijske
vadbne). Sama izvedba tega
sistema bi bila naslednja:
kopalec bi pri vstopu dobil
vrečko in se šel preobleči. Iz
tega prostora bi prišel v pro-
stor, kjer bi oddal vrečko z
obleko in obutvijo v garde-
robo, nato pa bi imel vstop
na kopališče. Izhod bi bil v
obratnem redu. V mrtvi se-
zoni pa bi se odstranile ka-
bine za preoblečanje in bi s
tem dobili prostor za vadbo.
Ta objekt bi v svojem sklopu
imel še manjšo restavracijo, 3
savne in sodobno urejene
sanitarije. Gradnja bi se
pričela v septembru tega
leta. Leta 1975 pa bi se v
novi kopalni sezoni prvi ko-
palci preoblekli v novih pro-
storih.

S tem, ko bi bil končan ta
objekt, pa bi na sedanjih te-
niških prostorih uredili par-
ne prostore. Nova pa so
predvidena ob Nevljici v po-
daljšku campa.

„Ljubljana projekt“ izde-
luje dokumentacijo za iz-
vedbo kotlovnice v filtrirnem
objektu, ki bi služila za ogre-
vanje vode v glavnem baze-
nu. To bi pričeli graditi v
letu 1975.

Sočasno pa se postavlja
vprašanje, ali bi bila investic-
cija v prvem novem objektu
v Vasenu in Tuhinju od baze-
na, filtrov in ostalih objek-
tov, ki spadajo zraven, pre-
draga. Morda bi bilo pamet-
no dobro premisliti, pa že
obstoječi bazen v Kamniku
samo prekriti in bi imeli sko-
raj v mestu športni objekt,
na katerega bi bili lahko po-
nosni. Seveda, če bi bila
zgrajena kotlovnica.

Travniki severovzhodno
od campinga se bo v nasled-
njih letih preuredil v športno
rekreacijski center. V tem
centru bi bili naslednji objek-
ti: športna hala, športno šti-
ristežno avtomatsko keglji-
šče, igrišča za tenis, košarko,
rokomet, odbojko, trim ste-
zo ob Nevljici.

G. B.

TENIS

Novice iz teniških igrišč

Domači tenisači so sode-
lovali v slovenski ligi in osvo-
jili 4. mesto. Pred njimi so
bile ekipe iz teniških središč
v republiki. Z rezultati mora-
mo biti zadovoljni. Na tujem
igrišču so presenetljivo pre-
magali ekipo Olimpije, ta je
igrala v postavi Škulj in dr.
Doleček. V ekipi Kamnika
pa sta igrala dr. Bogataj in
Lavrič.

Kamničani so v slovenski
ligi igrali z naslednjimi igral-
ci: dr. Bogataj, Lavrič, Preše-
ren, Vengust, Gruđen in Res-
nik.

Rezultati: v oklepaju so
rezultati doseženi na tujem

Kamnik: Triglav 2:3
(1:4), Kamnik: Olimpija 2:3
(3:2), Kamnik: Branik 0:5
(1:4)

Končna lestvica: 1. Bran-
ik, 2. Triglav, 3. Olimpija,
4. Kamnik.

Sočasno se igrajo mesečni
turnirji za rang lestvico med
domačimi tenisači. V mese-
cu juniju je zmagal dr. Boga-
taj Janez, ki je v finalnem
delu premagal vse nasprot-
nike.

Rezultati: četrtfinale: dr.
Bogataj: Vengust 6:4, 2:6;
6:2, Gruđen: Resnik 6:2,
2:6, 7:5, Prešeren: Šlegel
5:4, wo, Lavrič: Šnabl 6:4,
1:1, wo, Lavrič: Prešeren
6:1, 6:3

Finale: igrali so vsak z
vsakim: dr. Bogataj 6:8,
6:4, 7:5, Gruđen: Lavrič
7:5, 7:5, dr. Bogataj: Preše-
ren 6:0, 1:6, 6:2, dr. Bogataj:
Lavrič 3:6, 6:4, 6:4, Preše-
ren: Gruđen 4:6, 6:2, 8:6

Končni vrstni red 1. dr.
Bogataj 6, 2. Gruđen 2, 3.
Lavrič 2, 4. Prešeren 2

Klubska jakostna lestvica
po dveh turnirjih je nasle-
dnja: 1. dr. Bogataj 44 točk,
2. Lavrič 32, 3. Gruđen 14,
4. Prešeren 13, 5. Vengust 8,
6. Resnik 6, 7–8. Šlegel,
Šnabl 3 točke.

B. G.

Brzoturnirji solidarnosti

Na rednem mesečnem brzotur-
nirju šahovske sekcije Solidarnosti je
junija med 14 udeleženci zmagal
Jože Skok iz Domžal z 11 in pol
točke. Sledili so 2. Boris Bavčar 11,
3. Zare Bračič, Boris Skok, Mirko
Troha, Stane Krivorotov vsi Solidar-
nost itd.

Na julijemskem brzoturnirju je zma-
gal Mirko Troha pred Vuksanovi-
čem, Bračičem, Strajharom in Kr-
vorotovom. V počastitev občin-
skega praznika bo v ponedeljek, 5.
avgusta ob 20. uri odprti nagradni
brzoturnir v prostorih mladinskega
kluba.

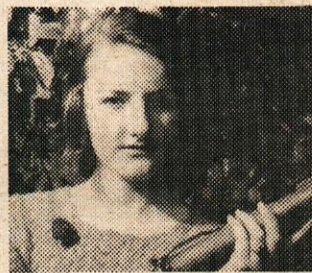
KAMNIŠKA BISTRICA : KAMNIK

Za poživitev šahovske igre pod
planinami so marljivi člani šahovske
sekcije Kamniška Bistrica organi-
zali srečanje s kamniškimi šahisti.
Prireditelj je bila v počastitev krajev-
nega praznika Kamniške Bistrice.
Kamnik so zastopali šahisti iz Kam-
nika, Duplice in Komende. Srečanje
na 16 deskah v dveh krogih se je
končalo s tesno zmago domačinov,
ki so v prvem krogu zmagali z rezul-
tatom 9:7, v drugem krogu izgubili s
7 in pol: 8 in pol. Srečanje se je
torej končalo z zmago šahistov iz
Kamniške Bistrice s 16 in pol: 15 in
pol. Šahistom pod planinami želi-
mo, da bi se še trdnje oklenili šaha.

Slovo od Urške Kozjek

Dne 27. junija popoldne
smo se za vedno poslovili na
pokopališču v Kamniku od
mlade športnice-strelke
URŠKE KOZJEK, rojene v
Kamniku. To mlado, tiho
deklo so poznali športniki in
občani Kamnika po dobrih
rezultatih v republiškem in
državnem merilu. Kot drob-
na punčka se je seznanila z
zračno puško. Ko je začela,
je v svojih rokah komaj drža-
la puško. S treningom je pre-
kosila marsikatero starej-
šega od sebe. Z rednimi
treninji so prišli tudi odlični
rezultati. Spomnimo se le
nekaj Urških rezultatov v
lanskem in letošnjem letu.

Leta 1973 je kot pionirka
postala tudi republiška prva-
kinja z zračno puško serijske
izdelave in malokalibrsko
puško serijske izdelave tro-
stav, državna prvakinja z
zračno puško serijske izde-
lave, soredorderka in državna

URŠKA KOZJEK

prvakinja z MK puško serijske
izdelave z 245 krogov.
Letos pa je tekmovala
med mladinkami. Repub-
liška prvakinja je postala z
MK puško serijske izdelave s
481 krogov, zračno puško
serijske izdelave s 355 kro-
gov.

Republiško prvenstvo v
Ljubljani je bilo tudi zadnje
njeno tekmovanje.

V spominu jo bomo ohr-
nili kot marljivo in vztrajno
športnico – tekmovalko.

G. B.

TENIS:

TEČAJI IN REKREACIJA

Teniški klub je po dveh letih pre-
mora začel s teniško šolo za začetni-
ke. Klubska blagajna tega v prejšnjih
letih ni dopuščala, saj vemo, da taki
tečajji stanejo. Člani TK Kamnik se
zahvaljujejo TTKS, ki jim je odobri-
la sredstva za normalno delo.

Tovarna Induplati Jarše pa je po
ugodni ceni dala tenisačem platno,
katerega so napeli okoli mreže, ki

odbaja igrišče. S tem pa se tenisači
ne zapirajo v „zeleno platno“. Vemo,
da ta lepa bela igra zahteva
mir. Tenisače je motil promet in
gibanje ob sami ograji.

Od 8–20. julija bo tečaj za za-
četnike za pionirke in pionirje v sta-
rosti od 9 – 13 let. Prijavljenih je 20
tečajnikov. Tečaj bo vodil profesio-
nalni trener Klemenec.

Ta tečaj preide v nadaljevalni v
mesecu avgustu. Začetni tečaj za
starejše članke in članice v večernih
urah. Prijavljenih je 18 tečajnikov.
Klub se je odločil, da odstopi 1 krat
tedensko eno igrišče Odboru za
rekreacijo pri TTKS Kamnik in to v
sredo na razpolago. Vodstvo kluba
je prepričano, da bo iz tečajnikov
dobilo mlad perspektiven kader,
katerega mu zdaj primanjkuje. B. G.

ATLETIKA:

ZAŽIVEL ATLETSKI KLUB

V začetku junija, točneje 5.6., so
ljubitelji kraljice športov-atletike
ustanovili atletski klub.

Pred leti, ko je klub štel okoli 15
aktivnih članov in ni bilo na razpo-
lago dovolj finančnih sredstev, zato
je klub prenehal delovati v letu
1960. Spomnimo se nekaj imen
kamniških atletov (Bručan, Homar,
Vidmar, Ponikvar). Leta 1954 je bil
urejen stadion z atletsko stezo naj-
več s prostovoljnimi delom. Prijetni
so spomini na srečanje s Klavdijem,
ki je bilo kljub skromnim fi-
nančnim sredstvom zelo lepo. Veli-

ko je bilo imen, ki so nas zastopala
samo na osnovi dobre volje in velike
vne. V letu 1973 so stadion pre-
uredili in ga sedaj imenujejo „Sta-
dion prijateljstva“. Škoda, da takrat,
ko so delali atletsko stezo, niso
napravili 6 stez, sedaj jih je 5, saj ni
bilo vprašanje prostora – tega je
dovolj.

Sedaj redno trenira okoli 35
pionirjev, pionirk, mladincev in mla-
dink. To je pripravljiva doba, ki
traja 1 leto. Potem se posameznik
odloči, ali bo tekač, skakalec ali
metalec. Na splošno zadovoljstvo je

veliko zanimanje prav pri mladini.
Največ jih je v starosti od 8 – 11
let. Treningi so pod stalnim vod-
stvom vsak dan, posameznik pa tre-
nira 2 do 3 krat tedensko. Nabavila
se je najnovejša oprema, razen ovir.
Atletski in smučarski klub Kamnik
bosta priredila tek po ulicah Kam-
nika v petek, 26. julija ob 18. uri.
Start in cilj sta na Titovem trgu. V
četrtak, 25. julija pa bo na „Stadi-
onu prijateljstva“ prirejen otvorit-
veni miting.

G. P.

PLAVANJE – VATERPOLO

ŠTARTAJO NA 2. MESTO

Kamnik je v plavalnem športu
pred leti imel bogato tradicijo.
Potem ko so plavalni šport za-
pustili nekateri odlični plavalci
kot naprimer Lado Zrimšek, dr.
Janez Bogataj, Stane Šnabl..., je
po letu 1962 prišla mrtva sezo-
na, plavalni klub je razpadel. S
tem pa je plavalni bazen služil
samo za rekreacijo občanov.
Leta 1969 pa je plavalni šport
zopet zaživel. Plavalni klub je
organiziral nekaj pomembnih
tekem v plavanju. V Kamniku je
bil tudi dvoboj med Slovenijo in
Furlanijo-Julijsko krajino. Mla-
di plavalci pa so se vse bolj
navduševali za vaterpolo, pla-
vanje pa zanemarjali. Tako je
letos opustil trenerske posle tudi
Smrekar Jože. Zaradi premaj-
hnega zanimanja za plavalni –
tekmovalni šport.

Vaterpolo ekipa je bila sestav-
ljena iz nekaterih starejših čla-
nov in pionirjev. To ekipo pa so
okrepili v letih 71 in 72 igralci
Slovana iz Ljubljane, ki je v letu
70 razpadel. Tako sestavljena
ekipa pa je v obeh tekmovalnih
sezonah zasedla mesti v sredini
tablice. Lanko leto pa so se igralci
Slovana vrnili v Ljubljano,
kjer so ponovno ustanovili vater-
polo klub. Ravno tako je zapus-
til Kamnik tudi trener ACO
KOSTIOV in prevzel trenerske
posle Slovana.

Tako so domači vaterpolisti
ostali sami. Igrali so: Stane
ŠNABL (veteran) J. Homar,
Juntex (vratarja), Pogačar,
Ručman, Reisner, D. Homar,
Šnabl Izotok, Vrstošek J. V.,
Vrstošek, Smrekar, Stare, Pod-
bevšek.

Nekaj časa je trenerske posle
vršil Šnabl Stane. Lansko sezono
pa je trenerske posle prevzel
hišni mladinec in član ekipe
Vodovodni stolp iz Kranja, Voj-
ko Podveršček.

Z novim trenerjem so se
pokazali tudi rezultati. Pionirji
so se borili za naslov republiške-
ga prvaka, to jim je preprečil
kranjski Triglav. Mladinci so v
jugoslovanskem pokalu opozorili
nase. To je bila skoraj ista ekipa
kot na pionirskem prvenstvu.
Člani so v slovenski ligi zasedli
šesto mesto. Letos upajo na bolj-
ši rezultat, vsaj 2. ali 3. mesto.
Upajmo, da nas bodo mladi
vaterpolisti še kdaj razveselili z
dobrimi rezultati in da bodo
oživel tudi plavalni šport in tudi
o njih kdaj brali.

B. G.

**KAMNIŠKI
OBČAN**

KAMNIŠKI OBČAN, Št. 1, Glasilo SZDL občine Kamnik – Ureja uredniški odbor – Glavni in odgovorni urednik Tomaž Jančar – Tehnični urednik
Jana Lazar – Izhaja enkrat mesečno – Uredništvo in uprava: Občinska konferenca SZDL Kamnik, Ljubljanska 1 (zdravstveni dom), telefon
831-315 – tekoči račun 50140-678-57156 – Tiska tiskarna Ljudska pravica v Ljubljani.